

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

22 грудня 2018 року

м. Київ

№ 149

Про затвердження Положення про ліцензування банків

Відповідно до статей 7, 15, 56 Закону України “Про Національний банк України”, з метою вдосконалення порядку створення банків та ліцензування їх діяльності Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про ліцензування банків (далі – Положення), що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, нормативно-правові акти Національного банку України згідно з переліком, що додається.

3. Національний банк України розглядає пакети документів, подані заявниками до набрання чинності цією постановою, згідно з вимогами та в порядку, що визначені Положенням про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 08 вересня 2011 року № 306, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 18 жовтня 2011 року за № 1203/19941 (зі змінами).

4. Банки зобов’язані забезпечити відповідність приміщень, у яких ними здійснюється обслуговування клієнтів (далі – приміщення), вимогам глави 28 розділу IV Положення щодо забезпечення доступу маломобільних груп населення до послуг, що надаються банками, згідно з таким графіком:

1) упродовж першого року з дня набрання чинності цією постановою банки зобов’язані забезпечити повну відповідність таким вимогам Положення:
не менше 50% приміщень, розташованих у місті Києві, обласних центрах і в містах із кількістю мешканців більше 300 000 осіб;
не менше 30% приміщень, розташованих у інших населених пунктах України;

2) упродовж другого року з дня набрання чинності цією постановою:
усіх приміщень, розташованих у місті Києві, обласних центрах і в містах

із кількістю мешканців більше 300 000 осіб;

не менше 70% приміщень, розташованих у інших населених пунктах України;

3) упродовж третього року з дня набрання чинності цією постановою – усіх приміщень.

5. Банк, якому станом на дату набрання чинності цією постановою були передані в управління власні акції та/або акції/частки в статутному капіталі будь-якої юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами цього банку, зобов'язаний з метою дотримання вимог пункту 265 глави 30 розділу V Положення впродовж року з дня набрання чинності цією постановою припинити управління такими акціями/частками та здійснити їх повернення установнику управління.

6. Ознаки небездоганної ділової репутації, визначені пунктом 65 глави 6 розділу II Положення (пов'язані з володінням фізичною особою істотною участю в банку/іноземному банку, можливістю здійснювати значний/вирішальний вплив на управління чи діяльність банку/іноземного банку та/або обійманням посади керівника банку або керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку/перебуванням у складі органу управління або на посаді керівника підрозділу внутрішнього аудиту іноземного банку, що був віднесений до категорії неплатоспроможних або ліцензія якого була відкликана за ініціативою Національного банку України/уповноваженого органу іноземної країни), не застосовуються до фізичної особи, якщо така особа була погоджена Національним банком України на посаду в іншому банку (було погоджено призначення особи/визначено відповідність її професійної придатності та ділової репутації) або якщо такій особі було надано погодження (дозвіл) на набуття істотної участі в іншому банку після прийняття Національним банком України/уповноваженим органом іноземної країни рішення про неплатоспроможність банку/іноземного банку або відкликання в нього ліцензії.

7. Ознаки небездоганної ділової репутації, визначені пунктом 69 глави 7 розділу II Положення (пов'язані з володінням юридичною особою істотною участю в банку/іноземному банку та/або можливістю здійснювати значний/вирішальний вплив на управління чи діяльність банку/іноземного банку, що був віднесений до категорії неплатоспроможних або ліцензія якого була відкликана за ініціативою Національного банку України/уповноваженого органу іноземної країни), не застосовуються до юридичної особи, якщо такій особі було надано погодження (дозвіл) на набуття істотної участі в іншому банку після прийняття Національним банком України/уповноваженим органом іноземної країни рішення про неплатоспроможність банку/іноземного банку або відкликання в нього ліцензії.

8. Банки, які використовують для надання Національному банку України інформації щодо своїх відокремлених підрозділів програмний комплекс “Система внесення інформації до електронної форми Державного реєстру банків за допомогою електронних повідомлень про відкриття, зміну відомостей про відокремлений підрозділ банку, що надсилаються банками, “Банк-Інфо” (далі – Система Банк-Інфо), надають визначені Положенням інформацію та документи щодо відокремлених підрозділів у період із дати набрання чинності цією постановою до дати введення в експлуатацію WEB-версії Системи Банк-Інфо з урахуванням таких особливостей:

1) інформація через Систему Банк-Інфо надається за визначеною нею формою;

2) додатково банки надсилають Національному банку України скановані копії повідомлень, оформлені згідно з підпунктом 1 пункту 430, підпунктом 1 пункту 435 глави 54 розділу VIII Положення, засобами електронної пошти Національного банку України або через Систему Банк-Інфо.

9. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) після офіційного опублікування довести до відома банків України інформацію про прийняття цієї постанови.

10. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Рожкову К. В.

11. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Яків СМОЛІЙ

Інд. 22

Положення про ліцензування банків

I. Загальні положення

1. Вступні положення

1. Це Положення розроблене відповідно до вимог Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Законів України “Про банки і банківську діяльність”, “Про акціонерні товариства”, “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань” та інших законів України з метою визначення:

- 1) порядку та умов створення банків та отримання ними банківських ліцензій;
- 2) особливостей створення державних банків;
- 3) порядку погодження статутів банків і змін до них;
- 4) порядку погодження набуття та збільшення істотної участі в банках;
- 5) кваліфікаційних вимог до керівників і окремих категорій працівників банків, а також порядку їх погодження;
- 6) вимог до фінансового стану юридичних осіб і майнового стану фізичних осіб, які є або мають намір стати власниками істотної участі в банках, а також принципів (критеріїв) і методики оцінки їх фінансового/майнового стану;
- 7) вимог до ділової репутації керівників та окремих категорій працівників банків, ключових осіб банків, юридичних і фізичних осіб, які є або мають намір стати власниками істотної участі в банках, а також принципів (критеріїв) оцінки їх ділової репутації;

8) вимог до початку банками нового виду діяльності та надання ними нового виду фінансових послуг;

9) порядку та умов відкриття відокремлених підрозділів банків на території України;

10) порядку відкриття дочірніх банків, філій та представництв банків на території інших країн;

11) порядку акредитації філій та представництв іноземних банків на території України;

12) порядку припинення здійснення банківської діяльності за ініціативою учасників банку.

2. У цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

1) Антимонопольний комітет – Антимонопольний комітет України;

2) аудитор – аудитор або юридична особа, що надає аудиторські послуги;

3) вирішальний вплив на управління або діяльність юридичної особи – пряме та/або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами акціями, часткою в статутному капіталі або правами голосу за акціями, часткою в статутному капіталі юридичної особи в розмірі від 50 відсотків, та/або незалежна від формального володіння можливість здійснення такого впливу на управління чи діяльність юридичної особи;

4) відповідальний працівник – відповідальний за здійснення фінансового моніторингу працівник, який за посадою є членом правління банку;

5) відповідна дата – визначена цим Положенням дата, станом на яку здійснюється оцінка фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи або з урахуванням якої визначається дата такої оцінки;

6) Єдиний державний реєстр – Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;

7) Закон про акціонерні товариства – Закон України “Про акціонерні товариства”;

8) Закон про банки – Закон України “Про банки і банківську діяльність”;

9) Закон про продаж державних банків – Закон України “Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава”;

10) Закон про реєстрацію юридичних осіб – Закон України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань”;

11) Закон про систему гарантування – Закон України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

12) Закон про спрощені процедури – Закон України “Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків”;

13) Закон про фінансові послуги – Закон України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”;

14) заявник – особа, яка самостійно або через уповноваженого представника звертається до Національного банку України з клопотанням про здійснення процедури, передбаченої цим Положенням. Якщо особа заявника для окремої процедури не визначена у відповідних розділах і главах цього Положення, то заявником є банк;

15) звітна дата – дата, станом на яку юридична особа складає фінансову звітність згідно з вимогами законодавства України (для українських компаній) або вимогами законодавства іноземної країни (для іноземних компаній);

16) значний вплив на управління або діяльність юридичної особи – пряме та/або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами акціями, часткою в статутному капіталі або правом голосу за акціями, часткою в статутному капіталі юридичної особи в розмірі від 10 до 50 відсотків та/або незалежна від формального володіння можливість здійснення такого впливу на управління чи діяльність юридичної особи;

17) інвестиційний рівень кредитного рейтингу – довгостроковий кредитний рейтинг за міжнародною шкалою за зобов'язаннями в іноземній валюті не нижче, ніж рівень “BBB-” за класифікацією рейтингових агентств “Standard & Poor’s” або “Fitch-Ratings” і рівень “Baa3” за класифікацією рейтингового агентства “Moody’s Investors Service”;

18) іноземний банк – іноземна компанія, яка має статус банку/кредитної установи відповідно до законодавства іноземної країни та здійснює залучення коштів від необмеженого кола юридичних і фізичних осіб на умовах повернення, а також надання кредитів від свого імені та на власний ризик;

19) іноземна компанія – юридична особа, головний офіс якої зареєстровано в іноземній країні;

20) Кваліфікаційна комісія – консультативно-дорадчий колегіальний орган, створений за рішенням Правління Національного банку України, до повноважень якого належить проведення тестування та співбесід із керівниками, керівниками підрозділів внутрішнього аудиту (кандидатами на ці посади) у банках, філіях іноземних банків, іншими особами для надання пропозицій і рекомендацій Комітету з нагляду щодо погодження (відмови в погодженні), визначення ділової репутації та професійної придатності керівників, керівників підрозділів внутрішнього аудиту;

21) кваліфікована фондова біржа – фондова біржа, яка відповідає хоча б одному з таких критеріїв:

фондова біржа створена відповідно до законодавства країни – члена Європейського Союзу;

сукупна ринкова капіталізація компаній, акції яких уключено (допущено) до торгів на такій біржі, перевищує еквівалент 100 мільярдів доларів США станом на останній місяць року, що передує року, у якому біржа визнається кваліфікованою для цілей цього Положення;

22) кваліфіковане бюро кредитних історій – найбільше за кількістю наявних у відповідній країні кредитних історій бюро кредитних історій (інший суб'єкт, до функцій якого належать збирання, оброблення, зберігання і використання інформації, що становить кредитну історію), яке поширює свою діяльність на країну, у якій постійно проживає фізична особа/у якій зареєстровано головний офіс юридичної особи. Якщо фізична особа постійно проживає на території України/юридична особа зареєстрована відповідно до законодавства України, то кваліфікованими бюро кредитних історій є Перше всеукраїнське бюро кредитних історій, Українське бюро кредитних історій і Міжнародне бюро кредитних історій;

23) керівник із ліцензування – керівник структурного підрозділу Національного банку України, відповідального за ліцензування банків;

24) кінцевий власник банку – власник істотної участі в банку (фізична особа, юридична особа, уключаючи публічну компанію), у структурі власності якої немає інших власників істотної участі в банку, визначених відповідно до цього Положення, міжнародна фінансова установа, держава (в особі відповідного органу державної влади), територіальна громада (в особі відповідного органу місцевого самоврядування);

25) ключова особа банку – фізична особа, яка є працівником банку або надає банку послуги відповідно до цивільно-правового договору та не є керівником банку та/або власником істотної участі в банку, але має можливість

суттєво впливати на прийняття рішень із основних напрямів діяльності банку (кредитної, інвестиційної, облікової політики, політики управління активами, іншої політики, стратегії банку);

26) Комісія з цінних паперів – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

27) Комітет з нагляду – Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем Національного банку України;

28) консолідуюча компанія – юридична особа, акціями/часткою у статутному капіталі якої володіє кінцевий власник банку – фізична особа та через яку така фізична особа опосередковано володіє істотною участю в банку;

29) консультант – фізична або юридична особа, яка/працівники якої має/мають достатню кваліфікацію для здійснення розрахунків і оцінки фінансового стану юридичної особи, що підтверджується поданими до Національного банку України документами про освіту, свідоцтвами/сертифікатами/дипломами про отримання професійних знань;

30) міжнародна фінансова установа – установа, з якою Уряд України уклав угоду про співробітництво та для якої згідно із законами України встановлено привілеї та імунітети;

31) Національний банк – Національний банк України;

32) новостворений банк – юридична особа, що має намір здійснювати банківську діяльність;

33) органи управління банку – рада банку та правління банку;

34) остаточний ключовий учасник – ключовий учасник – фізична особа, ключовий учасник – юридична особа, яка в своєму складі не має ключових учасників; держава (в особі відповідного органу державної влади), територіальна громада (в особі відповідного органу місцевого самоврядування), міжнародна фінансова установа та публічна компанія;

35) оцінювач – незалежний суб'єкт оціночної діяльності;

36) перехідний банк – банк, який створено під час виведення неплатоспроможного банку з ринку відповідно до Закону про систему гарантування, єдиним акціонером якого є Фонд гарантування вкладів до дня продажу цього перехідного банку інвестору (об'єднанню інвесторів);

37) право голосу за акціями – право голосу у вищому органі управління юридичної особи, що виникає з володіння акціями/часткою в статутному капіталі цієї юридичної особи;

38) проміжна компанія – юридична особа, яка володіє істотною участю в банку та яка не є його кінцевим власником або консолідуючою компанією;

39) публічна компанія – іноземна компанія, створена у формі публічного акціонерного товариства, акції якої включені до біржових списків (пройшли процедуру лістингу) і допущені до торгів у регульованому сегменті кваліфікованої фондової біржі;

40) рада банку – наглядова рада банку;

41) траса платежу – маршрут проходження грошових коштів за банківськими рахунками від відправника (ініціатора платежу) до отримувача;

42) українська компанія – юридична особа, яка створена та зареєстрована відповідно до законодавства України;

43) уповноважена особа Національного банку – член Правління Національного банку або керівник з ліцензування, на якого покладені повноваження щодо прийняття визначених цим Положенням рішень;

44) уповноважений представник – фізична особа, яка має право на вчинення відповідних дій від імені фізичної або юридичної особи на підставі закону, статуту, довіреності або іншого документа щодо надання таких повноважень відповідно до законодавства;

45) участь – пряме та/або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами акціями, часткою в статутному капіталі юридичної особи;

46) член Правління Національного банку – Голова або перший заступник, або заступник Голови Національного банку, який здійснює загальне керівництво банківським наглядом;

47) Фонд гарантування вкладів – Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.

Інші терміни в цьому Положенні вживаються у значеннях, наведених у Законі про банки та інших законах України.

3. Національний банк під час вчинення дій, передбачених цим Положенням, керується такими принципами:

1) рівноцінності сутності та форми. Національний банк згідно з цим принципом оцінює правочини, операції, обставини та події з точки зору їх економічного, правового та фактичного змісту;

2) співмірності (пропорційності) регуляторних вимог. Вимоги Національного банку згідно з цим принципом до банків, їх керівників, власників істотної участі в банках та інших осіб, які оцінюються або перевіряються, а також підходи Національного банку до оцінки відповідності таким вимогам мають ураховувати обставини та умови конкретної ситуації, за якої проводяться процедури, визначені цим Положенням (уключаючи розмір банку, види здійснюваної ним діяльності та притаманні їй ризики, фінансовий стан банку та власників істотної участі в ньому);

3) поєднання принципів правової визначеності та обґрунтованого сумніву. Принцип правової визначеності передбачає встановлення цим Положенням конкретних наперед визначених вимог до банків, їх керівників, власників істотної участі в банках та інших осіб, які оцінюються або перевіряються, умов здійснення ними певної діяльності та документів, що подаються ними до Національного банку в межах передбачених цим Положенням процедур. Національний банк за наявності обґрунтованого сумніву щодо відповідності таких осіб, їх діяльності та/або поданих ними документів установленим вимогам, або наявності інформації, яка потребує додаткової оцінки, має право вимагати надання уточнень, пояснень і/або додаткових документів, необхідних для отримання ним упевненості в тому, що встановлені Законом про банки та цим Положенням вимоги дотримуються належним чином;

4) комплексного аналізу. Цей принцип полягає в усебічному аналізі Національним банком кожної особи для прийняття передбачених цим Положенням рішень щодо неї.

4. Національний банк застосовує своє професійне судження для прийняття рішень, визначених цим Положенням. Професійним судженням є висновок та/або оцінка Національного банку щодо фактів, подій, обставин, осіб, що ґрунтується на знаннях і досвіді Національного банку у сфері банківського регулювання та нагляду, практичному застосуванні положень законодавства України, а також на комплексному та усебічному аналізі:

1) інформації та документів, поданих до Національного банку в межах передбаченої цим Положенням процедури;

2) інформації та документів, наявних у Національного банку, включаючи отримані в результаті здійснення ним банківського регулювання та нагляду;

3) інформації, отриманої Національним банком під час перевірки/уточнення даних, що містяться в поданих до Національного банку документах;

4) інформації з відкритих джерел.

Професійне судження формується Національним банком з урахуванням визначених у пункті 3 глави 1 розділу I цього Положення принципів.

Оцінка Національним банком кількісних або якісних параметрів або обставин, щодо яких Законом про банки або цим Положенням визначені чіткі критерії, не є застосуванням професійного судження.

2. Загальні вимоги до документів, що подаються до Національного банку

5. Заявник подає до Національного банку документи в межах здійснення процедур за цим Положенням згідно з визначеними цим Положенням переліками та вимогами.

6. Заявник має право подати до Національного банку додатково будь-які документи щодо його звернення з письмовим обґрунтуванням доцільності їх подання.

7. Заявник несе відповідальність за повноту та достовірність даних, що містяться в поданих до Національного банку документах.

8. Документи, що подаються до Національного банку відповідно до цього Положення, мають викладатися українською мовою та не містити виправлень і неточностей.

9. Документи, складені іноземною мовою, для подання до Національного банку мають перекладатися на українську мову (справжність підпису перекладача засвідчується нотаріально). Не перекладаються на українську мову документи, складені іноземною мовою, у разі одночасного наведення їх тексту українською мовою.

10. Документи, які видані в іноземній країні, для подання до Національного банку мають легалізуватися в установленому законом порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

11. Заявник у разі неможливості дотримання визначених пунктом 10 глави 2 розділу I цього Положення вимог щодо оформлення документів, виданих в іноземній країні, з незалежних від нього причин подає до Національного банку відповідні обґрунтовані пояснення. Національний банк має право розглянути документи, видані в іноземній країні, оформлені без дотримання визначених

пунктом 10 глави 2 розділу I цього Положення вимог, якщо визнає пояснення заявника обґрунтованими та не матиме сумнівів щодо достовірності документів і викладеної в них інформації.

12. Документи щодо юридичної особи, які видані в іноземній країні та легалізація яких не передбачена міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, подаються до Національного банку за підписом керівника або іншого уповноваженого представника юридичної особи.

13. Документи щодо фізичної особи, які видані в іноземній країні та легалізація яких не передбачена міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, подаються до Національного банку за підписом фізичної особи або її уповноваженого представника.

14. Документи, отримані з електронних джерел, засвідчуються підписом:

1) фізичної особи, щодо якої такі документи видані, або її уповноваженого представника;

2) уповноваженого представника юридичної особи, щодо якої такі документи видані.

15. Заявник має право подати до Національного банку копію документа, якщо цим Положенням не встановлено обов'язку щодо подання оригіналу документа, засвідчену в такому порядку:

1) копія документа, виданого уповноваженим державним органом, засвідчується органом, який видав цей документ, або нотаріально;

2) копія документа фізичної особи засвідчується підписом такої особи або її уповноваженого представника;

3) копія документа юридичної особи засвідчується підписом її уповноваженого представника.

Копія будь-якого документа, що подається до Національного банку згідно з цим Положенням, може бути засвідчена нотаріально за бажанням заявника.

Копія документа може бути засвідчена самим заявником у визначених цим Положенням випадках.

16. Пакет документів, що подається до Національного банку відповідно до цього Положення, має включати документ, що підтверджує повноваження особи, яка підписала документи від імені заявника.

17. До Національного банку подається або оригінал документа, що визначає повноваження уповноваженого представника, або його копія, засвідчена відповідно до пункту 15 глави 2 розділу I цього Положення.

18. Паке́т документів, що подається до Національного банку згідно із цим Положенням, має супроводжуватися клопотанням про його розгляд. Клопотання має містити опис усіх документів у пакеті з назвами, датами видачі, органами (особами), що їх видали. Клопотання підписується особисто заявником – фізичною особою або керівником заявника – юридичної особи.

19. Заявник у разі подання до Національного банку неповного пакета документів має зазначити в клопотанні перелік неподаних документів, причини їх неподання, а також строки, у які заявник має намір їх подати до Національного банку.

20. Заявник має право визначити себе або свого уповноваженого представника як контактну особу для здійснення офіційної комунікації з Національним банком засобами електронної пошти, зазначивши про це в клопотанні та зазначивши адресу електронної пошти для такої комунікації. Заявник письмово повідомляє Національний банк про припинення офіційної комунікації засобами електронної пошти.

21. Документи подаються до Національного банку на паперових носіях, а також у вигляді електронних копій (далі – електронні копії документів), якщо інше не передбачено цим Положенням. Документи в окремих випадках також подаються в електронній формі у форматі `xlsx` або іншому форматі, визначеному Національним банком.

22. Електронні копії документів мають створюватися у вигляді файлів, які містять скановані з паперових носіїв зображення документів.

23. Сканування з паперових носіїв зображень документів здійснюється з урахуванням таких вимог:

- 1) документ сканується у файл формату `pdf`;
- 2) сканована копія кожного окремого документа зберігається як окремий файл;
- 3) файл повинен мати коротку назву латинськими літерами, що відображає зміст і реквізити документа;
- 4) документи, що містять більше однієї сторінки, скануються в один файл;
- 5) роздільна здатність сканування має бути не нижче ніж 300 dpi.

24. Електронні копії документів подаються на цифрових носіях або надсилаються до Національного банку засобами електронної пошти (для банків). Електронні копії документів можуть надсилатися на адресу електронної пошти працівника Національного банку, відповідального за розгляд пакета документів.

25. Дані, наведені в документах на паперових носіях, мають перевагу в разі наявності розбіжностей між даними, що містяться в документах на паперових носіях, і в електронних копіях документів. Національний банк має право вимагати від заявника надання пояснень щодо розбіжностей між документами на паперових носіях та їх електронними копіями, а також усунення цих розбіжностей.

26. Заявник має право не подавати до Національного банку документи, що раніше подавалися до Національного банку, за умови, що такі документи є дійсними та оформленими згідно з вимогами цього Положення, а інформація, яка в них міститься, є актуальною. Заявник з метою врахування таких документів під час розгляду пакета документів подає до Національного банку клопотання, у якому наводить перелік раніше поданих документів із зазначенням їх назв, дат видачі, органів (осіб), що їх видали, інформацію про те, у складі якого пакета документів документи раніше подавалися до Національного банку, а також запевнення, що ці документи є дійсними, а інформація, яка в них міститься, є актуальною.

27. Вимоги пункту 26 глави 2 розділу I цього Положення не поширюються на документи, що підтверджують статус особи на певну дату, а також до документів, що мають обмежений строк дії.

28. Національний банк має право вимагати від заявника подання документів, які не подані заявником згідно з пунктом 26 глави 2 розділу I цього Положення, якщо строк зберігання раніше поданих документів закінчився, документи передані до архівної установи та/або якщо доступ до таких документів є ускладненим з інших причин.

29. Документ, що не має визначеного строку дії, може подаватися до Національного банку, якщо він був виданий не раніше ніж за один місяць до дати подання до Національного банку, якщо документ був виданий в Україні, або за три місяці до дати подання, якщо документ був виданий в іноземній країні.

30. Заявник у разі неможливості подання документа, визначеного цим Положенням, з незалежних від нього причин, подає до Національного банку обґрунтоване пояснення неможливості такого подання. Національний банк має право розглянути пакет документів без такого документа, якщо визнає

пояснення заявника обґрунтованим і не матиме сумнівів щодо достовірності та актуальності викладеної в ньому інформації.

31. Національний банк розміщує на сторінці офіційного Інтернет-представництва форми документів, які згідно з цим Положенням подаються до Національного банку в електронній формі у форматі *xlsx* або іншому форматі, визначеному Національним банком.

3. Загальний порядок розгляду документів, що подаються до Національного банку, та визначення строків

32. Національний банк здійснює розгляд поданого заявником пакета документів протягом строку, визначеного Законом про банки, іншими законами України та цим Положенням для відповідної процедури.

33. Перебіг строку розгляду пакета документів починається з дня, наступного за днем подання заявником до Національного банку повного пакета документів, визначеного цим Положенням.

34. Національний банк відповідно до вимог Закону про банки має право під час розгляду поданого заявником пакета документів запитувати та отримувати від банку, його учасників, власників істотної участі в банку, осіб, які мають намір набути або збільшити істотну участь у банку, осіб, які входять до складу 10 найбільших остаточних ключових учасників банку, а також інших осіб, діяльність яких оцінюється або перевіряється, додаткову інформацію, документи та пояснення, необхідні для повного та всебічного аналізу й прийняття ним мотивованого рішення відповідно до цього Положення.

35. Національний банк має право надати заявникові зауваження до поданого пакета документів, якщо документи не відповідають вимогам цього Положення та/або законодавства України.

36. Національний банк запитує визначені в пункті 34 глави 3 розділу I цього Положення інформацію, документи та пояснення та надає визначені в пункті 35 глави 3 розділу I цього Положення зауваження протягом установленого законодавством України строку розгляду пакета документів.

37. Національний банк установлює строк подання заявником визначених у пункті 34 глави 3 розділу I цього Положення інформації, документів і пояснень і/або врахування визначених у пункті 35 глави 3 розділу I цього Положення зауважень. Перебіг строку розгляду пакета документів зупиняється та поновлюється після отримання всіх додаткових/виправлених документів, інформації та пояснень.

38. Національний банк має право зупинити перебіг строку розгляду пакета документів, поданого відповідно до цього Положення, у разі виявлення обставин, що можуть вплинути на прийняття Національним банком відповідного рішення, до з'ясування таких обставин, але не більше ніж на 30 днів. Національний банк повідомляє заявника про зупинення перебігу строку розгляду пакета документів протягом п'яти робочих днів із дня прийняття такого рішення.

39. Національний банк має право продовжити строк розгляду пакета документів, поданого відповідно до цього Положення, на підставі обґрунтованого клопотання заявника та встановити строк, на який продовжено строк розгляду. Національний банк повідомляє заявника про продовження строку розгляду пакета документів і строк, на який його продовжено, протягом п'яти робочих днів із дня прийняття такого рішення.

40. Національний банк має право повернути поданий заявником пакет документів без прийняття рішення за цим пакетом у разі невідповідності поданих документів вимогам цього Положення та/або законодавства України, якщо протягом строку, встановленого Національним банком, не враховані зауваження Національного банку, надані відповідно до пункту 35 глави 3 розділу I цього Положення.

41. Національний банк має право повернути поданий заявником пакет документів на клопотання заявника до прийняття рішення за цим пакетом.

42. Правління Національного банку, Комітет з нагляду або уповноважена особа Національного банку приймають рішення, визначені цим Положенням.

43. Заявник має право подати до Національного банку клопотання про прийняття рішення за пакетом документів, якщо в пакеті документів немає документів, подання яких є неможливим з об'єктивних причин, із зобов'язанням подати ці документи протягом певного строку. Національний банк має право прийняти рішення, визначене цим Положенням, із зобов'язанням заявника щодо подання документів, яких не вистачає, у встановлений у цьому рішенні строк.

44. Уповноважена особа Національного банку приймає рішення про:

1) повернення пакета документів заявникові не з ініціативи заявника (рішення приймає член Правління Національного банку);

2) зупинення перебігу строку розгляду пакета документів (рішення приймає член Правління Національного банку);

3) повернення пакета документів заявникові за клопотанням заявника (рішення приймає керівник із ліцензування);

4) продовження строку розгляду пакета документів за клопотанням заявника (рішення приймає керівник із ліцензування).

45. Національний банк має право здійснювати офіційну комунікацію із заявником засобами електронної пошти під час розгляду пакета документів. Така комунікація може включати:

1) запитування додаткової інформації, документів і пояснень, необхідних для прийняття рішення згідно із цим Положенням;

2) отримання від заявника або його уповноваженого представника інформації, пояснень та електронних копій документів.

46. Повідомлення Національного банку, направлене в порядку комунікації засобами електронної пошти, є належним чином відправленим заявнику за умови отримання на електронну пошту працівника Національного банку, який його відправив, підтвердження доставлення цього повідомлення. Національний банк у разі неотримання такого підтвердження протягом одного робочого дня надсилає відповідне повідомлення заявнику на паперових носіях.

47. За розгляд Національним банком поданого заявником відповідно до цього Положення пакета документів справляється плата в розмірі, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку. Заявник подає копію платіжного документа про здійснення такої плати разом з поданням до Національного банку пакета документів. Національний банк повертає пакет документів без розгляду протягом трьох робочих днів у разі неподання заявником копії платіжного документа про здійснення плати.

48. Повторне подання заявником пакета документів, який був повернутий Національним банком згідно з пунктом 40 глави 3 розділу I цього Положення, не потребує здійснення заявником повторної оплати, якщо повторне подання пакета документів здійснюється протягом трьох місяців із дня повернення пакета документів Національним банком.

49. Пакет документів, який був повернутий Національним банком згідно з пунктом 40 або 41 глави 3 розділу I цього Положення, у разі його повторного подання до Національного банку має відповідати вимогам цього Положення та законодавства України станом на дату його повторного подання. Датою подання пакета документів є дата його повторного подання.

50. Особливості розгляду Національним банком пакетів документів у межах різних процедур визначаються відповідними розділами та главами цього Положення.

4. Документи для ідентифікації фізичних і юридичних осіб

51. Національний банк здійснює ідентифікацію фізичних і юридичних осіб на підставі визначених цим Положенням документів.

52. Ідентифікація громадянина України, який постійно проживає в Україні, здійснюється на підставі таких документів:

1) копій сторінок паспорта громадянина України, що містять фотографію фізичної особи, а також інформацію про її прізвище, ім'я, по батькові, дату народження, реєстрацію місця її проживання, серію та номер паспорта, дату видачі та найменування органу, що його видав (якщо паспорт оформлено у вигляді книжечки), або копій обох сторін паспорта громадянина України (якщо його оформлено у вигляді картки, що містить безконтактний електронний носій);

2) щодо фізичної особи, паспорт якої оформлено у вигляді книжечки, – копії документа з інформацією про реєстраційний номер облікової картки платника податків або копії сторінки паспорта з відміткою про відмову від прийняття такого реєстраційного номера (якщо особа через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і повідомила про це контролюючий орган);

3) щодо фізичної особи, паспорт якої оформлено у вигляді картки, що містить безконтактний електронний носій, – копії документа з інформацією про реєстрацію місця проживання фізичної особи.

53. Ідентифікація громадянина України, який виїхав на постійне проживання за кордон, здійснюється на підставі таких документів:

1) копій сторінок паспорта громадянина України для виїзду за кордон, що містять фотографію фізичної особи, а також інформацію про її прізвище, ім'я, дату народження, номер паспорта, дату видачі та найменування органу, що його видав, строк дії паспорта, а також відмітку про виїзд особи на постійне проживання за кордон;

2) копії документа з інформацією про реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

3) копії документа з інформацією про місце постійного проживання фізичної особи;

4) копії документа, що підтверджує правові підстави постійного проживання фізичної особи на території іноземної країни.

54. Ідентифікація іноземного громадянина, який постійно проживає в іноземній країні, здійснюється на підставі таких документів:

1) копій сторінок паспорта фізичної особи, що містять її фотографію, а також інформацію про її прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, місце постійного проживання, серію та номер паспорта, дату видачі та найменування органу, що його видав, а також строк дії паспорта (за наявності);

2) копії документа з інформацією про реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

3) копії документа з інформацією, що підтверджує місце постійного проживання фізичної особи (якщо такої інформації в паспорті немає).

55. Ідентифікація іноземного громадянина, який постійно/тимчасово проживає в Україні, здійснюється на підставі таких документів:

1) копій усіх сторінок посвідки на постійне/тимчасове проживання фізичної особи в Україні;

2) копії документа з інформацією про реєстраційний номер облікової картки платника податків в Україні (за наявності);

3) копій сторінок паспорта іноземного громадянина, що містять фотографію фізичної особи, а також інформацію про її прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, номер паспорта, дату видачі та найменування органу, що його видав, строк дії паспорта, а для осіб, які постійно проживають в Україні, – також відмітку про виїзд особи на постійне проживання (якщо така відмітка проставляється згідно із законодавством країни, громадянином якої є особа).

56. Ідентифікація української компанії здійснюється на підставі таких документів:

1) копії установчого документа;

2) копії реєстру власників іменних цінних паперів (акцій) компанії, яка є акціонерним товариством.

57. Копія установчого документа української компанії може не подаватися, якщо:

1) установчий документ оприлюднений на порталі електронних сервісів Єдиного державного реєстру (до Національного банку подається інформація про розміщення установчого документа на цьому порталі);

2) компанія створена та/або діє на підставі модельного статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України (до Національного банку подається копія рішення про створення або про провадження діяльності компанією на підставі модельного статуту, підписаного її засновниками).

58. Ідентифікація іноземної компанії, головний офіс якої зареєстрований в іноземній країні, здійснюється Національним банком на підставі таких документів:

1) витягу з торговельного, банківського, судового реєстру або іншого офіційного документа, виданого уповноваженим органом іноземної країни, що підтверджує реєстрацію компанії в країні, у якій зареєстровано її головний офіс, і містить інформацію про ідентифікаційний/реєстраційний номер/код і адресу компанії, її учасників (акціонерів) і керівників;

2) копії установчих документів.

II. Оцінка ділової репутації юридичних і фізичних осіб

5. Загальні положення щодо оцінки ділової репутації юридичних і фізичних осіб

59. Національний банк здійснює оцінку ділової репутації юридичних і фізичних осіб у разі:

1) погодження статуту новоствореного банку – щодо фізичних і юридичних осіб – засновників цього банку, фізичних і юридичних осіб, які набувають істотної участі в ньому, а також керівників зазначених юридичних осіб;

2) погодження набуття або збільшення істотної участі в банку – щодо фізичних і юридичних осіб, які набувають або збільшують істотну участь у банку, а також керівників зазначених юридичних осіб;

3) погодження на посади керівників банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту (кандидатів на ці посади) – щодо цих осіб;

4) контролю за відповідністю вимогам законодавства України власника істотної участі в банку – щодо фізичних і юридичних осіб, які володіють істотною участю в банку, а також керівників зазначених юридичних осіб;

5) моніторингу відповідності вимогам законодавства України керівників банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту – щодо цих осіб.

60. Ділова репутація юридичної або фізичної особи є бездоганною, якщо щодо такої особи немає ознак небездоганної ділової репутації, визначених у главах 6 та 7 розділу II цього Положення, а також якщо Національним банком не визнано ділову репутацію особи небездоганною з інших підстав відповідно до глави 8 розділу II цього Положення.

61. Оцінка Національним банком ділової репутації особи та її визнання небездоганною у випадках, визначених Законом про банки, цим Положенням та іншими нормативно-правовими актами Національного банку, не є визначенням ділової репутації особи відповідно до цивільного законодавства України.

6. Ознаки небездоганної ділової репутації фізичної особи

62. Ознаками небездоганної ділової репутації фізичної особи, пов'язаними з дотриманням закону та публічного порядку, є:

1) наявність в особи судимості, яка не погашена та не знята в установленому законом порядку, за вчинення злочинів проти власності, злочинів у сфері господарської діяльності, злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, незалежно від ступеня їх тяжкості, а також за вчинення інших умисних злочинів, якщо такі злочини законодавством країни, у якій особу засуджено за вчинення відповідного злочину, віднесено до злочинів середньої тяжкості, тяжких або особливо тяжких злочинів;

2) застосування Україною, іноземними державами (крім держав, які здійснюють збройну агресію проти України), міждержавними об'єднаннями або міжнародними організаціями санкцій до особи (застосовується протягом строку дії санкцій і протягом трьох років після їх скасування або закінчення строку, на який їх було введено);

3) включення особи до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (застосовується протягом строку перебування особи в переліку та протягом 10 років після її виключення з нього);

4) позбавлення особи права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю згідно з вироком або іншим рішенням суду (застосовується впродовж строку дії такого покарання);

5) неналежне виконання особою обов'язків зі сплати податків, зборів або інших обов'язкових платежів, якщо загальна сума несплати дорівнює або перевищує 100 розмірів мінімальної місячної заробітної плати, установлені законодавством України на період, у якому вчинено порушення, або еквівалент цієї суми в іноземній валюті, далі – суттєве порушення податкових зобов'язань (застосовується протягом строку цього порушення та протягом трьох років після його усунення).

63. Ознаками небездоганної ділової репутації фізичної особи, пов'язаними з виконанням фінансових зобов'язань, є:

1) неналежне виконання особою обов'язків зі сплати податків, зборів або інших обов'язкових платежів, яке не є суттєвим порушенням податкових зобов'язань (застосовується протягом строку цього порушення);

2) порушення (невиконання або неналежне виконання) особою зобов'язання фінансового характеру, сума якого перевищує 300 тисяч гривень (або еквівалент цієї суми в іноземній валюті), а строк порушення перевищує 30 днів поспіль, перед будь-яким банком або іншою юридичною чи фізичною особою протягом останніх трьох років.

64. Ознаками небездоганної ділової репутації фізичної особи, пов'язаними з професійною діяльністю, є:

1) припинення повноважень (звільнення) особи на вимогу державного органу протягом останніх трьох років;

2) звільнення особи протягом останніх п'яти років за систематичне або одноразове грубе порушення особою своїх посадових обов'язків та/або правил трудового розпорядку, порушення законодавства про протидію корупції, вчинення розкрадання, зловживання владою/службовим становищем або іншого правопорушення;

3) перебування особи на посаді керівника банку або керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку (виконання обов'язків за посадою) протягом більше шести місяців з моменту обрання (призначення) без погодження Національним банком особи на цю посаду [застосовується з першого дня сьомого місяця після обрання (призначення) особи на посаду та протягом трьох років із дати усунення цього порушення];

4) надання особою недостовірної інформації Національному банку яка, за професійним судженням Національного банку, вплинула або могла вплинути на прийняття Національним банком рішення (застосовується протягом трьох років із дня надання такої інформації).

65. Ознаками небездоганної ділової репутації фізичної особи, пов'язаними з обійманням посад або володінням істотною участю в банках або інших кредитних установах, є:

1) володіння істотною участю в банку станом на будь-яку дату протягом року, що передує даті рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних або про відкликання в банку банківської ліцензії за ініціативою Національного банку (крім відкликання банківської ліцензії у зв'язку з нездійсненням банком жодної банківської операції протягом року з дня її отримання);

2) перебування протягом більше шести місяців на посаді керівника банку (крім заступника головного бухгалтера) або керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку (або виконання обов'язків за посадою) протягом року, що передує даті рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних або про відкликання в банку банківської ліцензії за ініціативою Національного банку (крім відкликання банківської ліцензії у зв'язку з нездійсненням банком жодної банківської операції протягом року з дня її отримання);

3) можливість незалежно від обіймання посад і володіння участю в банку надавати обов'язкові вказівки або іншим чином визначати чи істотно впливати на дії банку станом на будь-яку дату протягом року, що передує даті рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних або про відкликання в банку банківської ліцензії за ініціативою Національного банку (крім відкликання банківської ліцензії у зв'язку з нездійсненням банком жодної банківської операції протягом року з дня її отримання);

4) володіння істотною участю в іноземному банку станом на будь-яку дату протягом року до прийняття уповноваженим органом іноземної країни рішення про визнання цього банку неплатоспроможним або про відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності (крім відкликання ліцензії під час ліквідації іноземного банку за ініціативою власників);

5) перебування протягом більше шести місяців у складі органу управління або на посаді керівника підрозділу внутрішнього аудиту/контролю іноземного банку протягом року до прийняття уповноваженим органом іноземної країни рішення про визнання цього банку неплатоспроможним або про відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності (крім відкликання ліцензії під час ліквідації іноземного банку за ініціативою власників);

б) можливість незалежно від обіймання посад і володіння участю надавати обов'язкові вказівки або іншим чином визначати чи істотно впливати на дії іноземного банку станом на будь-яку дату протягом року до прийняття уповноваженим органом іноземної країни рішення про визнання цього банку неплатоспроможним або про відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності (крім відкликання ліцензії під час ліквідації іноземного банку за ініціативою власників);

7) невиконання особою протягом останніх трьох років узятих на себе особистих зобов'язань і/або гарантійних листів, наданих Національному банку;

8) припинення повноважень (звільнення) особи чи її переведення на іншу посаду протягом останніх трьох років, якщо йому передувала вимога Національного банку щодо заміни цієї особи на посаді в зв'язку з неналежним виконанням особою посадових обов'язків, яке призвело до порушення банком законодавства України.

7. Ознаки небездоганної ділової репутації юридичної особи

66. Ознаками небездоганної ділової репутації юридичної особи, пов'язаними з дотриманням закону та публічного порядку, є:

1) застосування Україною, іноземними державами (крім держав, які здійснюють збройну агресію проти України), міждержавними об'єднаннями або міжнародними організаціями санкцій до особи (застосовується протягом строку дії санкцій і протягом трьох років після їх скасування або закінчення строку, на який їх було введено);

2) включення особи до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (застосовується протягом строку перебування особи в переліку та протягом 10 років після її виключення з нього);

3) суттєве порушення податкових зобов'язань (застосовується протягом строку цього порушення та протягом трьох років після його усунення).

67. Ознаками небездоганної ділової репутації юридичної особи, пов'язаними з виконанням фінансових зобов'язань, є:

1) неналежне виконання особою обов'язків зі сплати податків, зборів або інших обов'язкових платежів, яке не є суттєвим порушенням податкових зобов'язань (застосовується протягом строку цього порушення);

2) порушення (невиконання або неналежне виконання) особою зобов'язання фінансового характеру, сума якого перевищує три мільйони

гривень (або еквівалент цієї суми в іноземній валюті), а строк порушення перевищує 90 днів поспіль, перед будь-яким банком або іншою юридичною чи фізичною особою протягом останніх трьох років.

68. Ознакою небездоганної ділової репутації юридичної особи, пов'язаною з господарською діяльністю, є надання особою недостовірної інформації Національному банку яка, за професійним судженням Національного банку, вплинула або могла вплинути на прийняття Національним банком рішення (застосовується протягом трьох років із дня надання такої інформації).

69. Ознаками небездоганної ділової репутації юридичної особи, пов'язаними з володінням істотною участю в банках або інших кредитних установах, є:

1) володіння істотною участю в банку станом на будь-яку дату протягом року, що передує даті рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних або про відкликання в банку банківської ліцензії за ініціативою Національного банку (крім відкликання банківської ліцензії у зв'язку з нездійсненням банком жодної банківської операції протягом року з дня її отримання);

2) можливість незалежно від володіння участю в банку надавати обов'язкові вказівки або іншим чином визначати чи істотно впливати на дії банку станом на будь-яку дату протягом року, що передує даті рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних або про відкликання в банку банківської ліцензії за ініціативою Національного банку (крім відкликання банківської ліцензії у зв'язку з нездійсненням банком жодної банківської операції протягом року з дня її отримання);

3) володіння істотною участю в іноземному банку станом на будь-яку дату протягом року до прийняття уповноваженим органом іноземної країни рішення про визнання цього банку неплатоспроможним або про відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності (крім відкликання ліцензії під час ліквідації іноземного банку за ініціативою власників);

4) можливість незалежно від володіння участю надавати обов'язкові вказівки або іншим чином визначати чи істотно впливати на дії іноземного банку станом на будь-яку дату протягом року до прийняття уповноваженим органом іноземної країни рішення про визнання цього банку неплатоспроможним або про відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності (крім відкликання ліцензії під час ліквідації іноземного банку за ініціативою власників);

5) невиконання особою протягом останніх трьох років узятих на себе особистих зобов'язань і/або гарантійних листів, наданих Національному банку.

70. Ознакою небездоганної ділової репутації юридичної особи також є наявність у її керівника та/або власника істотної участі в цій особі ознак небездоганної ділової репутації, визначених у главі 6 розділу II цього Положення.

8. Інші підстави для визнання ділової репутації юридичних і фізичних осіб небездоганною

71. Ділова репутація юридичної або фізичної особи може бути визнана небездоганною, якщо немає визначених у главах 6 та 7 розділу II цього Положення ознак, за наявності в Національного банку відомостей, які свідчать про небездоганність ділової репутації особи.

72. Відомостями, які свідчать про небездоганність ділової репутації особи, є зокрема інформація про:

1) істотні та/або систематичні порушення особою вимог банківського, фінансового, валютного, податкового законодавства, законодавства з питань фінансового моніторингу, законодавства про цінні папери, акціонерні товариства та фондовий ринок;

2) невиконання особою фінансових зобов'язань, невідповідність діяльності особи стандартам ділової практики та/або професійної етики.

9. Документи, що подаються до Національного банку для оцінки ділової репутації юридичних і фізичних осіб

73. Оцінка ділової репутації фізичної особи здійснюється на підставі зокрема таких документів, що подаються до Національного банку:

1) анкети фізичної особи, визначеної цим Положенням;

2) довідки компетентного органу країни, податковим резидентом якої є фізична особа, про стан виконання нею обов'язків зі сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів;

3) довідки компетентного органу країни постійного місця проживання фізичної особи про те, є чи немає в неї судимості;

4) інформації кваліфікованого (кваліфікованих) бюро кредитних історій про кредитну історію фізичної особи.

74. Оцінка ділової репутації юридичної особи здійснюється на підставі зокрема таких документів, що подаються до Національного банку:

1) анкети юридичної особи, визначеної цим Положенням;

2) довідки компетентного органу країни, податковим резидентом якої є юридична особа, про стан виконання нею обов'язків зі сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів;

3) інформації кваліфікованого (кваліфікованих) бюро кредитних історій про кредитну історію юридичної особи;

4) визначених цим Положенням документів для оцінки ділової репутації фізичних осіб – керівників юридичної особи та власників істотної участі в ній.

75. Фізична або юридична особа має право подати до Національного банку, крім документів, визначених у пункті 73 або пункті 74 глави 9 розділу II цього Положення, документи про отримані відзнаки, які підтверджують бездоганну ділову репутацію.

10. Оцінка Національним банком ділової репутації юридичних і фізичних осіб

76. Національний банк у разі виявлення під час оцінки ділової репутації фізичної або юридичної особи ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної в пункті 62 глави 6 або пункті 66 глави 7 розділу II цього Положення, визнає ділову репутацію такої особи небездоганною.

77. Фізична або юридична особа, щодо якої є ознака небездоганної ділової репутації, визначена в пунктах 63–65 глави 6 або в пунктах 67–70 глави 7 розділу II цього Положення, має право подати до Національного банку клопотання про незастосування до неї виявленої ознаки.

Клопотання має містити пояснення щодо причин виникнення відповідної ознаки та обґрунтування щодо її незастосування. До клопотання додаються копії документів, які підтверджують викладені особою аргументи.

78. Клопотання про незастосування до фізичної особи ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної пунктом 65 глави 6 розділу II цього Положення, має відповідати таким додатковим вимогам:

1) до клопотання можуть додаватися запевнення фізичних і/або юридичних осіб щодо належної ділової репутації особи;

2) якщо оцінка ділової репутації особи здійснюється під час її погодження на посаду керівника банку або керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку (кандидата на цю посаду), клопотання додатково підписується головою правління банку, головою ради банку, а якщо особа обирається до ради банку, –

також власниками істотної участі в банку, які самостійно або спільно володіють участю в банку, розмір якої перевищує 50 відсотків (їх уповноваженими представниками).

79. Національний банк під час розгляду клопотання особи про незастосування до неї виявленої ознаки небездоганної ділової репутації комплексно аналізує подані відповідно до цього Положення документи, інформацію, включаючи отриману в процесі здійснення банківського регулювання та нагляду, отриману від інших державних органів, а також із відкритих джерел.

80. Національний банк під час оцінки ділової репутації фізичної або юридичної особи, щодо якої виявлено ознаку небездоганної ділової репутації, визначену в пунктах 63–65 глави 6 або в пунктах 67–70 глави 7 розділу II цього Положення, має право прийняти одне з таких рішень:

1) про визнання ділової репутації особи небездоганною (якщо особою не надано пояснення та/або документи, визначені в пунктах 77 та/або 78 глави 10 розділу II цього Положення, або якщо клопотання, за професійним судженням Національного банку, є необґрунтованим);

2) про незастосування до особи ознаки небездоганної ділової репутації (якщо надане особою клопотання, за професійним судженням Національного банку, є обґрунтованим).

81. Обов'язковою умовою незастосування до особи ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної в підпункті 2 пункту 63 глави 6 або підпункті 2 пункту 67 глави 7 розділу II цього Положення, є подання до Національного банку запевнення кредитора за фінансовим зобов'язанням, що він не має претензій до особи за поточним станом виконання нею фінансового зобов'язання (якщо станом на дату подання до Національного банку клопотання таке зобов'язання є невиконаним), або документ, що підтверджує виконання особою фінансового зобов'язання перед кредитором (якщо станом на дату подання до Національного банку клопотання таке зобов'язання є виконаним).

82. Національний банк приймає рішення про незастосування до особи ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної в пункті 65 глави 6 або пункті 69 глави 7 розділу II цього Положення, з урахуванням:

1) можливості особи вплинути на обставини, що призвели до віднесення банку/іноземного банку до категорії неплатоспроможних або відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності, зокрема документального підтвердження невиконання особою своїх посадових обов'язків у період, що передував рішенню про

неплатоспроможність/відкликання ліцензії (у зв'язку з усуненням від виконання обов'язків, відпусткою, хворобою), утримання особою від голосування на засіданнях колегіальних органів управління та/або від прийняття рішень із відповідних питань;

2) інформації Фонду гарантування вкладів/уповноваженого органу країни реєстрації іноземного банку з виведення неплатоспроможних кредитних установ з ринку та/або іншого уповноваженого органу щодо наявності/відсутності в діях/бездіяльності особи порушень законодавства, що призвели до віднесення банку/іноземного банку до категорії неплатоспроможних або відкликання ліцензії на здійснення банківської/кредитної діяльності;

3) інформації, що може свідчити про відсутність причинно-наслідкового зв'язку між діями/бездіяльністю особи та неплатоспроможністю/ліквідацією банку/іноземного банку.

83. Національний банк розглядає повторне звернення, яке передбачає оцінку ділової репутації особи, щодо якої Національний банк відмовив у незастосуванні ознаки небездоганної ділової репутації, не раніше, ніж через один рік після прийняття рішення, визначеного в підпункті 1 пункту 80 глави 10 розділу II цього Положення.

84. Національний банк у разі виявлення визначених у главі 8 розділу II цього Положення обставин письмово повідомляє про це особу, щодо якої такі обставини виявлено. Особа має право надати до Національного банку пояснення щодо цих обставин (спростувати їх або пояснити їх настання) та клопотання про невизнання її ділової репутації небездоганною. До пояснень і клопотання особи додаються документи, які підтверджують викладені нею аргументи.

85. Національний банк під час розгляду визначених пунктом 84 глави 10 розділу II цього Положення пояснень і клопотання особи комплексно аналізує подані документи, інформацію, включаючи отриману в процесі здійснення банківського регулювання та нагляду, отриману від інших державних органів, а також із відкритих джерел.

86. Національний банк під час оцінки ділової репутації фізичної або юридичної особи, щодо якої виявлена визначена в главі 8 розділу II цього Положення інформація, має право прийняти одне з таких рішень:

1) про визнання ділової репутації особи небездоганною (якщо особою не надано пояснення та/або документи, визначені в пункті 84 глави 10 розділу II цього Положення, або якщо клопотання, за професійним судженням Національного банку, є необґрунтованим);

2) щодо відсутності підстав для визнання ділової репутації особи небездоганною згідно з главою 8 розділу II цього Положення (якщо надане особою клопотання, за професійним судженням Національного банку, є обґрунтованим).

87. Національний банк не здійснює оцінку ділової репутації:

- 1) міжнародної фінансової установи;
- 2) держави;
- 3) територіальної громади.

III. Оцінка фінансового стану юридичних осіб і майнового стану фізичних осіб

11. Загальні положення щодо оцінки фінансового стану юридичних осіб і майнового стану фізичних осіб

88. Національний банк здійснює оцінку фінансового стану юридичних осіб і майнового стану фізичних осіб у порядку, установленому цим Положенням, у разі:

- 1) погодження статуту новоствореного банку та погодження набуття істотної участі в ньому;
- 2) погодження змін до статуту банку у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу;
- 3) погодження набуття або збільшення істотної участі в банку;
- 4) погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку;
- 5) здійснення Національним банком періодичного контролю за фінансовим/майновим станом власників істотної участі в банку.

89. Особи, фінансовий/майновий стан яких оцінюється Національним банком, а також критерії такої оцінки визначаються окремо для кожного випадку оцінки згідно з главами 12–16 розділу III цього Положення.

90. Вимоги до документів, що подаються до Національного банку для здійснення оцінки фінансового стану юридичних осіб і майнового стану

фізичних осіб, а також до методики такої оцінки визначаються в главах 18 та 19 розділу III цього Положення.

91. Процесом оцінки фінансового/майнового стану особи передбачено здійснення Національним банком комплексного аналізу документів та інформації, поданих до Національного банку у визначених пунктом 88 глави 11 розділу III цього Положення випадках, документів та інформації, отриманих Національним банком під час здійснення ним банківського нагляду, отриманих Національним банком на його запит і/або під час перевірки/уточнення інформації, що подається до Національного банку, а також інформації з відкритих джерел.

92. Національний банк за результатом оцінки фінансового стану юридичної особи або майнового стану фізичної особи визнає його задовільним або незадовільним.

93. Національний банк має право визнати фінансовий стан юридичної особи або майновий стан фізичної особи незадовільним, якщо:

1) не подано документів, що підтверджують відповідність фінансового/майнового стану особи вимогам цього Положення;

2) подані документи щодо фінансового/майнового стану особи є недостатніми для його оцінки та/або не відповідають вимогам цього Положення та/або містять недостовірну інформацію та/або дані, які свідчать про невідповідність фінансового/майнового стану особи встановленим критеріям;

3) фінансовий/майновий стан особи не відповідає вимогам, визначеним у главах 12–16 розділу III цього Положення щодо відповідних випадків оцінки фінансового/майнового стану особи.

94. Національний банк має право визнати фінансовий/майновий стан особи незадовільним за наявності інформації, яка, за професійним судженням Національного банку, свідчить про фінансові труднощі особи, що можуть негативно вплинути на фінансовий стан банку, його вкладників та інших кредиторів.

95. Національний банк запитує в особи, фінансовий/майновий стан якої оцінюється, пояснення щодо визначеної в пункті 94 глави 11 розділу III цього Положення інформації, установлює строк їх подання та здійснює оцінку з урахування таких пояснень, якщо вони були надані в установлений Національним банком строк.

96. Національний банк має право, керуючись принципом співмірності (пропорційності) та своїм професійним судженням, визнати

фінансовий/майновий стан особи задовільним у разі його часткової невідповідності критеріям, визначеним у цьому Положенні, за таких умов:

1) виявлена невідповідність не несе загрози для банку, його вкладників та інших кредиторів і не має суттєвого впливу на загальний висновок щодо задовільного фінансового/майнового стану особи;

2) особою, фінансовий/майновий стан якої оцінюється, подано до Національного банку письмове зобов'язання усунути виявлену невідповідність у погоджений із Національним банком строк (якщо таку невідповідність можна усунути).

12. Критерії оцінки фінансового/майнового стану особи під час погодження статуту новоствореного банку та погодження набуття істотної участі в ньому

97. Національний банк під час погодження статуту новоствореного банку та погодження набуття істотної участі в ньому оцінює фінансовий/майновий стан:

1) юридичних і фізичних осіб-засновників, які здійснюють внески до статутного капіталу новоствореного банку (незалежно від їх розміру);

2) фізичних осіб, які набувають опосередкованої істотної участі в новоствореному банку;

3) юридичних осіб, які набувають опосередкованої істотної участі в новоствореному банку та стають кінцевими власниками банку;

4) юридичних осіб, які набувають опосередкованої істотної участі в новоствореному банку та стають консолідуючими компаніями;

5) юридичних осіб, які набувають опосередкованої істотної участі в новоствореному банку та стають проміжними компаніями.

98. Відповідною датою для оцінки фінансового стану юридичної особи/майнового стану фізичної особи згідно з главою 12 розділу III цього Положення є робочий день, що передує даті внесення засновником коштів до статутного капіталу новоствореного банку. Для особи, яка набуває опосередкованої істотної участі в новоствореному банку, відповідною датою є робочий день, що передує даті внесення коштів засновником, через якого особа набуває цієї істотної участі.

99. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи – засновника новоствореного банку задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між такою останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж сума здійсненого нею внеску до статутного капіталу новоствореного банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених у пункті 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними);

3) юридична особа має станом на відповідну дату грошові кошти в сумі, не меншій, ніж сума її внеску до статутного капіталу новоствореного банку, ці кошти не є залученими від інших осіб з умовою повернення та відповідають вимогам, визначеним у пункті 158 глави 18 розділу III цього Положення;

4) траса платежу грошових коштів, унесених до статутного капіталу новоствореного банку, є розкритою згідно з пунктами 158, 159 глави 18 розділу III цього Положення.

100. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка набуває опосередкованої істотної участі в новоствореному банку та стає кінцевим власником банку, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між такою останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж величина розміру участі в статутному капіталі новоствореного банку, що набувається юридичною особою, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених у пункті 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними).

101. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка набуває опосередкованої істотної участі в новоствореному банку та стає

консолідуючою компанією або проміжною компанією, задовільним, якщо така юридична особа є фінансово стійкою згідно з пунктами 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених у пункті 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті.

102. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи – засновника новоствореного банку задовільним, якщо станом на відповідну дату:

1) фізична особа має власні грошові кошти в сумі рівній або більшій, ніж сума здійсненого нею внеску до статутного капіталу новоствореного банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 165–172 глави 19 розділу III цього Положення;

2) фізична особа є платоспроможною відповідно до пункту 178 глави 19 розділу III цього Положення.

103. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи, яка набуває опосередкованої істотної участі в новоствореному банку, задовільним, якщо станом на відповідну дату:

1) фізична особа має власні кошти, що складаються з грошових коштів та іншого майна (активів), у сумі рівній або більшій, ніж величина розміру участі у статутному капіталі новоствореного банку, що набувається фізичною особою, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до вимог пунктів 165–172 глави 19 розділу III цього Положення;

2) фізична особа є платоспроможною відповідно до пункту 178 глави 19 розділу III цього Положення.

13. Критерії оцінки фінансового/майнового стану особи під час погодження змін до статуту банку у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу

104. Національний банк під час погодження змін до статуту банку у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу оцінює фінансовий/майновий стан юридичних і фізичних осіб, які здійснили додаткові внески до статутного капіталу банку в розмірі одного й більше відсотка статутного капіталу (з урахуванням його збільшення).

105. Відповідною датою для оцінки фінансового стану юридичної особи/майнового стану фізичної особи згідно з главою 13 розділу III цього Положення є робочий день, що передує даті внесення особою коштів до статутного капіталу банку.

106. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка здійснює додатковий внесок до статутного капіталу банку, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між такою останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж сума здійсненого нею внеску до статутного капіталу банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа має станом на відповідну дату грошові кошти в сумі не меншій, ніж сума її внеску до статутного капіталу банку, ці кошти не є залученими від інших осіб із умовою повернення та відповідають вимогам, визначеним пунктом 158 глави 18 розділу III цього Положення;

3) траса платежу грошових коштів, які вносяться до статутного капіталу банку, є розкритою згідно з пунктами 158, 159 глави 18 розділу III цього Положення.

107. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи, яка здійснює внески до статутного капіталу банку, задовільним, якщо станом на відповідну дату фізична особа має власні грошові кошти в сумі рівній або більшій, ніж сума здійсненого нею внеску до статутного капіталу банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 165–172 глави 19 розділу III цього Положення.

14. Критерії оцінки фінансового/майнового стану особи під час погодження набуття або збільшення істотної участі в банку

108. Національний банк під час погодження набуття або збільшення істотної участі в банку оцінює фінансовий/майновий стан:

1) юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та яка здійснює оплату акцій банку та/або акцій/частки у статутному капіталі юридичної особи, через яку набувається або збільшується істотна участь у банку;

2) юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає кінцевим власником банку;

3) юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає консолідуючою компанією;

4) юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає проміжною компанією;

5) фізичної особи, яка прямо або опосередковано набуває або збільшує істотну участь у банку.

109. Відповідною датою для оцінки фінансового/майнового стану юридичних/фізичних осіб згідно з главою 14 розділу III цього Положення є:

1) у разі погодження набуття або збільшення істотної участі в банку юридичною особою – робочий день, що передує даті подання до Національного банку документів для такого погодження;

2) у разі погодження набуття або збільшення істотної участі в банку фізичною особою – будь-який робочий день у періоді 15 днів до дати подання до Національного банку документів для такого погодження.

110. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та яка після погодження Національного банку здійснює оплату акцій банку та/або акцій/частки у статутному капіталі юридичної особи, через яку набувається або збільшується істотна участь у банку, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа є фінансово стійкою згідно з пунктами 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними);

3) юридична особа надала до Національного банку інформацію про фінансові ресурси, за рахунок яких нею здійснюватиметься пряме/опосередковане придбання істотної участі в банку.

111. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає кінцевим власником банку, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між останньою

звітною датою та відповідною датою включно, є рівним або більшим, ніж більша з таких величин:

величина частини регулятивного капіталу банку, пропорційна частці, яку розмір участі, що набувається або збільшується, становить у статутному капіталі банку (розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує даті підтвердження розміру власних коштів);

величина частини мінімального розміру регулятивного капіталу банку, встановленого Національним банком, пропорційна частці, яку розмір участі, що набувається або збільшується, становить у статутному капіталі банку (мінімальний розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує даті підтвердження розміру власних коштів);

ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку;

2) джерела власних коштів юридичної особи є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

3) юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними).

112. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає консолідуючою компанією або проміжною компанією, задовільним, якщо така юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті.

113. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку, задовільним, якщо станом на відповідну дату:

1) фізична особа має власні грошові кошти та інше майно (активи) у сумі рівній або більшій, ніж більша з таких величин:

величина частини регулятивного капіталу банку, пропорційна частці, яку розмір участі, що набувається або збільшується, становить у статутному капіталі банку (розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує відповідній даті);

величина частини мінімального розміру регулятивного капіталу банку, встановленого Національним банком, пропорційна частці, яку розмір участі, що набувається або збільшується, становить у статутному капіталі банку

(мінімальний розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує відповідній даті);

ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку;

2) джерела власних коштів фізичної особи є підтвердженими відповідно до пунктів 165–172 глави 19 розділу III цього Положення;

3) фізична особа є платоспроможною відповідно до пункту 178 глави 19 розділу III цього Положення;

4) фізична особа надала до Національного банку інформацію про фінансові ресурси, за рахунок яких прямо/опосередковано придбаватиме істотну участь у банку в разі здійснення фізичною особою оплати акцій/частки в статутному капіталі банку/юридичної особи, через яку набувається/збільшується істотна участь у банку.

114. Національний банк оцінює фінансовий/майновий стан юридичної/фізичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та здійснила часткову оплату прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку до подання до Національного банку документів для погодження, з урахуванням критеріїв, визначених пунктами 119 та 123 глави 15 розділу III цього Положення (у частині, що стосується здійсненої оплати).

115. Додатковим критерієм оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку, що потребує додаткової капіталізації, є надання цією особою інформації щодо фінансових ресурсів, які спрямовуватимуться нею на таку капіталізацію (у сумі, пропорційній частці, яку розмір участі, що набувається або збільшується, становить у статутному капіталі банку).

116. Додатковим критерієм оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи, яка набуває або збільшує істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стає контролером банку, є надання цією особою інформації щодо фінансових ресурсів, які спрямовуватимуться нею на надання фінансової підтримки банку відповідно до бізнес-плану, що подається такою особою до Національного банку.

15. Критерії оцінки фінансового/майнового стану особи під час погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку

117. Національний банк під час погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку оцінює фінансовий/майновий стан:

1) юридичної особи, яка набула або збільшила істотну участь у банку шляхом оплати її придбання;

2) юридичної особи, яка набула або збільшила істотну участь у банку безоплатно;

3) юридичної особи, яка набула або збільшила істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стала кінцевим власником банку;

4) юридичної особи, яка набула або збільшила істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стала консолідуючою компанією;

5) юридичної особи, яка набула або збільшила істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стала проміжною компанією;

б) фізичної особи, яка прямо або опосередковано набула або збільшила істотну участь у банку.

118. Відповідною датою для оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи згідно з главою 15 розділу III цього Положення є:

1) у разі фактичного набуття або збільшення істотної участі в банку за безоплатним правочином – робочий день, що передує даті набуття або збільшення істотної участі;

2) у разі фактичного набуття або збільшення істотної участі в банку за оплатним правочином – робочий день, що передує даті оплати придбання істотної участі в банку.

119. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку за оплатним правочином, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку, а джерела цих коштів є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними);

3) юридична особа станом на відповідну дату має грошові кошти в сумі не меншій, ніж ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку, ці кошти не є залученими від інших осіб із умовою повернення та відповідають вимогам, визначеним у пункті 158 глави 18 розділу III цього Положення;

4) траса платежу грошових коштів, використаних для прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку, є розкритою згідно з пунктами 158, 159 глави 18 розділу III цього Положення.

120. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку за безоплатним правочином, задовільним, якщо юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті.

121. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стала кінцевим власником банку, задовільним, якщо:

1) розмір власних коштів юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, або на будь-яку іншу дату в періоді між останньою звітною датою та відповідною датою включно є рівним або більшим, ніж більша з таких величин:

величина частини регулятивного капіталу банку пропорційна частці, яку розмір набутої або збільшеної участі становить у статутному капіталі банку (розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує даті підтвердження розміру власних коштів);

величина частини мінімального розміру регулятивного капіталу банку, встановленого Національним банком, пропорційна частці, яку розмір набутої або збільшеної участі становить у статутному капіталі банку (мінімальний розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує даті підтвердження розміру власних коштів);

ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку в разі оплатного придбання;

2) джерела власних коштів юридичної особи є підтвердженими відповідно до пунктів 147–149 глави 18 розділу III цього Положення;

3) юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та на

дату визначення розміру власних коштів юридичної особи (якщо ці дати є різними).

122. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку та в результаті такого набуття або збільшення стала консолідуючою компанією або проміжною компанією, задовільним, якщо така юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та в неї немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення, станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті.

123. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку, задовільним, якщо станом на відповідну дату:

1) фізична особа має власні грошові кошти та інше майно (активи) у сумі рівній або більшій, ніж більша з таких величин:

величина частини регулятивного капіталу банку пропорційна частці, яку розмір набутої або збільшеної участі становить у статутному капіталі банку (розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує відповідній даті);

величина частини мінімального розміру регулятивного капіталу банку, встановленого Національним банком, пропорційна частці, яку розмір набутої або збільшеної участі становить у статутному капіталі банку (мінімальний розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передує відповідній даті);

ціна прямого/опосередкованого придбання істотної участі в банку в разі її оплатного придбання;

2) джерела власних коштів фізичної особи є підтвердженими відповідно до пунктів 165–172 глави 19 розділу III цього Положення;

3) частка грошових коштів у загальній сумі власних коштів фізичної особи є рівною або більшою, ніж ціна придбання істотної участі в банку в разі здійснення фізичною особою оплати акцій/частки в статутному капіталі банку/юридичної особи, через яку набуто/збільшено істотну участь у банку;

4) фізична особа є платоспроможною відповідно до пункту 178 глави 19 розділу III цього Положення.

124. Додатковим критерієм оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку, що потребує додаткової капіталізації, є надання цією особою інформації про фінансові ресурси, які спрямовуватимуться нею на таку капіталізацію (у

сумі, пропорційній частці розміру набутої або збільшеної участі в статутному капіталі банку).

125. Додатковим критерієм оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи, яка фактично набула або збільшила істотну участь у банку і в результаті такого набуття або збільшення стала контролером банку, є надання цією особою інформації про фінансові ресурси, які будуть спрямовані нею на надання фінансової підтримки банку відповідно до бізнес-плану, що подається такою особою до Національного банку.

16. Критерії оцінки фінансового/майнового стану особи під час здійснення Національним банком періодичного контролю за фінансовим/майновим станом власників істотної участі в банку

126. Національний банк під час здійснення періодичного контролю за фінансовим/майновим станом власників істотної участі в банку оцінює:

1) фінансовий стан юридичної особи, яка прямо та/або опосередковано володіє істотною участю в банку;

2) майновий стан фізичної особи, яка прямо та/або опосередковано володіє істотною участю в банку.

127. Відповідною датою для оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи згідно з главою 16 розділу III цього Положення є:

1) для щорічного контролю за фінансовим станом юридичної особи – 31 грудня року, що передує року, у якому здійснюється оцінка;

2) для щорічного контролю за майновим станом фізичної особи – будь-яка дата в період між 01 січня та 01 травня року, у якому здійснюється оцінка;

3) для позапланового контролю – дата, визначена Національним банком та повідомлена юридичній/фізичній особі.

128. Національний банк визнає фінансовий стан юридичної особи – власника істотної участі в банку задовільним, якщо:

1) станом на відповідну дату юридична особа є фінансово стійкою відповідно до пунктів 150–155 глави 18 розділу III цього Положення та немає ознак незадовільного фінансового стану, визначених пунктом 160 глави 18 розділу III цього Положення;

2) юридична особа надала до Національного банку інформацію про фінансові ресурси, які спрямовуватимуться нею на додаткову капіталізацію

банку (у сумі, пропорційній частці участі цієї особи в статутному капіталі банку), якщо банк потребує додаткової капіталізації.

129. Національний банк визнає майновий стан фізичної особи – власника істотної участі в банку задовільним, якщо:

1) станом на відповідну дату фізична особа є платоспроможною відповідно до пункту 178 глави 19 розділу III цього Положення;

2) фізична особа надала до Національного банку інформацію про фінансові ресурси, які спрямовуватимуться нею на додаткову капіталізацію банку (у сумі, пропорційній частці участі особи у статутному капіталі банку), якщо банк потребує додаткової капіталізації.

17. Особливості оцінки фінансового/майнового стану окремих категорій осіб

130. Якщо консолідуючою компанією, фінансовий стан якої оцінюється відповідно до глав 12, 14 та 15 розділу III цього Положення, є публічна компанія, прямими власниками істотної участі в якій є фізичні особи, які одночасно є власниками істотної участі в банку, але немає особи, яка здійснює контроль за такою публічною компанією, застосовуються такі критерії:

1) для оцінки фінансового стану такої публічної компанії застосовуються критерії, визначені для оцінки фінансового стану юридичних осіб – кінцевих власників, а не юридичних осіб – консолідуючих компаній;

2) для оцінки майнового стану фізичної особи – прямого власника істотної участі в публічній компанії застосовується тільки критерій платоспроможності.

131. Національний банк, якщо юридична особа є одночасно засновником новоствореного банку та/або особою, яка здійснює оплату набуття або збільшення істотної участі в банку, та/або консолідуючою компанією, та/або кінцевим власником банку, визнає фінансовий стан цієї юридичної особи задовільним у разі його відповідності критеріям оцінки щодо всіх категорій юридичних осіб, до яких вона відноситься.

132. Національний банк не здійснює оцінку фінансового стану:

1) міжнародної фінансової установи;

2) держави;

3) територіальної громади;

4) особи, якій акції банку та/або акції/частка в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку передані в управління;

5) особи, якій передано право голосу акцій на загальних зборах учасників банку за довіреністю/довіреностями від учасника/учасників банку.

18. Документи для оцінки фінансового стану юридичної особи та методика цієї оцінки

133. Юридична особа подає до Національного банку для оцінки фінансового стану свою фінансову звітність та документи, визначені у главі 18 розділу III цього Положення.

134. Фінансова звітність юридичної особи, яка подається до Національного банку, має бути складена станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, а також станом на дату підтвердження розміру власних коштів юридичної особи (якщо таке підтвердження вимагається та здійснюється станом на іншу дату, ніж остання звітна дата). Така фінансова звітність має включати всі форми фінансової звітності з примітками, передбачені законодавством, що застосовується до юридичної особи.

135. Фінансова звітність української компанії засвідчується її керівником і головним бухгалтером (за наявності такої посади) та подається з відміткою органів статистики про її прийняття (або разом із документом, який підтверджує її прийняття органами статистики).

136. Фінансова звітність іноземної компанії засвідчується її уповноваженим представником.

137. Фінансова звітність подається:

1) на консолідованій основі – юридичною особою, яка є кінцевим власником банку або консолідуючою компанією (або може набути такого статусу в результаті набуття або збільшення істотної участі в банку);

2) на консолідованій або індивідуальній основі (на розсуд юридичної особи) – банком, небанківською фінансовою установою, юридичною особою, яка має інвестиційний рівень кредитного рейтингу, а також публічною компанією;

3) на індивідуальній основі – іншою юридичною особою.

138. Фінансова звітність юридичної особи подається разом зі звітом (висновком) аудитора, складеним за підсумками проведеної перевірки

достовірності та повноти фінансової звітності, її відповідності вимогам положень (стандартів) бухгалтерського обліку країни, у якій зареєстровано головний офіс юридичної особи, та/або міжнародним стандартам фінансової звітності.

139. Звіт (висновок) аудитора підлягає оформленню згідно з вимогами законодавства, що застосовується до такого аудитора.

140. Фінансова звітність банків, зареєстрованих в Україні, до Національного банку згідно з цим Положенням не подається.

141. До Національного банку, якщо цим Положенням вимагається підтвердження розміру власних коштів юридичної особи, надається інформація аудитора або консультанта, що містить розрахунок розміру власних коштів юридичної особи станом на визначену цим Положенням дату та висновок щодо наявності або відсутності в неї власних коштів у необхідному розмірі, зроблені аудитором або консультантом на підставі даних фінансової звітності юридичної особи.

142. Розрахунок розміру власних коштів юридичної особи здійснюється шляхом зменшення суми власного капіталу (чистих активів) юридичної особи, зазначеної у фінансовій звітності, на:

- 1) суму резервного капіталу юридичної особи;
- 2) суму простроченої більше ніж на 90 днів дебіторської заборгованості, яка становить понад п'ять відсотків активів юридичної особи (за вирахуванням сформованих за нею резервів);
- 3) суму дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання та суму фінансових вкладень (інвестицій) у суб'єктів господарювання, які були припинені/ліквідовані, які перебувають у стадії припинення/ліквідації, щодо яких встановлено режим зовнішнього управління та/або розпочато справу про визнання їх неплатоспроможними/банкрутами (за вирахуванням сформованих за нею резервів);
- 4) суму раніше здійснених фінансових вкладень (інвестицій) в акції банків та/або в акції/частки в статутних капіталах юридичних осіб, які мають пряму або опосередковану участь у банках;
- 5) суму власних коштів юридичної особи, що підлягає підтвердженню в межах процедури погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі в іншому банку протягом строку розгляду Національним банком відповідного пакета документів;

б) суму внесків до статутного капіталу, отриману юридичною особою, за якою зміни до установчих документів не затверджені уповноваженим органом юридичної особи та/або не зареєстровані в порядку, установленому законодавством, що застосовується до юридичної особи;

7) суму коштів, які не можуть бути спрямовані до статутного капіталу іншої юридичної особи відповідно до вимог законодавства, що застосовується до юридичної особи;

8) суму активів, що виникають під час консолідації, а саме: гудвіл, нематеріальні активи та курсові різниці, яка підлягає вирахуванню для здійснення розрахунку власних коштів на підставі консолідованої фінансової звітності юридичної особи.

143. Розрахунок розміру власних коштів юридичної особи, включаючи небанківську фінансову установу, може здійснюватися за альтернативною методикою, визначеною законодавством, яке застосовується до такої юридичної особи, зокрема нормативно-правовим актом органу, який здійснює регулювання та нагляд за її діяльністю. Інформація аудитора/консультанта в цьому випадку має містити розрахунок з описом методики, за якою такий розрахунок здійснено, а також посилання на положення законодавства, якими передбачено її застосування. Національний банк за результатом аналізу здійсненого аудитором/консультантом розрахунку розміру власних коштів юридичної особи, виходячи зі свого професійного судження, має право відхилити його з огляду на невідповідність застосованої методики сутності перевірки, що здійснюється відповідно до цього Положення, та вимагати від юридичної особи подання розрахунку, проведеного відповідно до цього Положення.

144. Розмір власних коштів банку, зареєстрованого в Україні, є рівним розміру його регулятивного капіталу, визначеного відповідно до нормативно-правових актів Національного банку щодо порядку регулювання діяльності банків України та, у разі потреби, скоригованого (зменшеного) за результатами здійснення нагляду за діяльністю такого банку з урахуванням необхідності дотримання банком установлених Національним банком економічних нормативів після здійснення внеску до статутного капіталу банку або набуття/збільшення участі в ньому.

145. Розмір власних коштів іноземного банку є рівним розміру його регулятивного капіталу або аналогічної розрахункової величини, що визначається відповідно до вимог законодавства країни місцезнаходження іноземного банку з урахуванням необхідності дотримання ним економічних нормативів, установлених органом, який здійснює регулювання та нагляд за діяльністю іноземного банку, після здійснення внеску до статутного капіталу банку або набуття/збільшення участі в ньому.

146. До інформації аудитора/консультанта щодо розміру власних коштів іноземного банку має додаватися висновок органу іноземної країни, який здійснює регулювання та нагляд за його діяльністю, що підтверджує суму наявного регулятивного капіталу (аналогічної розрахункової величини) та суму регулятивного капіталу (аналогічної розрахункової величини) іноземного банку, необхідну для виконання ним економічних нормативів після здійснення внеску до статутного капіталу банку або набуття/збільшення участі в ньому. Зазначений висновок не подається, якщо іноземний банк має інвестиційний рівень кредитного рейтингу.

147. Юридична особа для підтвердження джерел власних коштів подає до Національного банку документи, що підтверджують правові підстави отримання грошових коштів та іншого майна, за рахунок яких сформовано власний капітал юридичної особи. Документи та інформація надаються в обсязі, достатньому для підтвердження того, що грошові кошти і майно, за рахунок яких сформовано власний капітал юридичної особи:

1) були отримані в результаті правочинів, які не суперечать законодавству, не мають ознак фіктивності та/або удаваності та які мають економічну доцільність, тобто спрямовані на досягнення економічного результату, економічних та/або особистих цілей, які не порушують вимоги законодавства та не спрямовані на такі порушення;

2) не залучені від інших осіб з умовою повернення.

148. Юридична особа на свій розсуд визначає обсяг документів та інформації, що подає до Національного банку для підтвердження джерел власних коштів. Національний банк має право вимагати подання додаткових документів та інформації з метою перевірки дотримання вимог пункту 146 глави 18 розділу III цього Положення, уключаючи документи та інформацію щодо підстав отримання грошових коштів або майна третіми особами.

149. Вимоги щодо надання інформації та документів для підтвердження джерел власних коштів не застосовуються до банку, юридичної особи, яка має інвестиційний рівень кредитного рейтингу, публічної компанії.

150. Юридична особа для підтвердження своєї фінансової стійкості надає до Національного банку інформацію, що містить здійснений аудитором або консультантом аналіз фінансового стану юридичної особи станом на останню звітну дату, що передує відповідній даті, і станом на дату підтвердження розміру власних коштів юридичної особи (якщо таке підтвердження вимагається та здійснюється станом на іншу дату, ніж остання звітна дата).

151. Юридична особа є фінансово стійкою, якщо аудитор або консультант за результатом аналізу її фінансового стану дійшов висновку, що в юридичній особі немає пов'язаних із її діяльністю фінансових труднощів, котрі негативно впливають на здатність юридичної особи виконувати в повному обсязі/у належні строки взяті на себе зобов'язання та/або можуть негативно вплинути на діяльність і/або фінансовий стан банку та осіб, пов'язаних із такою юридичною особою.

152. Орієнтовний перелік фінансових показників для аналізу фінансового стану юридичних осіб (крім банків), порядок розрахунку та критерії аналізу показників фінансового стану юридичної особи визначені в додатку 1 до цього Положення. Аудитор або консультант має право розраховувати інші фінансові показники (коефіцієнти) та/або використовувати інші методики розрахунку фінансових показників за умови наведення в інформації про фінансовий стан аргументованих пояснень щодо доцільності їх застосування та опису цих методик. Аудитор/консультант обирає методику розрахунку фінансових показників для аналізу фінансового стану юридичної особи з урахуванням її інформативності та можливості давати цілісну оцінку фінансового стану юридичної особи. Національний банк за результатом аналізу здійсненого аудитором/консультантом розрахунку фінансових показників юридичної особи, виходячи зі свого професійного судження, має право відхилити його з огляду на невідповідність застосованої методики сутності перевірки, що здійснюється відповідно до цього Положення, та вимагати від юридичної особи подання розрахунку, проведеного відповідно до цього Положення.

153. Для аналізу фінансового стану банку використовуються значення обов'язкових економічних нормативів, установлених законодавством, що застосовується до такого банку.

154. Аналіз фінансового стану юридичної особи на основі даних її фінансової звітності та іншої інформації незалежно від обраної методики має враховувати характер і масштаб діяльності, галузеву та регіональну специфіку юридичної особи, містити оцінку істотних факторів, пов'язаних із її діяльністю.

155. Аудитор/консультант, аналізуючи фінансовий стан юридичної особи, встановлює, чи є в неї реальні активи, які залежно від виду економічної діяльності використовує юридична особа протягом звітного періоду. Реальними активами юридичної особи є основні засоби, запаси, а також здійснені юридичною особою фінансові вкладення та інвестиції, що враховуються за їх справедливою вартістю. Аудитор/консультант робить висновок щодо наявності або відсутності в юридичної особи реальних активів у інформації про фінансовий стан юридичної особи.

156. Національний банк під час розгляду наданої інформації про фінансовий стан юридичної особи має право вимагати:

1) подання документів, що були використані аудитором або консультантом для аналізу, якщо вони не були подані до Національного банку;

2) подання додаткових пояснень щодо обраних аудитором або консультантом методів аналізу, здійснених ним розрахунків, сформованих за результатами аналізу висновків;

3) здійснення аналізу фінансового стану юридичної особи-нерезидента за додатковими параметрами в разі, якщо за професійним судженням Національного банку такий аналіз необхідний для підтвердження фінансової стійкості юридичної особи.

157. Юридична особа для підтвердження наявності грошових коштів, за рахунок яких нею здійснено внесок до статутного капіталу новоствореного банку, внесок до статутного капіталу банку під час його збільшення або придбання/збільшення істотної участі в банку, подає до Національного банку виписку/довідку банку про стан рахунку, що підтверджує наявність коштів на рахунку юридичної особи станом на відповідну дату.

158. Траса платежу є розкритою, якщо юридична особа подала Національному банку документи та інформацію щодо руху коштів за її рахунками та рахунками інших осіб, підстав переказу коштів між цими рахунками, а також попередніх власників грошових коштів у обсязі, достатньому для підтвердження того, що грошові кошти:

1) були отримані в результаті правочинів, умови яких не суперечать законодавству, не мають ознак фіктивності та/або удаваності та які мають економічну доцільність, тобто спрямовані на досягнення економічного результату, економічних і/або особистих цілей, які не порушують вимоги законодавства та не спрямовані на такі порушення;

2) не є коштами, залученими від інших осіб з умовою повернення.

159. Юридична особа на свій розсуд визначає обсяг документів та інформації щодо розкриття траси платежу для подання до Національного банку. Національний банк має право вимагати подання додаткових документів та інформації для перевірки дотримання вимог, визначених пунктом 158 глави 18 розділу III цього Положення, включаючи документи й інформацію щодо підстав отримання грошових коштів третіми особами.

160. Національний банк має право визнати фінансовий стан юридичної особи незадовільним на останню звітну дату, що передує відповідній даті, та/або на дату підтвердження розміру власних коштів юридичної особи, якщо це різні дати, за наявності однієї з таких ознак:

1) порушення справи про припинення/ліквідацію юридичної особи або про визнання її неплатоспроможною (банкрутом), установлення щодо юридичної особи режиму зовнішнього управління;

2) нездійснення юридичною особою основного виду діяльності протягом року, що передує даті, на яку здійснюється оцінка фінансового стану юридичної особи;

3) невиконання юридичною особою грошових зобов'язань на загальну суму один мільйон гривень (або еквівалент цієї суми в іноземній валюті) і більше протягом п'яти днів поспіль у періоді року, що передує даті, станом на яку здійснюється оцінка фінансового стану юридичної особи;

4) накладення арешту на всі активи юридичної особи або значну їх частину на підставі виконавчих документів;

5) наявність судового спору за участі юридичної особи, негативне рішення за яким може призвести до втрати нею всіх належних їй активів або значної їх частини.

19. Документи для оцінки майнового стану фізичної особи та методика такої оцінки

161. Фізична особа надає до Національного банку для оцінки її майнового стану заповнену на відповідну дату і підписану нею інформацію про майновий стан фізичної особи за формою згідно з додатком 2 до цього Положення та визначені цим Положенням документи.

162. Розрахунок розміру власних коштів фізичної особи здійснюється на підставі даних, зазначених в інформації про майновий стан, шляхом зменшення загальної вартості майна (активів) фізичної особи на загальну суму її майнових зобов'язань. Розмір власних коштів фізичної особи, яка на відповідну дату володіє істотною участю в банку, додатково зменшується на більшу з таких величин:

1) величину частини регулятивного капіталу такого банку, пропорційну частці, яку розмір участі фізичної особи становить у його статутному капіталі (розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передував даті придбання фізичною особою істотної участі в банку);

2) величину частини мінімального розміру регулятивного капіталу такого банку, установленого Національним банком, пропорційну частці, яку розмір участі фізичної особи становить у статутному капіталі банку (мінімальний

розмір регулятивного капіталу визначається на кінець звітного місяця, що передував даті придбання фізичною особою істотної участі в банку;

3) ціну прямого/опосередкованого придбання фізичною особою істотної участі в цьому банку.

163. Фізична особа для підтвердження даних щодо майна (активів) фізичної особи, зазначених в інформації про майновий стан, подає до Національного банку такі інформацію та документи/копії документів:

1) документи, що посвідчують право власності на майно (активи);

2) документи, на підставі яких набуто право власності на майно (активи);

3) документи, що підтверджують відсутність обтяжень майна (активів) станом на відповідну дату (за винятком обтяжень, установлених для забезпечення виконання фізичною особою зобов'язань, зазначених в інформації про майновий стан);

4) інформацію фондової біржі щодо розрахунку біржового курсу емісійних цінних паперів, здійсненого за правилами, визначеними статтею 8 Закону про акціонерні товариства (надається з метою підтвердження ринкової вартості емісійних цінних паперів, що перебувають в обігу на цій фондовій біржі та включені до її біржового реєстру);

5) виписку/довідку про стан рахунку фізичної особи в банку/кредитній установі в Україні/за кордоном (подається з метою підтвердження суми коштів на рахунку);

6) звіт про оцінку майна, проведеною оцінювачем відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав і професійну оціночну діяльність, оформлений згідно з вимогами законодавства України, що застосовується до оцінювача.

164. Фізична особа для підтвердження даних щодо її зобов'язань, зазначених в інформації про майновий стан, подає до Національного банку такі документи або їх копії:

1) правочини, на підставі яких виникли майнові зобов'язання фізичної особи;

2) документи, що підтверджують отримання фізичною особою майна за правочинами, на підставі яких у неї виникли майнові зобов'язання, а також виконання фізичною особою зобов'язань за цими правочинами, та/або

інформація кредиторів фізичної особи щодо стану розрахунків за укладеними з нею правочинами.

165. Джерела власних коштів фізичної особи вважаються підтвердженими, якщо:

1) сума доходів фізичної особи за період, у якому нею було набуто право власності на кожний відмінний від грошових коштів об'єкт майна, зазначений в інформації про майновий стан, і/або попередні періоди, зменшена на суму витрат фізичної особи за відповідний період/періоди, уключаючи витрати на придбання іншого майна, є рівною або більшою вартості придбання такого об'єкта майна;

2) сума доходів фізичної особи за періоди, у яких нею були отримані зазначені в інформації про майновий стан грошові кошти, та всі наступні періоди до відповідної дати, зменшена на суму витрат фізичної особи за такі періоди, є рівною або більшою суми власних коштів фізичної особи, розрахованої відповідно до пункту 162 глави 19 розділу III цього Положення;

3) фізичною особою здійснено сплату податків, зборів та інших обов'язкових платежів у зв'язку з отриманням доходів, зазначених в інформації про майновий стан;

4) фізичною особою подано до Національного банку документи щодо доходів, зазначених в інформації про майновий стан, та документи щодо підтвердження джерел власних коштів.

166. Фізична особа для підтвердження джерел власних коштів подає до Національного банку такі інформацію та документи/копії документів:

1) податкові декларації за періоди, за які в інформації про майновий стан подані дані щодо доходів фізичної особи, з відмітками контролюючих органів про їх отримання;

2) інформацію контролюючого органу про суми всіх отриманих фізичною особою доходів і сплачених податків, зборів та інших обов'язкових платежів за періоди, за які подані податкові декларації, а також про наявність або відсутність у фізичної особи заборгованості зі сплати податків, зборів та інших платежів станом на відповідну дату (копія документа не приймається).

167. Фізична особа, якщо законодавством іноземної країни, податковим резидентом якої вона є, не передбачене подання фізичними особами податкових декларацій та/або не передбачена можливість отримання від контролюючого органу іноземної країни інформації про суми отриманих фізичною особою доходів і сплачених податків, зборів та інших обов'язкових

платежів за періоди, за які подані податкові декларації, та про наявність або відсутність у фізичної особи заборгованості зі сплати податків, зборів та інших платежів, для підтвердження джерел власних коштів, подає до Національного банку такі інформацію та документи/копії документів:

1) письмове запевнення фізичної особи про неможливість подання цих документів із посиланням на положення нормативно-правових актів іноземної країни, що це підтверджують, а також відповідні витяги з таких нормативно-правових актів;

2) інформацію особи, яка відповідно до законодавства іноземної країни надає професійні послуги у сфері бухгалтерського обліку та оподаткування, щодо підтвердження суми отриманих фізичною особою доходів і сплачених податків, зборів та інших обов'язкових платежів за періоди, за які подані податкові декларації або в інформації про майновий стан подані дані щодо доходів (якщо подання податкових декларацій законодавством не передбачене), а також про наявність або відсутність у фізичної особи заборгованості зі сплати податків, зборів та інших платежів станом на відповідну дату.

168. Фізична особа, яка відповідно до законодавства не подавала податкові декларації за будь-який із періодів, за які в інформації про майновий стан нею подані дані щодо доходів, має право подати до Національного банку замість податкових декларацій витяг (відомості) із інформаційного фонду Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми виплачених фізичній особі доходів і утриманих з неї податків, зборів та інших обов'язкових платежів або інформацію контролюючого органу, що містить такі відомості (копія документа не приймається).

169. Фізична особа подає до Національного банку для підтвердження даних щодо її витрат, зазначених в інформації про майновий стан, правочини (або їх копії), на підставі яких фізичною особою понесені (будуть понесені) ці витрати.

170. Фізична особа подає до Національного банку для підтвердження джерел власних коштів документи, на підставі яких отримано зазначені в інформації про майновий стан доходи, грошові кошти або інше майно, документи та інформацію щодо вартості майна (іншого, ніж грошові кошти) на момент його отримання фізичною особою, попередніх власників грошових коштів і майна, правових підстав їх отримання. Документи та інформація надаються в обсязі, достатньому для підтвердження того, що грошові кошти та майно:

1) отримані в результаті правочинів, умови яких не суперечать законодавству, не мають ознак фіктивності та/або удаваності та які мають економічну доцільність, тобто спрямовані на досягнення економічного

результату, економічних та/або особистих цілей, які не порушують вимоги законодавства та не спрямовані на такі порушення;

2) не залучені від інших осіб з умовою повернення;

3) грошові кошти зберігаються в безготівковій формі на рахунках, відкритих у банках/кредитних установах в Україні/за кордоном, уключно з переказами цих коштів між рахунками безперервно протягом одного року до відповідної дати.

171. Фізична особа на свій розсуд визначає обсяг документів та інформації щодо джерел власних коштів, що подається до Національного банку. Національний банк має право з метою підтвердження фізичною особою джерел власних коштів вимагати подання додаткових документів та інформації, уключаючи документи та інформацію щодо підстав отримання грошових коштів та іншого майна третіми особами.

172. Фізична особа має право не вказувати в інформації про майновий стан джерела її власних коштів та не подавати до Національного банку визначені цим Положенням документи для підтвердження цих джерел, якщо зазначене в інформації про майновий стан майно було набуто фізичною особою більше ніж за 15 років до відповідної дати, та за умови, що:

1) майно перебуває у власності фізичної особи безперервно;

2) немає будь-яких спорів фізичної особи з третіми особами щодо права власності на це майно;

3) у фізичної особи немає заборгованості зі сплати податків, зборів та інших платежів станом на відповідну дату.

173. Фізична особа на свій розсуд визначає обсяг і перелік майна та доходів для подання до Національного банку в інформації про майновий стан відповідно до цього Положення.

174. Дані про невиконані фінансові зобов'язання фізичної особи та про понесені нею витрати в періодах, за які Національному банку подається інформація про майновий стан, уключаються до цієї інформації в повному обсязі та в обов'язковому порядку.

175. Фізична особа, яка перебуває в шлюбі:

1) уключає до інформації про майновий стан дані про всі невиконані фінансові зобов'язання за правочинами, стороною яких є чоловік/дружина фізичної особи (за умови, якщо такі правочини укладені під час їх перебування

в шлюбі), а також суми витрат, понесених у відповідному періоді на законних підставах (в Україні та за кордоном) її чоловіком/дружиною;

2) має право включити до інформації про майновий стан дані про майно, яке є спільною власністю подружжя станом на відповідну дату, незалежно від того, на кого з подружжя оформлені правостановлюючі документи на таке майно, а також про суми доходів, отриманих у відповідному періоді на законних підставах (в Україні та за кордоном) її чоловіком/дружиною.

176. Фізична особа, яка перебуває в шлюбі, подає до Національного банку:

1) документи, визначені цим Положенням, щодо майна, майнових зобов'язань, доходів і витрат чоловіка/дружини;

2) письмову заяву від чоловіка/дружини про надання згоди на включення фізичною особою до інформації про майновий стан даних щодо спільного/його/її майна, майнових зобов'язань, доходів і витрат з метою розрахунку розміру власних коштів фізичної особи та підтвердження їх джерел.

177. Фізична особа подає до Національного банку для підтвердження наявності грошових коштів, за рахунок яких фізичною особою здійснено внесок до статутного капіталу новоствореного банку, внесок до статутного капіталу банку під час його збільшення або придбання/збільшення істотної участі в банку, виписку/довідку про стан її рахунку в банку, що підтверджує наявність коштів станом на відповідну дату.

178. Фізична особа є платоспроможною за умов підтвердження її здатності виконувати всі майнові зобов'язання відповідно до умов правочинів, укладених такою фізичною особою, та немає обставин, що негативно впливають або можуть вплинути на її майновий стан, а саме:

1) фізична особа має постійне джерело доходу та сукупний розмір її витрат за всіма майновими зобов'язаннями не перевищує 60 відсотків доходу за відповідний період;

2) відсутні підстави вважати, що майновий стан фізичної особи та/або стан виконання нею майнових зобов'язань погіршаться в подальшому. Такими підставами є накладення арешту на все майно фізичної особи або значну його частину на підставі виконавчих документів, наявність судового спору за участю фізичної особи, негативне рішення за яким може призвести до втрати фізичною особою всього належного їй майна (доходів) або їх значної частини, майбутня втрата постійного джерела доходів фізичної особи, про яку стало відомо, погіршення майнового стану фізичної особи, що настало або ймовірно настане, унаслідок яких фізична особа може стати неспроможною виконувати свої майнові зобов'язання.

179. Фізична особа подає до Національного банку для підтвердження її платоспроможності такі документи або їх копії:

1) інформацію про майновий стан із даними щодо майна та зобов'язань фізичної особи (для цілей періодичного контролю за майновим станом власника істотної участі в банку надається тільки інформація про майно (активи) та майнові зобов'язання фізичної особи, а також про сукупний розмір доходів фізичної особи за попередній звітний рік);

2) податкову декларацію за останній звітний період (для цілей періодичного контролю за майновим станом власника істотної участі в банку податкова декларація подається до Національного банку в разі її подання контролюючому органу станом на відповідну дату, визначену згідно з пунктом 127 глави 16 розділу III цього Положення);

3) документи, що підтверджують наявність у фізичної особи постійного джерела доходу.

20. Вимоги до надавачів професійних послуг для оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи

180. Аудитором, який здійснює перевірку фінансової звітності юридичної особи, що подається до Національного банку для оцінки фінансового стану юридичної особи, та може здійснювати розрахунок розміру власних коштів юридичної особи та/або аналіз її фінансової стійкості, є особа, яка постійно проживає (головний офіс якої зареєстровано) у країні, у якій зареєстрована та здійснює свою діяльність юридична особа, фінансова звітність якої перевіряється, та яка має право надавати аудиторські послуги відповідно до законодавства цієї країни.

181. Національний банк має право в разі отримання клопотання юридичної особи або банку дозволити подання звіту (висновку) щодо фінансової звітності юридичної особи та/або інформації про розмір її власних коштів та/або інформації про фінансовий стан юридичної особи, підготовлених аудитором, який не відповідає вимогам пункту 180 глави 20 розділу III цього Положення, якщо в країні, у якій зареєстрована та здійснює свою діяльність юридична особа, відсутні особи, які мають право надавати аудиторські послуги, або обраний іноземний аудитор має суттєво вищу кваліфікацію, досвід та визнання, ніж аудитор країни місцезнаходження юридичної особи.

182. Оцінювачем, який може здійснювати оцінку вартості майна фізичної особи та готує звіт, що подається до Національного банку для оцінки майнового стану фізичної особи, є особа, яка постійно проживає (головний офіс якої

zareestrovano) u kraïni, u yakïi znahoditsya mayno, sho pidlygaє oціnci, ta яка має право oцінювати майно відповідно до законодавства цієї країни.

183. Національний банк має право в разі отримання клопотання фізичної особи або банку дозволити подання звіту про оцінку вартості майна, підготовленого оцінювачем, який не відповідає вимогам пункту 182 глави 20 розділу III цього Положення, якщо в країні, у якій знаходиться майно, що підлягає оцінці, відсутні особи, які мають право здійснювати оцінку майна, або якщо обраний іноземний оцінювач має суттєво вищу кваліфікацію, досвід та визнання, ніж оцінювач країни проживання фізичної особи.

184. Консультантом, який здійснює розрахунок розміру власних коштів юридичної особи та/або аналіз її фінансової стійкості, що подаються до Національного банку, є особа, яка постійно проживає (головний офіс якої зареєстровано) у країні, у якій зареєстрована та здійснює свою діяльність юридична особа, фінансовий стан якої оцінюється, та яка має право надавати відповідні консультаційні послуги відповідно до законодавства цієї країни.

185. Національний банк має право в разі отримання клопотання юридичної особи або банку дозволити подання інформації про розмір власних коштів юридичної особи та/або інформації про її фінансовий стан, підготовлених консультантом, який не відповідає вимогам пункту 183 глави 20 розділу III цього Положення, якщо в країні, у якій зареєстрована та здійснює свою діяльність юридична особа, відсутні особи, які мають право надавати відповідні консультаційні послуги, або обраний іноземний консультант має суттєво вищу кваліфікацію, досвід та визнання, ніж консультант країни місцезнаходження юридичної особи.

186. Національний банк має право перевіряти документи аудиторів, оцінювачів і консультантів.

187. Національний банк має право в разі виникнення за результатами аналізу документів аудиторів, оцінювачів і консультантів сумнівів щодо інформації, викладеної в таких документах:

1) вимагати від юридичної/фізичної особи та/або аудитора/оцінювача/консультанта надання пояснень, додаткових документів і/або інформації;

2) відхилити підготовлений аудитором/оцінювачем/консультантом документ та вимагати від юридичної/фізичної особи подання документа, підготовленого з урахуванням коментарів Національного банку тим самим або іншим аудитором/оцінювачем/консультантом.

IV. Створення банку. Нові види діяльності банку

21. Порядок погодження статуту новоствореного банку

188. Національний банк погоджує статут новоствореного банку перед його державною реєстрацією як юридичної особи в Єдиному державному реєстрі.

189. Засновник новоствореного банку або уповноважений усіма засновниками представник є заявником під час погодження статуту новоствореного банку.

190. Заявник для погодження статуту новоствореного банку подає до Національного банку документи, визначені в статті 17 Закону про банки, а саме:

1) заяву про погодження статуту новоствореного банку;

2) рішення єдиного засновника або протокол із рішеннями зборів засновників про створення новоствореного банку, розміщення його акцій та іншими рішеннями, передбаченими нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час заснування акціонерних товариств, або його засвідчену копію;

3) договір про створення новоствореного банку (засновницький договір), що містить положення, визначені в Законі про акціонерні товариства та нормативно-правовому акті Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час заснування акціонерних товариств, або його засвідчену копію (не подається в разі заснування новоствореного банку однією особою);

4) рішення єдиного засновника або протокол із рішеннями установчих зборів про заснування новоствореного банку, затвердження його статуту, результатів розміщення акцій, обрання ради та правління новоствореного банку, призначення його головного бухгалтера, затвердження бізнес-плану новоствореного банку та іншими рішеннями, передбаченими нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час заснування акціонерних товариств, або його засвідчену копію;

5) статут новоствореного банку, що містить інформацію, визначену Законом про банки, Законом про акціонерні товариства та іншими законодавчими актами України, у трьох примірниках;

6) документи для ідентифікації всіх засновників новоствореного банку, визначені в главі 4 розділу I цього Положення;

7) анкети кожного із засновників новоствореного банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на

сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку (окремо для юридичних і фізичних осіб);

8) документи для оцінки ділової репутації всіх засновників новоствореного банку, визначені в главі 9 розділу II цього Положення;

9) документи для оцінки фінансового/майнового стану всіх засновників новоствореного банку, визначені в главах 18–19 розділу III цього Положення;

10) відомості про осіб, які є пов'язаними з новоствореним банком згідно зі статтею 52 Закону про банки;

11) засвідчену копію тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій новоствореного банку, виданого Комісією з цінних паперів;

12) дозвіл Антимонопольного комітету на концентрацію у випадках, передбачених законодавством України, або попередній висновок Антимонопольного комітету про те, що немає необхідності в отриманні такого дозволу (його засвідчену копію), або запевнення заявника в тому, що немає необхідності в отриманні такого дозволу;

13) засвідчені копії платіжних документів про сплату засновниками новоствореного банку внесків до його статутного капіталу, що підтверджують формування статутного капіталу новоствореного банку в повному обсязі;

14) таблицю формування статутного капіталу новоствореного банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

15) відомості про структуру власності новоствореного банку та всіх осіб, які набудуть істотної участі в новоствореному банку після його державної реєстрації як юридичної особи в Єдиному державному реєстрі, відповідно до вимог нормативно-правового акта Національного банку щодо порядку подання відомостей про структуру власності банку;

16) документи для погодження набуття істотної участі в новоствореному банку особами, які набудуть опосередкованої істотної участі в новоствореному банку після його державної реєстрації як юридичної особи в Єдиному державному реєстрі, визначені розділом V цього Положення.

191. Статут новоствореного банку оформляється відповідно до вимог Закону про реєстрацію юридичних осіб і на титульному аркуші має містити в правому верхньому куті вільне місце для штампа Національного банку про його погодження.

192. Національний банк приймає рішення про погодження статуту новоствореного банку або відмову в його погодженні протягом трьох місяців із дня подання заявником усіх визначених у пункті 190 глави 21 розділу IV цього Положення документів (рішення приймає Правління Національного банку).

193. Національний банк має право відмовити в погодженні статуту новоствореного банку за наявності підстав, визначених у статті 18 Закону про банки.

194. Національний банк одночасно із або до прийняття рішення про погодження статуту новоствореного банку розглядає питання та приймає рішення про погодження або заборону набуття істотної участі в новоствореному банку відповідно до вимог розділу V цього Положення (рішення приймає Правління Національного банку).

195. Національний банк має право повернути пакет документів, поданий для погодження статуту новоствореного банку, без розгляду, якщо до закінчення визначеного пунктом 192 глави 21 розділу IV цього Положення строку:

1) Національний банк прийняв рішення про заборону набуття опосередкованої істотної участі в новоствореному банку хоча б однією особою, яка набуде такої участі після державної реєстрації новоствореного банку як юридичної особи;

2) Національний банк не прийняв рішення про погодження набуття опосередкованої істотної участі в новоствореному банку хоча б однією особою, яка набуде такої участі після державної реєстрації новоствореного банку як юридичної особи.

Правління Національного банку приймає рішення про повернення пакета документів, поданого для погодження статуту новоствореного банку, без розгляду.

196. Національний банк протягом трьох робочих днів після прийняття ним рішення про погодження статуту новоствореного банку письмово повідомляє заявника про погодження статуту новоствореного банку та надсилає заявникові два примірники погодженого статуту новоствореного банку, підписані уповноваженою особою Національного банку та засвідчені у визначеному Національним банком порядку.

197. Національний банк письмово повідомляє заявника про відмову в погодженні статуту новоствореного банку та надсилає заявникові копію відповідного рішення.

22. Порядок формування статутного капіталу новоствореного банку

198. Формування статутного капіталу новоствореного банку здійснюється в порядку, установленому Законом про банки, з урахуванням особливостей, визначених у главі 22 розділу IV цього Положення.

199. Засновники новоствореного банку акумулюють кошти для формування його статутного капіталу на накопичувальному рахунку, що відкривається в Національному банку.

200. Заявник для відкриття накопичувального рахунку з метою формування статутного капіталу новостворюваного банку одночасно з поданням документів для погодження статуту подає до Національного банку документи, визначені нормативно-правовими актами Національного банку щодо відкриття рахунків.

201. Кошти для формування статутного капіталу новостворюваного банку до часу їх внесення на накопичувальний рахунок, відкритий у Національному банку, можуть акумулюватися на рахунку в будь-якому банку України на підставі відповідного рішення зборів засновників або єдиного засновника новостворюваного банку.

202. Кошти на рахунок, відкритий у банку України для акумулювання коштів засновників новостворюваного банку та їх внесення на накопичувальний рахунок, відкритий у Національному банку, надходять у безготівковій формі з власних поточних рахунків юридичних і фізичних осіб.

203. Засновники новоствореного банку протягом п'яти робочих днів із дня відкриття накопичувального рахунку в Національному банку перераховують на нього кошти, акумульовані на відкритому в банку України рахунку для формування статутного капіталу в повному обсязі.

204. Перерахунок коштів у іноземній вільно конвертованій валюті, унесених нерезидентами до статутного капіталу новоствореного банку, у національну валюту України здійснюється за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком на дату надходження іноземної валюти на рахунок новоствореного банку з метою оплати його акцій під час заснування.

205. Національний банк у разі прийняття ним рішення про відмову в погодженні статуту новоствореного банку або повернення пакета документів без розгляду повертає засновнику новоствореного банку кошти з накопичувального рахунку, відкритого в Національному банку за його заявою протягом трьох робочих днів із дня надходження відповідної заяви до Національного банку.

23. Вимоги до найменування банку

206. Найменування банку та його відокремлених підрозділів має відповідати вимогам Закону про банки, Закону про акціонерні товариства та інших нормативно-правових актів України.

207. Банк за згодою Національного банку має право використання в своєму найменуванні слів “Україна”, “національний”, “центральний” і похідних від них.

Додавати до свого найменування слово “державний”, використовувати зображення Державного Герба України, Державного Прапора України має право лише державний банк.

208. Банк для отримання згоди на використання в найменуванні банку визначених пунктом 207 глави 23 розділу IV цього Положення слів подає до Національного банку клопотання з обґрунтуванням потреби такого використання.

209. Національний банк приймає рішення про надання згоди (відмову в наданні згоди) на використання в найменуванні банку слів, визначених пунктом 207 глави 23 розділу IV цього Положення, протягом одного місяця з дати отримання відповідного клопотання від заявника (рішення приймає Правління Національного банку).

210. Національний банк письмово повідомляє заявника про прийняття рішення про надання згоди на використання в найменуванні банку визначених пунктом 207 глави 23 розділу IV цього Положення слів або про відмову в наданні такої згоди із обґрунтуванням підстав відмови.

211. Банк та його відокремлені підрозділи мають право використовувати комерційне (фірмове) найменування відповідно до законодавства України.

24. Порядок надання банківської ліцензії новоствореному банку

212. Новостворений банк протягом семи днів після внесення державним реєстратором запису до Єдиного державного реєстру про державну реєстрацію новоствореного банку як юридичної особи письмово повідомляє про це Національний банк.

213. Новостворений банк протягом одного року з дня його державної реєстрації як юридичної особи подає до Національного банку документи для отримання банківської ліцензії.

214. Заявник для отримання банківської ліцензії подає до Національного банку інформацію та документи згідно з вимогами статті 19 Закону про банки, а саме:

1) заяву про видачу новоствореному банку банківської ліцензії за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) засвідчені копії зареєстрованого Комісією з цінних паперів звіту про результати розміщення акцій та свідоцтва про реєстрацію випуску акцій новоствореного банку;

3) бізнес-план новоствореного банку та витяг із рішення установчих зборів або єдиного засновника новоствореного банку про його затвердження або засвідчену копію такого рішення;

4) інформацію про наявні в новоствореному банку банківське обладнання, комп'ютерну техніку, програмне забезпечення та комунікаційні засоби, потрібні для надання банківських та інших фінансових послуг, захисту інформації/документів від підроблення, викривлення та знищення, ведення бухгалтерського обліку та складання щоденного балансу та статистичної звітності, проведення розрахунків і участі в системі електронних платежів Національного банку, що відповідають вимогам нормативно-правових актів Національного банку, а також нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів щодо порядку формування та ведення бази даних про вкладників – фізичних осіб і подання звітності;

5) інформацію про наявні в новоствореному банку приміщення, включаючи касовий вузол, їх технічний стан і організацію охорони, які відповідають вимогам нормативно-правових актів Національного банку та законодавства України щодо додержання нормативів з питань створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з обмеженими фізичними можливостями та інших маломобільних груп населення;

6) організаційну структуру банку, оформлену згідно з додатком 3 до цього Положення, а також витяг із рішення уповноваженого органу новоствореного банку про її затвердження або засвідчену копію такого рішення;

7) засвідчені копії внутрішніх положень новоствореного банку з питань: корпоративного управління та системи внутрішнього контролю – положення про загальні збори акціонерів, раду та правління новоствореного банку, про підрозділи внутрішнього контролю [підрозділ внутрішнього аудиту, підрозділ з управління ризиками, підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) у разі його створення], про кредитний комітет, про комітет з

питань управління активами та пасивами й інші комітети ради та правління новоствореного банку (у разі їх створення);

надання банківських та інших фінансових послуг – положення, що визначають загальні вимоги щодо порядку надання таких послуг, порядок прийняття рішень, підрозділи та виконавців, відповідальних за надання послуг, а також відповідальність за порушення порядку надання послуг;

політики управління активами та пасивами, кредитної, інвестиційної, облікової політики новоствореного банку – положення, що визначають зазначені політики;

запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

8) документи щодо обрання (призначення) керівників і керівника підрозділу внутрішнього аудиту новоствореного банку та документи для їх погодження на посади, визначені розділом VI цього Положення.

215. Бізнес-план, зазначений у підпункті 3 пункту 214 глави 24 розділу IV цього Положення, складається на три роки та має відповідати таким вимогам:

1) містити інформацію щодо:

економічного середовища діяльності банку (маркетингове дослідження ринку, конкурентна позиція та переваги банку, питома вага банку на ринку банківських послуг) з огляду на регіон діяльності банку;

розвитку бізнесу банку (мета створення та завдання банку, структура активно-пасивних операцій банку, управління ризиками, розвиток мережі банку, участь у банківських групах і холдингах із зазначенням їх типу, материнської компанії та сфери діяльності);

основних напрямів діяльності банку, уключаючи роздрібний, корпоративний напрями та напрям щодо роботи із суб'єктами малого бізнесу; стратегії діяльності банку на наступні три роки (на кожен рік окремо);

фінансово-економічних показників діяльності банку (оцінка дотримання економічних нормативів та нормативу обов'язкового резервування, необхідні для забезпечення дотримання банком економічних нормативів заходи);

фінансового плану банку (прогнозні розрахункові баланс та звіт про фінансові результати діяльності банку за кожний із трьох наступних фінансових років) із наданням аналізу сприятливого та несприятливого сценаріїв діяльності банку та обґрунтуванням припущень щодо наданих прогнозних даних, а також поясненнями щодо суттєвих відхилень;

факторів впливу на діяльність банку за несприятливого сценарію та заходів, що можуть зменшити вплив таких факторів;

плану фінансування банку (інформація про потреби банку у фінансуванні, збільшенні статутного капіталу банку, розміри фінансування, його строки та джерела походження коштів для його здійснення);

організаційного та матеріально-технічного забезпечення банку, уключно з системою управління банку, матеріально-технічною базою банку, забезпечення банку приміщенням (на праві власності чи користування), управління персоналом;

осіб, обраних/призначених на посади голови ради банку, голови правління та головного бухгалтера банку, їх професійної придатності та ділової репутації;

2) усі фінансово-економічні показники в бізнес-плані розраховуються на три роки з урахуванням допустимих ризиків (сприятливий і несприятливий сценарії);

3) складений на підставі реалістичних даних і не включає припущення та можливі прогнози, які неможливо підтвердити розрахунками;

4) свідчить про здатність банку генерувати доходи протягом наступних трьох звітних років в обсязі, достатньому для підтримки капіталу та ліквідності банку на необхідному рівні, ведення прибуткової операційної діяльності, а також дотримання банком вимог нормативно-правових актів Національного банку, уключаючи випадок реалізації несприятливого сценарію.

216. Національний банк має право перевіряти відповідність банківського обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення та приміщень новоствореного банку вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

217. Національний банк приймає рішення про надання банківської ліцензії чи про відмову в її наданні протягом двох місяців із дня отримання повного пакета документів, визначених пунктом 214 глави 24 розділу IV цього Положення (рішення приймає Правління Національного банку).

218. Національний банк одночасно з або до прийняття рішення про надання банківської ліцензії в строк, установлений у пункті 217 глави 24 розділу IV цього Положення, розглядає питання та приймає рішення про погодження або відмову в погодженні на посади керівників і керівника підрозділу внутрішнього аудиту новоствореного банку відповідно до вимог розділу VI цього Положення.

219. Національний банк має право відмовити в наданні банківської ліцензії новоствореному банку за наявності підстав, визначених у статті 19-1 Закону про банки.

220. Національний банк має право повернути пакет документів, поданий для отримання новоствореним банком банківської ліцензії, без розгляду, якщо до закінчення строку, визначеного пунктом 217 глави 24 розділу IV цього Положення:

1) Національний банк прийняв рішення про відмову в погодженні на посаду хоча б одного з керівників новоствореного банку та/або керівника його підрозділу внутрішнього аудиту;

2) Національний банк не прийняв рішення про погодження на посаду хоча б одного з керівників новоствореного банку та/або керівника його підрозділу внутрішнього аудиту.

Правління Національного банку приймає рішення про повернення пакета документів, поданого для отримання банківської ліцензії новоствореного банку, без розгляду.

221. Національний банк вносить відомості про новостворений банк до Державного реєстру банків протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про надання новоствореному банку банківської ліцензії.

222. Новостворений банк після надання йому банківської ліцензії та внесення відомостей про нього до Державного реєстру банків набуває статусу банку та отримує право на здійснення банківської діяльності.

223. Національний банк письмово повідомляє банк про надання йому банківської ліцензії та включення відомостей про нього до Державного реєстру банків та передає уповноваженому представникові новоствореного банку банківську ліцензію.

Банківська ліцензія підписується уповноваженою особою Національного банку та засвідчується у визначеному Національним банком порядку.

224. Національний банк письмово повідомляє заявника про відмову в наданні банківської ліцензії новоствореному банку з обґрунтуванням підстав такої відмови.

225. Банк у разі втрати банківської ліцензії для одержання нової має подати такі документи:

1) заяву про видачу нової банківської ліцензії;

2) підтвердження опублікування в друкованих засобах масової інформації оголошення про визнання недійсною втраченої банківської ліцензії.

Член Правління Національного банку приймає рішення про надання нової (на заміну втраченої) банківської ліцензії банку.

226. Банк у разі зміни найменування протягом трьох робочих днів із дня державної реєстрації пов'язаних із цим змін до його статуту подає до Національного банку клопотання про заміну банківської ліцензії. Член

Правління Національного банку приймає рішення про надання банку банківської ліцензії у зв'язку зі зміною його найменування.

Зміна найменування банку у зв'язку зі зміною типу акціонерного товариства не є підставою для обов'язкового переоформлення банківської ліцензії. Банк, який змінив найменування щодо типу акціонерного товариства, має право продовжувати здійснення банківської діяльності на підставі наданої йому до зміни найменування банківської ліцензії, або звернутися до Національного банку з клопотанням про заміну банківської ліцензії в зазначеному вище порядку.

25. Погодження статуту банку, що втратив статус перехідного, та надання йому банківської ліцензії

227. Створення, реєстрація випуску акцій і видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільним нормативно-правовим актом Національного банку, Фонду гарантування вкладів та Комісії з цінних паперів.

228. Банк після втрати ним статусу перехідного змінює своє найменування, виключивши з нього слово “перехідний”, та подає до Національного банку одночасно пакети документів для:

1) погодження статуту банку в новій редакції;

2) отримання банківської ліцензії;

3) погодження на посадах керівників і керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку.

229. Банк, який у рамках приведення діяльності перехідного банку у відповідність до вимог законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності здійснив збільшення статутного капіталу, додатково до документів, зазначених у підпункті 1 пункту 228 глави 25 розділу IV цього Положення, подає документи для оцінки фінансового/майнового стану юридичних і фізичних осіб, які здійснили додаткові внески до статутного капіталу перехідного банку в розмірі одного й більше відсотка його статутного капіталу (з урахуванням його зміни), згідно з розділом III цього Положення.

230. Національний банк приймає рішення про погодження або відмову в погодженні статуту банку в новій редакції у зв'язку з утратою ним статусу перехідного банку та зміною найменування протягом двох місяців із дати подання пакета документів до Національного банку (рішення приймає Комітет з нагляду).

Національний банк має право відмовити в погодженні статуту банку, статутний капітал якого збільшено під час приведення діяльності перехідного

банку у відповідність до вимог законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, у разі визнання незадовільним фінансового/майнового стану хоча б однієї юридичної/фізичної особи, яка здійснила додаткові внески до статутного капіталу перехідного банку в розмірі одного й більше відсотка статутного капіталу (з урахуванням його зміни).

231. Національний банк одночасно з або до прийняття рішення про погодження або відмову в погодженні статуту банку в новій редакції в строк, установлений у пункті 230 глави 25 розділу IV цього Положення, розглядає питання та приймає рішення щодо:

1) підтвердження або відмови в підтвердженні відповідності банку вимогам, установленим для надання банківської ліцензії в главі 24 розділу IV цього Положення за процедурою прийняття рішення про надання або відмову в наданні банківської ліцензії (рішення приймає Комітет з нагляду);

2) погодження або відмову в погодженні на посади керівників і керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку відповідно до розділу VI цього Положення.

232. Банк у разі прийняття Національним банком рішення про погодження його статуту в новій редакції забезпечує проведення державної реєстрації статуту в Єдиному державному реєстрі та протягом п'яти днів повідомляє про проведення державної реєстрації змін до статуту банку Національний банк засобами електронної пошти.

233. Національний банк у разі прийняття ним рішення про підтвердження відповідності банку вимогам, установленим для надання банківської ліцензії, протягом трьох робочих днів після державної реєстрації статуту банку в новій редакції та отримання від банку повідомлення про це вносить зміни до відомостей про банк, що містяться в Державному реєстрі банків. Після внесення зазначених змін до Державного реєстру банків член Правління Національного банку приймає рішення про надання банку банківської ліцензії в зв'язку зі зміною його найменування.

234. Національний банк письмово повідомляє банк про заміну його банківської ліцензії та внесення змін до відомостей про нього, що містяться в Державному реєстрі банків, та передає уповноваженому представникові банку банківську ліцензію з новим найменуванням.

26. Особливості створення державного банку

235. Державний банк створюється відповідно до вимог статті 7 Закону про банки.

236. Національний банк здійснює погодження статуту державного банку під час його створення в порядку, визначеному в главі 21 розділу IV цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) документи, визначені в підпунктах 2–4, 6–9, 16 пункту 190 глави 21 розділу IV цього Положення, до Національного банку не подаються;

2) подається додатково копія постанови Кабінету Міністрів України про створення державного банку.

27. Вимоги щодо початку банком нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг

237. Банк має право розпочати новий вид діяльності або надання нового виду фінансових послуг, визначених Законом про банки та Законом про фінансові послуги, за таких умов:

1) банк не є об'єктом застосування заходів впливу, які обмежують можливість початку такого виду діяльності або надання такого виду фінансових послуг;

2) банк належним чином виконує вимоги законодавства України щодо окремого виду діяльності/виду фінансових послуг;

3) банк не віднесено до категорії проблемних;

4) початок нового виду діяльності/надання нового виду фінансових послуг є економічно обґрунтованим і відповідає стратегії та бізнес-плану банку.

238. Банк не пізніше, ніж за один місяць до початку нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг повідомляє про це Національний банк шляхом подання такої інформації та документів:

1) повідомлення банку про початок нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) організаційної структури банку, оформленої згідно з додатком 3 до цього Положення з урахуванням початку банком нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг, витяг із рішення уповноваженого органу банку про її затвердження або його засвідчену копію;

3) копій внутрішніх положень банку, що регулюють здійснення ним нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг;

4) інформації та документів для підтвердження виконання банком вимог законодавства України щодо окремого виду діяльності/послуг;

5) економічного обґрунтування початку нового виду діяльності/надання нового виду фінансових послуг, що містить посилання на положення стратегії та бізнес-плану банку, які передбачають можливість його здійснення/надання, короткий опис планів банку щодо подальшого розвитку нового виду діяльності/нового виду фінансових послуг (розроблені банківські продукти, канали їх продажу, територія покриття, можливі кадрові зміни, пов'язані з новим видом діяльності/наданням нового виду фінансових послуг), очікувані доходи згідно з бізнес-планом банку.

239. Національний банк протягом одного місяця з дня подання банком усіх документів, визначених пунктом 238 глави 27 розділу IV цього Положення, повідомляє банк про результати їх розгляду (рішення приймає Комітет з нагляду).

240. Національний банк надсилає банку лист із повідомленням про порушення ним вимог цього Положення в таких випадках:

1) банк не подав усі документи, визначені пунктом 238 глави 27 розділу IV цього Положення;

2) подані документи не відповідають вимогам Національного банку та/або економічне обґрунтування початку нового виду діяльності/надання нового виду фінансових послуг здійснено на підставі недостовірних або нереалістичних показників;

3) банк не виконує умови початку нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг, визначені в пункті 237 глави 27 розділу IV цього Положення.

Банк не має права розпочати новий вид діяльності або надання нового виду фінансових послуг до усунення ним порушень, зазначених у листі Національного банку.

241. Банк після усунення порушень, зазначених у листі Національного банку, має право повторно звернутися до Національного банку з відповідним повідомленням і документами/інформацією. Пакет документів, поданий банком повторно, розглядається Національним банком у строк і згідно з процедурою, визначеною пунктами 239, 240 глави 27 розділу IV цього Положення.

28. Забезпечення доступу маломобільних груп населення до послуг, що надаються банком

242. Банк забезпечує безперешкодний доступ до послуг, які надаються ним згідно з банківською ліцензією, особам з інвалідністю та іншим маломобільним групам населення згідно з вимогами законодавства України.

243. Приміщення банку, у яких здійснюється обслуговування клієнтів, повинні бути доступними та облаштованими для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення відповідно до державних будівельних норм, правил і стандартів, що документально підтверджується фахівцем із питань технічного обстеження будівель і споруд, який має кваліфікаційний сертифікат.

244. Банк розміщує інформацію про умови доступності приміщення банку для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення в місці, доступному для візуального сприйняття клієнтом, біля входу до приміщення банку, а якщо банк не має власного входу до приміщення з вулиці – біля центрального входу до будівлі, у якій розташоване приміщення банку.

Банк зобов'язаний розмістити кнопку виклику працівника банку біля входу до приміщення банку, а якщо банк не має власного входу до приміщення з вулиці – біля центрального входу до будівлі, у якій розташоване приміщення банку.

V. Істотна участь у банку

29. Участь у банку та істотна участь у банку

245. Пряме володіння істотною участю в банку настає, якщо особа володіє 10 і більше відсотками акцій у статутному капіталі банку на праві власності.

246. Опосередковане володіння істотною участю в банку настає, якщо:

1) особа володіє участю в банку через юридичних осіб і розмір участі такої особи в банку розрахований згідно з пунктом 249 глави 29 розділу V цього Положення, становить 10 і більше відсотків;

2) особа прямо або через юридичних осіб здійснює контроль одного або кількох учасників банку, яким належить 10 і більше відсотків акцій у статутному капіталі банку;

3) особа має право голосу за акціями, що становлять 10 і більше відсотків статутного капіталу банку, на загальних зборах учасників банку згідно з довіреністю/довіреностями від одного або кількох учасників банку, якщо така довіреність/довіреності передбачає/передбачають:

право участі та голосування на всіх загальних зборах учасників банку, що можуть бути скликані та проведені протягом періоду від одного року з дати видачі;

надання особі як повіреному права голосу з усіх питань, що можуть бути внесені на розгляд загальних зборів учасників банку, та відсутність інструкцій з голосування щодо них;

4) особа отримала в управління 10 і більше відсотків акцій у статутному капіталі банку та/або акції/частку в статутному капіталі будь-якої юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку, що призвело до набуття нею значного або вирішального впливу на управління чи діяльність банку, за умови, якщо правочин про передачу акцій/частки в статутному капіталі в управління:

укладено на строк, що становить від одного року з дати його укладення; надає особі як управителю повноваження вчиняти юридично значимі дії щодо акцій банку та/або акцій/частки в статутному капіталі іншої юридичної особи, переданих їй в управління, на власний розсуд;

5) особа має незалежну від формального володіння можливість значного/вирішального впливу на управління чи діяльність банку.

247. Спільне володіння істотною участю в банку настає, якщо участь у банку в розмірі 10 і більше відсотків його статутного капіталу належить групі осіб, які є:

1) асоційованими особами;

2) особами, пов'язаними правочином та/або спільними економічними інтересами, відносинами економічної та/або організаційної залежності;

3) іншими особами, які спільно набули істотної участі в банку та/або заявили про спільність такого набуття публічно та/або в документах, наданих банку, Національному банку, органу державної влади або управління, органу місцевого самоврядування.

248. Розмір участі особи в банку розраховується шляхом додавання її прямої та опосередкованої участі в банку за всіма ланцюгами володіння корпоративними правами в банку.

249. Розмір опосередкованої участі особи в банку розраховується шляхом множення розміру часток участі осіб за кожним рівнем володіння корпоративними правами у відповідному ланцюгу володіння корпоративними правами в банку за такою формулою:

$$POU = \frac{U_n}{100\%} * \frac{U_{(n-1)}}{100\%} \dots \frac{U_2}{100\%} * U_1,$$

де POU – розмір розрахункової опосередкованої участі в банку;

U – розмір участі особи (групи осіб) в юридичній особі, у відсотках;

n – кількість рівнів володіння корпоративними правами в банку.

250. Порядок розрахунку розміру опосередкованої участі особи в банку, визначений у пункті 249 глави 29 розділу V цього Положення, не поширюється на розрахунок участі в банку особи, яка прямо або через юридичних осіб здійснює контроль учасника/учасників банку. Розмір опосередкованої участі такої особи в банку дорівнює розміру прямої участі в банку учасника/учасників банку, якого/яких вона контролює.

251. Розмір опосередкованої участі в банку особи, якій учасник/учасники банку передав/передали за довіреністю/довіреностями права голосу за акціями, дорівнює розміру частки, яку такі акції становлять у статутному капіталі банку.

252. Розмір опосередкованої участі в банку особи, якій передано в управління акції банку, дорівнює розміру частки, яку такі акції становлять у статутному капіталі банку.

253. Розмір опосередкованої участі в банку особи, якій передано в управління акції/частку в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку, дорівнює розміру участі в банку цієї юридичної особи.

254. Розмір опосередкованої участі в банку особи, яка незалежно від формального володіння має можливість значного впливу на управління чи діяльність банку, прирівнюється до 10 відсотків (застосовується для оцінки фінансового/майнового стану особи).

255. Розмір опосередкованої участі в банку особи, яка незалежно від формального володіння має можливість вирішального впливу на управління чи діяльність банку, прирівнюється до 100 відсотків (застосовується для оцінки фінансового/майнового стану особи).

256. Зразок розрахунку розміру участі особи в банку наведений у нормативно-правовому акті Національного банку про порядок подання відомостей про структуру власності банку.

30. Набуття, збільшення та зменшення істотної участі в банку

257. Особа зобов'язана погодити з Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку, якщо вона прямо та/або опосередковано, самотійно чи спільно з іншими особами володітиме 10, 25, 50 та 75 і більше відсотками статутного капіталу банку.

258. Особа зобов'язана погодити з Національним банком фактично набуту або збільшену істотну участь у банку понад визначені пунктом 257 глави 30

розділу V цього Положення рівні володіння після її фактичного набуття або збільшення в таких випадках:

1) отримання спадщини;

2) придбання акцій банку за результатами придбання контрольного пакета акцій відповідно до Закону про акціонерні товариства;

3) одноосібного набуття істотної участі кожною або однією з осіб, які спільно володіли істотною участю в банку, у результаті припинення правовідносин, у зв'язку з якими Національний банк погодив таким особам спільне набуття істотної участі в банку.

259. Особа, яка набуває істотної участі в новоствореному банку після його державної реєстрації як юридичної особи в Єдиному державному реєстрі, зобов'язана погодити з Національним банком таке набуття одночасно з погодженням статуту новоствореного банку в порядку, визначеному в главі 21 розділу IV цього Положення.

260. Погодження набуття істотної участі в новоствореному банку, погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку здійснюються в порядку погодження набуття або збільшення істотної участі в банку, крім випадків, визначених у розділі V цього Положення.

261. Особа, яка володіє істотною участю в банку в розмірі, що є рівним або більшим, ніж 10, 25 або 50 відсотків статутного капіталу, та має намір збільшити істотну участь до розміру, що буде більшим, ніж 25, 50 або 75 відсотків статутного капіталу банку відповідно, зобов'язана погодити з Національним банком збільшення істотної участі в банку.

262. Особа, яка володіє істотною участю в банку в розмірі, що є рівним або більшим, ніж 10, 25, 50 або 75 відсотків статутного капіталу, та має намір зменшити участь у банку, унаслідок чого ця участь становитиме менше ніж 10, 25, 50 або 75 відсотків статутного капіталу банку відповідно, письмово повідомляє Національний банк про цей намір протягом п'яти днів із дня прийняття рішення, але не пізніше, ніж за 15 днів до такого зменшення.

263. Особа, яка володіла істотною участю в банку та зменшила розмір участі нижче визначених у пункті 257 глави 30 розділу V цього Положення рівнів володіння, зобов'язана погодити з Національним банком повторне набуття або збільшення участі в банку понад ці рівні володіння.

264. Набуття або збільшення особою істотної участі в банку шляхом передання їй права голосу за акціями банку за довіреністю/довіреностями від учасника/учасників банку дозволяється за таких умов:

1) учасник банку, який передав повіреному права голосу за акціями банку, є власником істотної участі в банку, який погодив із Національним банком її набуття згідно з цим Положенням;

2) учасники банку, розмір участі кожного з яких є меншим за 10 відсотків статутного капіталу банку, які передали повіреному права голосу за акціями банку, погодили з Національним банком спільне набуття істотної участі в банку згідно з цим Положенням;

3) довіреність від учасника/учасників банку містить положення про те, що відповідальність за дії повіреного з використання права голосу за акціями банку залишається за довіритель/довірительми та довіритель/довірительні зобов'язаний/зобов'язані вживати своєчасних заходів для запобігання настанню неплатоспроможності банку.

265. Набуття або збільшення особою істотної участі в банку шляхом передання їй в управління акцій банку та/або акцій/частки у статутному капіталі будь-якої юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку дозволяється за таких умов:

1) особа, яка передала управителю в управління акції банку та/або акції/частки в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку, є власником істотної участі в банку, який погодив із Національним банком її набуття згідно з цим Положенням;

2) особи, розмір участі кожної з яких є меншим за 10 відсотків статутного капіталу банку, які передали управителю в управління акції банку, погодили з Національним банком спільне набуття істотної участі в банку згідно з цим Положенням;

3) правочин про передання акцій/частки в статутному капіталі в управління містить положення про відповідальність установника управління за юридично значимі дії щодо переданих в управління акцій/частки, вчинені управителем під час виконання такого правочину, та про те, що установник управління зобов'язаний уживати своєчасних заходів для запобігання настанню неплатоспроможності банку;

4) особа, якій передані в управління акції банку та/або акції/частка в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку, не є таким банком.

266. Особа, яка внаслідок реорганізації за спрощеною процедурою, передбаченою Законом про спрощені процедури, має стати власником істотної участі в банку- правонаступнику та була власником істотної участі в банку, що

реорганізовується, не зобов'язана погоджувати з Національним банком набуття істотної участі в банку- правонаступнику в порядку, визначеному розділом V цього Положення, крім випадків набуття істотної участі в банку- правонаступнику в розмірі понад рівні володіння, визначені пунктом 257 глави 30 розділу V цього Положення, якими вона не володіла в банку, що реорганізовується.

31. Документи, що подаються для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку, та строки їх подання

267. Особа, яка є або в результаті набуття або збільшення істотної участі в банку стане кінцевим власником банку (у випадках, визначених пунктом 284 глави 33 розділу V цього Положення, – повірений або управитель), а для новоствореного банку – є його засновником, подає документи для погодження з Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку як заявник.

268. Заявник подає документи для погодження з Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку не пізніше ніж за три місяці до запланованої дати її набуття або збільшення, за винятком:

1) стратегічного інвестора, який подає заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону про продаж державних банків;

2) особи, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку в зв'язку з капіталізацією за спрощеною процедурою, передбаченою Законом про спрощені процедури (документи подаються одночасно з поданням до Національного банку пакета документів для отримання попередньої згоди на капіталізацію банку за спрощеною процедурою).

269. Заявник подає документи для погодження з Національним банком фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку протягом двох місяців із дати її фактичного набуття або збільшення.

270. Заявник подає документи для погодження з Національним банком набуття істотної участі в новоствореному банку в складі пакета документів для погодження статуту новоствореного банку згідно з главою 21 розділу IV цього Положення.

271. Заявник для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку подає до Національного банку такі документи:

1) повідомлення про набуття/збільшення істотної участі в банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та

розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) підписане заявником або його уповноваженим представником схематичне зображення структури власності банку після набуття або збільшення істотної участі в ньому за формою, визначеною нормативно-правовим актом Національного банку щодо порядку подання відомостей про структуру власності банку;

3) дозвіл Антимонопольного комітету на концентрацію у випадках, передбачених законодавством України, або попередній висновок Антимонопольного комітету про відсутність необхідності в отриманні такого дозволу (його засвідчену копію), або запевнення заявника в тому, що немає необхідності отримання такого дозволу;

4) документи для ідентифікації особи, яка є або в результаті набуття істотної участі стане кінцевим власником банку, та всіх осіб, через яких вона набуває або збільшує істотну участь у банку, згідно з главою 4 розділу I цього Положення;

5) документи для оцінки фінансового/майнового стану особи, яка є або в результаті набуття істотної участі стане кінцевим власником банку, та всіх осіб, через яких вона набуває або збільшує істотну участь у банку, а саме:

документи згідно з главами 18, 19 розділу III цього Положення;

бізнес-план діяльності банку, що відповідає вимогам пункту 215 глави 24 розділу IV цього Положення, – якщо заявник є або в результаті набуття або збільшення істотної участі стане кінцевим власником банку та здійснюватиме вирішальний вплив на його управління чи діяльність;

б) документи для оцінки ділової репутації особи, яка є або в результаті набуття або збільшення істотної участі стане кінцевим власником банку, та всіх осіб, через яких вона набуває або збільшує істотну участь у банку, а саме:

анкету особи за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку (окремо для юридичних і фізичних осіб), на папері та в електронній формі у форматі xlsx або в іншому форматі, визначеному Національним банком;

документи згідно з главою 9 розділу II цього Положення;

7) правочин щодо набуття або збільшення істотної участі в банку, його проект або копію, засвідчений (засвідчену) підписами сторін цього правочину – не подається щодо істотної участі в новоствореному банку;

8) виписку про стан рахунку в цінних паперах учасника банку – кінцевого власника банку або юридичної особи, через яку кінцевий власник

опосередковано володіє істотною участю в банку, що підтверджує його право власності на акції банку – у разі погодження збільшення істотної участі в банку або погодження фактичного набуття або збільшення істотної участі в банку;

9) засвідчені копії правочинів, що підтверджують набуття права власності на акції банку та/або акції/частки в статутних капіталах юридичних осіб у ланцюгу володіння корпоративними правами в банку, укладених після погодження кінцевим власником банку або особами, через яких він володіє істотною участю в банку, набуття або збільшення істотної участі в банку з Національним банком – у разі погодження збільшення істотної участі в банку або погодження фактичного збільшення істотної участі в банку;

10) рішення уповноваженого органу іноземної компанії про участь в українському банку або його засвідчену копію – подає іноземна компанія, що набуває або збільшує пряму істотну участь у банку;

11) письмовий дозвіл на участь в українському банку іноземної компанії або фізичної особи, яка постійно проживає в іноземній країні, виданий уповноваженим органом відповідної країни, або його засвідчену копію (якщо законодавство цієї країни вимагає отримання такого дозволу) – подається особою, яка набуває або збільшує пряму істотну участь у банку.

272. Повідомлення про набуття/збільшення істотної участі в банку підписує особа, яка є або в результаті набуття істотної участі стане кінцевим власником банку (фізична особа особисто або керівник юридичної особи), та уповноважені представники всіх юридичних осіб, через яких особа набуває або збільшує істотну участь у банку.

273. До Національного банку в разі спільного набуття або збільшення істотної участі в банку подається єдине повідомлення про набуття/збільшення істотної участі в банку, підписане всіма особами, які спільно набувають або збільшують істотну участь, або окремі такі повідомлення, підписані кожною з осіб, із зазначенням усіх інших осіб, спільно з якими особа набуває або збільшує істотну участь у банку. Повідомлення (єдине або окремі) має/мають містити інформацію про розмір участі кожної особи в сукупному розмірі участі всіх осіб, які спільно набувають/збільшують істотну участь у банку.

274. Документи щодо юридичних осіб, через яких набувають/збільшують істотну участь у банку кілька осіб, подає один із заявників за умови надання іншими заявниками письмової згоди на це. Така письмова згода подається до Національного банку.

275. Національний банк має право встановлювати винятки щодо необхідності подання окремих документів і/або щодо форми окремих

документів, які для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку подають:

- 1) публічна компанія;
- 2) держава (в особі відповідного органу державної влади);
- 3) територіальна громада (в особі відповідного органу місцевого самоврядування);
- 4) міжнародна фінансова установа;
- 5) іноземна компанія та/або інша форма ведення господарської діяльності без створення юридичної особи, щодо якої законодавством відповідної іноземної країни встановлені невластиві для законодавства України вимоги до організаційно-правової форми та/або порядку організації/здійснення діяльності;
- 6) особа, яка контролює зазначену в підпунктах 1–5 пункту 275 глави 31 розділу V цього Положення особу та/або набуває або збільшує істотну участь у банку через неї;
- 7) особа, яку контролює зазначена в підпунктах 1–5 пункту 275 глави 31 розділу V цього Положення особа та/або через яку вона набуває або збільшує істотну участь у банку.

276. Рішення про встановлення винятків, визначених у пункті 275 глави 31 розділу V цього Положення, приймає Комітет з нагляду на підставі обґрунтованих клопотань заявника.

32. Особливості документів, що подаються для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку деякими категоріями осіб

277. Іноземний банк для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку додатково до документів, визначених у пункті 271 глави 31 розділу V цього Положення, подає повідомлення центрального банку або іншого уповноваженого органу іноземної країни, що здійснює нагляд за діяльністю іноземного банку:

- 1) про згоду на набуття або збільшення іноземним банком істотної участі в українському банку (якщо законодавство іноземної країни вимагає такої згоди) або письмове запевнення іноземного банку про те, що у законодавстві іноземної країни немає вимог щодо надання такої згоди;
- 2) про фінансовий стан іноземного банку, дотримання ним обов'язкових нормативів і лімітів, порушення ним законодавства за останні три роки, а також

про вплив набуття або збільшення істотної участі в банку на фінансовий стан іноземного банку, дотримання ним обов'язкових нормативів і лімітів, вимог законодавства.

278. Міжнародна фінансова установа для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку подає документи, визначені у пункті 271 глави 31 розділу V цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) документи для ідентифікації, оцінки ділової репутації та фінансового стану міжнародної фінансової установи (за винятком бізнес-плану) не подаються;

2) додатково подається рішення уповноваженого органу міжнародної фінансової установи про набуття або збільшення істотної участі в банку або його засвідчена копія.

279. Орган державної влади або орган місцевого самоврядування в разі набуття або збільшення істотної участі в банку державою або територіальною громадою відповідно для погодження такого набуття або збільшення подає документи, визначені у пункті 271 глави 31 розділу V цього Положення, та рішення органу державної влади або органу місцевого самоврядування про набуття або збільшення істотної участі в банку або його засвідчену копію.

280. Заявник у разі зміни структури власності банку, у результаті якої не змінюється кінцевий власник банку, але з'являється нова проміжна/консолідуюча компанія та/або збільшується розмір істотної участі проміжної/консолідуючої компанії в банку понад рівні володіння, визначені пунктом 257 глави 30 розділу V цього Положення, для погодження набуття істотної участі в банку новою проміжною/консолідуючою компанією та/або збільшення проміжною/консолідуючою компанією істотної участі в банку подає до Національного банку документи, визначені пунктом 271 глави 31 розділу V цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) замість повідомлення про набуття/збільшення істотної участі в банку подається повідомлення про зміну структури власності банку в зв'язку із внутрішньогруповою реструктуризацією за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, що містить оновлені дані про юридичних осіб, через яких кінцевий власник здійснює опосередковане володіння істотною участю в банку.

Повідомлення про зміну структури власності банку підписує кінцевий власник банку (фізична особа особисто чи керівник юридичної особи) та уповноважений представник проміжної/консолідуючої компанії, яка набуває або збільшує істотну участь у банку;

2) дозвіл Антимонопольного комітету на концентрацію/попередній висновок про відсутність необхідності в отриманні дозволу та бізнес-план не подаються;

3) анкета юридичної особи та документи для її ідентифікації та оцінки ділової репутації подаються лише щодо особи, яка набуває або збільшує істотну участь в банку;

4) документи для оцінки фінансового стану подаються лише щодо юридичної особи, яка набуває/збільшує істотну участь у банку та яка здійснює оплату акцій банку та/або акцій/частки в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку.

281. Заявник для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку в зв'язку з капіталізацією за спрощеною процедурою відповідно до Закону про спрощені процедури подає до Національного банку документи, визначені у пункті 271 глави 31 розділу V цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) документи для оцінки фінансового/майнового стану юридичної/фізичної особи, яка внаслідок капіталізації стане власником прямої істотної участі в банку або збільшить її понад рівні володіння, визначені пунктом 257 глави 30 розділу V цього Положення, не подаються;

2) документи для ідентифікації, оцінки фінансового/майнового стану та ділової репутації особи, яка є кінцевим власником банку, та проміжних/консолідуючих компаній, якщо внаслідок капіталізації розмір їх участі в банку не зміниться або не перевищить рівні володіння, визначені пунктом 257 глави 30 розділу V цього Положення, та вони погодили з Національним банком набуття істотної участі в банку згідно з цим Положенням, не подаються.

282. Заявник для погодження спільного набуття або збільшення істотної участі в банку подає до Національного банку документи, визначені пунктом 271 глави 31 розділу V цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) документи для оцінки фінансового/майнового стану подаються всіма юридичними/фізичними особами, які спільно набувають або збільшують істотну участь у банку;

2) особи, які спільно набувають або збільшують істотну участь у банку, для підтвердження наявності власних коштів згідно з вимогами глав 12 – 15 розділу III цього Положення подають документи щодо власних коштів у розмірі не меншому, ніж величина частини необхідної загальної суми власних коштів,

пропорційна частці, що становить розмір участі особи в сукупному розмірі участі всіх осіб, які спільно набувають або збільшують істотну участь у банку;

3) розмір участі особи, яка спільно з іншими особами набуває або збільшує істотну участь у банку, розраховується згідно з главою 29 розділу V цього Положення;

4) у разі спільного набуття або збільшення істотної участі в банку особами, пов'язаними правочином, до Національного банку подається засвідчена копія цього правочину.

283. Заявник для погодження набуття істотної участі в новоствореному банку не подає бізнес-план.

33. Особливості погодження набуття або збільшення істотної участі в банку в разі надання повноважень за довіреністю та укладення правочину про управління

284. Заявником під час погодження з Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку за правочином про передання повноважень (передання повіреному права голосу за акціями банку на підставі довіреності/довіреностей від учасника/учасників банку або передання управителю в управління акцій банку та/або акцій/частки в статутному капіталі юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку) є повірений або управитель.

285. Заявник для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку за правочином про передання повноважень подає документи, визначені пунктом 271 глави 31 розділу V цього Положення, з урахуванням таких особливостей:

1) документи для ідентифікації та оцінки ділової репутації подаються щодо заявника та всіх осіб у структурі його власності, які мають повноваження впливати на виконання заявником правочину про передання повноважень;

2) документи для оцінки фінансового стану заявника та власників істотної участі в ньому не подаються (за винятком бізнес-плану);

3) у разі передання в управління акцій банку та/або іншої юридичної особи в ланцюгу володіння корпоративними правами в банку подається засвідчена копія ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з торгівлі цінними паперами (управління цінними паперами), виданої Комісією з цінних паперів управителю (якщо управителем є українська компанія), або ліцензії/іншого документа, яким управителю надано дозвіл здійснювати діяльність з управління цінними паперами в країні, у якій

zareestrovano його головний офіс (якщо управителем є іноземна компанія та отримання такої ліцензії/іншого документа вимагає законодавство відповідної іноземної країни).

34. Процедура погодження набуття або збільшення істотної участі в банку

286. Національний банк розглядає пакет документів, поданий для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку протягом:

1) одного місяця з дня отримання повного пакета документів, визначених цим Положенням, – у разі подання документів стратегічними інвесторами, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону про продаж державних банків;

2) 10 робочих днів із дня отримання повного пакета документів, визначених цим Положенням, – у разі подання документів у межах капіталізації банку за спрощеною процедурою згідно із Законом про спрощені процедури;

3) трьох місяців із дня отримання повного пакета документів, визначених цим Положенням, – у інших випадках.

287. Національний банк під час розгляду бізнес-плану банку перевіряє його на відповідність вимогам пункту 214 глави 24 розділу IV цього Положення, зазначені в бізнес-плані розрахунки та здійснює оцінку використаних у таких розрахунках припущень і отриманих за ними висновків.

288. Національний банк інформує Комісію з цінних паперів про осіб, які мають намір набути або збільшити істотну участь у банку, що має ліцензію на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, протягом 10 днів із дня отримання пакета документів від заявника.

289. Національний банк до прийняття рішення про погодження або відмову в погодженні фактично набутої або збільшеної істотної участі особи в банку має право тимчасово заборонити особі, яка набула або збільшила істотну участь у банку без погодження, використання права голосу щодо відповідних акцій банку в порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку про застосування заходів впливу.

290. Національний банк приймає рішення про погодження набуття або збільшення особою істотної участі в банку за результатами розгляду пакета документів за умов, визначених статтею 34 Закону про банки та цим Положенням (рішення приймає Комітет з нагляду).

291. Національний банк має право заборонити набуття або збільшення особою істотної участі в банку (відмовити в погодженні фактично набутої або

збільшеної істотної участі в банку) у випадках, визначених у статті 34 Закону про банки (рішення приймає Комітет з нагляду).

292. Комітет з нагляду має право запросити заявника та/або його уповноваженого представника на розгляд питання щодо погодження набуття або збільшення істотної участі в банку для надання пояснень із питань щодо поданого пакета документів.

293. Національний банк надсилає або подає під підпис заявникові або його уповноваженому представникові копію рішення про погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі в банку (відмову в погодженні фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку). Рішення про заборону набуття або збільшення істотної участі в банку (відмову в погодженні фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку) має містити підстави такої заборони (відмови в погодженні).

294. Особа, якій Національний банк погодив набуття або збільшення істотної участі в банку, повідомляє про це банк протягом трьох робочих днів із дня отримання копії рішення Національного банку.

35. Визнання власника істотної участі в банку

295. Національний банк має право визначати наявність значного чи вирішального впливу на управління чи діяльність банку та/або юридичної особи в структурі власності банку.

296. Національний банк має право визнати особу власником істотної участі в банку незалежно від подання такою особою пакета документів для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку до Національного банку (рішення приймає Комітет з нагляду).

297. Національний банк для визначення наявності значного чи вирішального впливу особи на управління або діяльність банку незалежно від формального володіння враховує:

1) відповідність структури власності банку вимогам щодо її прозорості, установленим Національним банком;

2) наявність інших власників істотної участі в банку (крім особи, щодо якої Національний банк визначає наявність значного чи вирішального впливу на управління або діяльність банку);

3) здатність особи впливати на обрання/призначення керівників і ключових осіб банку;

4) можливість особи брати участь у прийнятті рішень із основних напрямів діяльності банку (стратегії банку, кредитної, інвестиційної, облікової політики, політики управління активами) незалежно від того, чи обіймає ця особа посаду керівника та/або отримує винагороду чи іншу компенсацію за виконання таких функцій у банку;

5) іншу інформацію, яка прямо чи опосередковано свідчить про можливість особи здійснювати значний або вирішальний вплив на управління чи діяльність банку.

298. Особа, яку Національний банк визнав власником істотної участі в банку, зобов'язана погодити істотну участь у банку в порядку, визначеному цим Положенням для погодження фактично набутої істотної участі в банку.

299. Рішення Національного банку про визнання особи власником істотної участі в банку зберігає чинність у разі прийняття Національним банком за результатом розгляду пакета документів, поданого особою для погодження істотної участі в банку згідно з пунктом 298 глави 35 розділу V цього Положення, рішення про відмову в погодженні фактично набутої такою особою істотної участі в банку.

36. Порядок повідомлення про зміни у відомостях щодо власників істотної участі в банку

300. Власник істотної участі в банку в разі зміни відомостей, що подавалися до Національного банку в анкеті, протягом 30 днів із дати настання таких змін повідомляє про них Національний банк.

301. Повідомлення, визначене пунктом 300 глави 36 розділу V цього Положення, здійснюється шляхом подання анкети за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, зі зміненими відомостями.

302. Вимога, визначена пунктом 300 глави 36 розділу V цього Положення, не застосовується, якщо в зв'язку зі змінами, що відбулися або відбуватимуться, особа має подати до Національного банку пакет документів для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку.

303. Національний банк має право вимагати від власника істотної участі в банку визначених пунктом 300 глави 36 розділу V цього Положення відомостей. Власник істотної участі в банку, якому направлено таку вимогу, протягом 10 робочих днів із дати її отримання подає Національному банку ці відомості.

37. Контроль за дотриманням вимог щодо власників істотної участі в банку

304. Національний банк здійснює постійний контроль за відповідністю власника істотної участі в банку встановленим Законом про банки та цим Положенням вимогам щодо фінансового/майнового стану та ділової репутації.

305. Власник істотної участі в банку щороку, не пізніше 01 червня наступного за звітним року, подає до Національного банку такі інформацію та документи:

1) документи для оцінки фінансового/майнового стану власника істотної участі в банку відповідно до глав 18, 19 розділу III цього Положення;

2) щодо фізичної особи – витяг із анкети особи за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, з інформацією щодо її ділової репутації;

3) щодо юридичної особи – витяг із анкети особи за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, з інформацією щодо її ділової репутації, переліку членів наглядової ради та виконавчого органу юридичної особи та їх ділової репутації.

306. Національний банк має право вимагати від власника істотної участі в банку визначених у пункті 305 глави 37 розділу V цього Положення інформації та документів. Власник істотної участі в банку, якому направлено таку вимогу, протягом 10 робочих днів із дати її отримання подає Національному банку цю інформацію та документи.

307. Національний банк має право вимагати від власника істотної участі в банку надання інформації, документів, пояснень щодо його фінансового/майнового стану та/або ділової репутації для оцінки їх відповідності вимогам Закону про банки та цього Положення.

308. Національний банк здійснює контроль за відповідністю власника істотної участі в банку вимогам законодавства України на підставі інформації та документів, наданих цією особою, отриманих Національним банком під час здійснення ним банківського нагляду, отриманих за його запитом і/або інформації з відкритих джерел.

309. Банк повідомляє Національний банк про виявлення ним інформації, що свідчить про невідповідність фінансового/майнового стану та/або ділової репутації власника істотної участі в такому банку вимогам, установленим Законом про банки та цим Положенням, погіршення фінансового/майнового стану власника істотної участі в банку та інші обставини щодо власника

істотної участі в банку, що можуть негативно вплинути на діяльність банку. Банк повідомляє цю інформацію Національному банку засобами електронної пошти протягом п'яти робочих днів із дня її виявлення.

VI. Керівник банку, керівник підрозділу внутрішнього аудиту банку

38. Вимоги до керівника банку та керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

310. Керівник банку має відповідати кваліфікаційними вимогам, установленим у статті 42 Закону про банки та цим Положенням.

311. Керівник банку повинен мати бездоганну ділову репутацію. Ділова репутація керівника банку визначається відповідно до розділу II цього Положення.

312. Загальною вимогою до професійної придатності керівника банку є:

1) наявність у нього:

вищої освіти;

сукупності знань, професійного та управлінського досвіду в обсязі, необхідному для належного виконання покладених на нього обов'язків (з урахуванням основних напрямів діяльності, стратегії та бізнес-плану банку, а також функціонального навантаження та сфери відповідальності керівника банку);

можливості приділяти достатньо часу для виконання покладених на нього обов'язків;

2) відсутність у нього реальних або потенційних конфліктів інтересів, що можуть зашкодити належному виконанню обов'язків керівника банку;

3) дотримання ним обмежень, визначених статтею 26 Закону України "Про запобігання корупції" та статтею 65 Закону України "Про Національний банк України".

313. Окремі керівники банку мають відповідати таким додатковим вимогам щодо професійної придатності:

1) голова правління повинен мати досвід роботи в банківському та/або фінансовому секторі в сукупності не менше п'яти років, уключно на посадах керівників – не менше трьох років;

2) член правління повинен мати досвід роботи в банківському та/або фінансовому секторі в сукупності не менше трьох років;

3) головний бухгалтер повинен мати вищу освіту у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, досвід роботи за фахом у банківському та/або фінансовому секторі в сукупності не менше п'яти років;

4) заступник головного бухгалтера повинен мати вищу освіту у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, досвід роботи за фахом у банківському та/або фінансовому секторі в сукупності не менше двох років;

5) відповідальний працівник повинен відповідати вимогам, визначеним нормативно-правовим актом Національного банку щодо здійснення банками фінансового моніторингу.

314. Незалежний директор має відповідати загальним вимогам щодо незалежності, установленим у статті 53¹ Закону про акціонерні товариства, та таким додатковим вимогам щодо незалежності:

1) особа не є акціонером банку;

2) особа не є та не була протягом трьох попередніх років власником істотної участі в банку та/або представником власника істотної участі в банку в будь-яких цивільних відносинах;

3) особа не є одним із 10 найбільших остаточною ключових учасників у структурі власності банку та/або представником одного з 10 найбільших остаточною ключових учасників у структурі власності банку в будь-яких цивільних відносинах (вимога застосовується, якщо розмір сукупної участі особи в банку перевищує один відсоток);

4) немає інформації про здійснення особою повноважень незалежного члена наглядової ради юридичної особи в інтересах інших, ніж ця юридична особа, осіб і/або за вказівкою органів управління цієї юридичної особи, власників істотної участі в ній (окрім вказівок, наданих рішеннями загальних зборів акціонерів (єдиного акціонера) такої юридичної особи, прийнятими в порядку, визначеному законом).

315. Статутом та/або іншими внутрішніми документами банку можуть бути встановлені додаткові вимоги щодо незалежності незалежного директора.

316. Незалежний директор (кандидат на цю посаду) має володіти знаннями у сферах корпоративного управління і банківської діяльності та їх регулювання в обсязі, необхідному для ефективного виконання обов'язків у раді банку.

317. Керівник підрозділу внутрішнього аудиту має відповідати загальним вимогам щодо бездоганної ділової репутації та професійної придатності

керівника банку та вимогам, визначеним нормативно-правовим актом Національного банку з питань організації внутрішнього аудиту банку.

318. Визначені цим Положенням вимоги застосовуються до керівників банку і керівника підрозділу внутрішнього аудиту державного банку з урахуванням особливостей, визначених законом.

319. Визначені цим Положенням вимоги до голови правління, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку застосовуються до керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії іноземного банку відповідно.

39. Загальні вимоги щодо погодження на посаду керівника банку,
керівника підрозділу внутрішнього аудиту

320. Національний банк погоджує на посади керівників банку в таких випадках:

1) під час розгляду питання щодо надання банківської ліцензії новоствореному банку та погодження статуту банку, що втратив статус перехідного;

2) у разі обрання/призначення особи на посаду керівника банку.

321. Погодження Національного банку на посади керівників банку не вимагається в таких випадках:

1) переобрання/перепризначення керівника банку на посаду, яку він займає на момент такого переобрання/перепризначення, якщо Національний банк раніше погодив його на цю посаду в банку;

2) зміни посади керівника в правлінні банку [крім призначення особи головою правління, головним бухгалтером, відповідальним працівником, членом правління, відповідальним за управління ризиками або за контроль за дотриманням норм (комплаєнс)], якщо Національний банк раніше погодив його на посаду в правлінні цього банку;

3) обрання головного бухгалтера банку в правління банку, якщо Національний банк раніше погодив його на посаду головного бухгалтера цього банку;

4) зміни посади керівника в раді банку (крім обрання незалежним директором), якщо Національний банк раніше погодив його на посаду в раді цього банку;

5) обрання/призначення керівника банку на посаду, якщо Національний банк раніше погодив його як кандидата на цю посаду та з дати такого погодження пройшло не більше шести місяців.

322. Національний банк погоджує на посаду керівника підрозділу внутрішнього аудиту в таких випадках:

1) під час розгляду питання щодо надання новоствореному банку банківської ліцензії та погодження статуту банку, що втратив статус перехідного;

2) у разі призначення особи на посаду керівника підрозділу внутрішнього аудиту.

323. Погодження Національного банку на посаду керівника підрозділу внутрішнього аудиту не вимагається, якщо Національний банк раніше погодив його як кандидата на цю посаду та з дати такого погодження пройшло не більше шести місяців.

324. Визначені цим Положенням вимоги щодо погодження на посади застосовуються до керівників банку і керівника підрозділу внутрішнього аудиту державного банку з урахуванням особливостей, визначених законодавством України.

325. Визначені цим Положенням вимоги щодо погодження на посади голови правління, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку застосовуються до керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії іноземного банку відповідно.

326. Банк має право звернутися до Національного банку з клопотанням про погодження кандидата на посаду керівника банку або керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку до обрання/призначення особи на посаду.

327. Національний банк погоджує кандидата на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку відповідно до порядку погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку, визначеного цим Положенням.

328. Особа, обрана/призначена на посаду голови правління, головного бухгалтера банку, вступає на цю посаду після її погодження Національним банком.

329. Національний банк не погоджує на посаду особу, обрану/призначену виконувачем обов'язків керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку.

330. Банк покладає виконання обов'язків керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку на іншу особу за таких умов:

1) виконання обов'язків керівника банку покладається на особу, раніше погоджену Національним банком на посаду керівника в цьому банку;

2) виконання особою або різними особами обов'язків керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку здійснюється не більше шести місяців поспіль;

3) виконання обов'язків голови правління банку не здійснюється головним бухгалтером або його заступником, виконання обов'язків головного бухгалтера банку не здійснюється головою правління банку;

4) виконання обов'язків головного бухгалтера банку покладається на особу, раніше погоджену Національним банком на посаду керівника в цьому банку, яка відповідає вимогам, установленим цим Положенням до головного бухгалтера банку;

5) виконання обов'язків керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку покладається на працівника підрозділу внутрішнього аудиту банку, який відповідає вимогам, установленим цим Положенням до керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку;

б) виконання обов'язків заступника головного бухгалтера банку покладається на працівника підрозділу бухгалтерського обліку та звітності банку, який відповідає вимогам, установленим цим Положенням до заступника головного бухгалтера банку.

40. Вимоги до документів, що подаються до Національного банку для погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

331. Банк для погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку подає до Національного банку такі документи:

1) документи для ідентифікації особи, визначені у главі 4 розділу I цього Положення, або їх засвідчені копії;

2) анкету особи, підписану нею особисто, за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, відповідно до цього Положення;

3) документи для оцінки відповідності особи вимогам щодо бездоганної ділової репутації:

документи щодо ділової репутації особи, визначені у пункті 72 глави 9 розділу II цього Положення;

щодо особи, яка обіймає або протягом останніх трьох років обіймала посаду в іноземному банку, – інформацію органу банківського нагляду іноземної країни або іноземного банку, у якому особа обіймає або обіймала посаду, про відсутність фактів порушень нею банківського законодавства та професійної етики (якщо особа обіймала посаду в іноземному банку, що входить до іноземної банківської групи, інформація може надаватися іноземним материнським банком цієї банківської групи);

4) документи для оцінки відповідності особи вимогам щодо професійної придатності:

обґрунтування банку стосовно відповідності особи вимогам щодо професійної придатності з урахуванням основних напрямів діяльності, стратегії та бізнес-плану банку, а також функціонального навантаження та сфери відповідальності особи;

запевнення особи про її відповідність вимогам щодо професійної придатності з урахуванням основних напрямів діяльності, стратегії та бізнес-плану банку, а також функціонального навантаження та сфери відповідальності особи;

інформацію про посадові обов'язки та повноваження особи, її функціональне навантаження та сфери відповідальності в банку, участь члена ради банку в комітетах ради та витяги з документів, що підтверджують цю інформацію [посадова інструкція, положення про орган управління банку, наказ про розподіл сфер відповідальності між членами органу управління (кураторство) або інший аналогічний документ];

засвідчену копію документа про вищу освіту особи;

засвідчену копію трудової книжки особи (за наявності в неї трудової книжки);

засвідчені копії документів про отримання особою додаткової освіти, знань, управлінського досвіду та практичних навиків, які є бажаними або необхідними для виконання особою її посадових обов'язків із урахуванням основних напрямів діяльності, стратегії та бізнес-плану банку, а також функціонального навантаження та сфери відповідальності особи (за наявності таких документів);

5) рішення, його засвідчену копію або витяг із рішення уповноваженого органу банку про обрання/призначення особи на посаду – у разі погодження особи на посаду;

б) клопотання банку про погодження кандидата на посаду та рішення, його засвідчену копію або витяг із рішення уповноваженого органу банку про намір

обрати/призначити особу на посаду (за наявності на момент подання пакета документів до Національного банку) – у разі погодження кандидата на посаду;

7) повідомлення акціонера/акціонерів про заміну члена ради банку – представника акціонера/акціонерів банку, представником якого/яких він є;

8) запевнення банку про проведену перевірку відповідності незалежного директора вимогам законодавства України щодо незалежності;

9) чинну організаційну структуру банку за формою згідно з додатком 3 до цього Положення (у вигляді копії документа та в електронній формі у форматі Word) та рішення, його засвідчену копію або витяг із рішення уповноваженого органу банку про її затвердження;

10) документи, передбачені нормативно-правовими актами Національного банку з питань здійснення фінансового моніторингу та організації внутрішнього аудиту в банках, у разі погодження на посади відповідального працівника та керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку відповідно.

332. Копії документів, що подаються до Національного банку для погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку, можуть бути засвідчені банком або новоствореним банком.

333. Анкета особи подається в паперовому вигляді та надсилається банком в електронному вигляді у форматі xlsx (або в іншому форматі, визначеному Національним банком) засобами електронної пошти Національного банку.

334. Національний банк, якщо немає можливості встановити відповідність професійної придатності особи на підставі іноземного документа про освіту або справжність цього документа чи статус навчального закладу, має право вимагати надання рішення уповноваженого державного органу України щодо визнання в Україні такого іноземного документа про освіту.

335. Документи щодо ділової репутації обраної/призначеної до ради банку як представника держави особи, яка на момент обрання/призначення обіймає в державному органі посаду, пов'язану з виконанням функцій держави, для погодження цієї особи на посаду керівника банку не подаються. При цьому додатково до пакета документів щодо погодження на посаду цієї особи Національним банком подається копія документа про обрання/призначення цієї особи до ради банку.

336. Документи щодо ділової репутації особи для її погодження на посаду голови, заступника голови або члена ради банку не подаються, якщо:

1) особа обирається до ради банку, що входить до складу іноземної банківської групи, обіймає керівну посаду в іншому банку цієї групи та щодо неї подані запевнення банку, до складу ради якого обирається особа, та іншого банку групи, керівну посаду в якому вона обіймає, про відповідність особи вимогам щодо бездоганної ділової репутації, визначеним цим Положенням;

2) особа обирається до ради банку, має досвід роботи не менше п'яти років у сукупності на керівних посадах у банках, інших фінансових установах, центральних/національних банках і/або державних органах, що здійснюють регулювання банківської діяльності, ринку фінансових послуг, фондового ринку країн – членів Організації економічного співробітництва та розвитку, та/або міжнародних фінансових установах і щодо особи подане запевнення банку, до складу ради якого вона обирається, про її відповідність вимогам щодо бездоганної ділової репутації, визначеним цим Положенням.

Національний банк має право вимагати подання щодо особи для її погодження на посади голови, заступника голови або члена ради банку визначених у пункті 73 глави 9 розділу II цього Положення документів щодо ділової репутації за потреби.

41. Повідомлення щодо керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, ключової особи банку. Порядок погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

337. Банк повідомляє Національний банк засобами електронної пошти протягом одного робочого дня про:

1) обрання/призначення керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку;

2) припинення повноважень і/або звільнення керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку;

3) покладання виконання обов'язків керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку на іншу особу, крім покладання виконання обов'язків на час тимчасової відсутності керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку;

4) обрання/призначення керівника банку на посаду, що не потребує погодження Національного банку згідно з цим Положенням;

5) призначення на посаду ключової особи банку або укладення банком цивільно-правового договору з ключовою особою. Банк додає до повідомлення копію рішення уповноваженого органу банку або витягу з нього про це.

Банк подає повідомлення за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-

представництва Національного банку, та додає до повідомлення скановану копію рішення уповноваженого органу банку або витягу з нього про відповідні зміни.

338. Новостворений банк, банк, що втратив статус перехідного, подає до Національного банку документи для погодження на посади керівників банку та керівника підрозділу внутрішнього аудиту в порядку, визначеному в главах 24, 25 розділу IV цього Положення відповідно.

339. Банк подає Національному банку документи для погодження на посаду голови правління, головного бухгалтера банку після прийняття уповноваженим органом банку рішення про обрання/призначення особи на посаду, іншого керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку – протягом одного місяця з дати обрання/призначення.

340. Національний банк погоджує на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту за результатами розгляду наданої інформації та поданих документів, інформації, отриманої Національним банком під час здійснення ним банківського регулювання та нагляду, інформації з відкритих джерел і за результатами проведених Національним банком тестування та/або співбесіди з керівником банку, керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку.

341. Правління Національного банку проводить співбесіду з кандидатом на посаду голови правління банку.

342. Кваліфікаційна комісія проводить тестування та співбесіду з:

- 1) кандидатом на посаду головного бухгалтера;
- 2) незалежним директором;
- 3) керівником підрозділу внутрішнього аудиту;
- 4) відповідальним працівником;
- 5) членом правління банку, відповідальним за управління ризиками;

б) членом правління банку, відповідальним за контроль за дотриманням норм (комплаєнс).

343. Тестування та співбесіда з незалежним директором може не проводитися, якщо:

1) особа має досвід обіймання посади незалежного директора в банку або фінансовій установі від п'яти років у сукупності та щодо неї не приймалося рішень про припинення повноважень через неналежне виконання обов'язків у раді банку та/або порушення вимог законодавства;

2) особа має досвід роботи не менше п'яти років у сукупності на керівних посадах у банках, інших фінансових установах, центральних/національних банках і/або державних органах, що здійснюють регулювання банківської діяльності, ринку фінансових послуг, фондового ринку країн – членів Організації економічного співробітництва та розвитку, та/або міжнародних фінансових установах.

344. Національний банк має право прийняти рішення про проведення тестування та/або співбесіди з будь-яким керівником банку для визначення його відповідності кваліфікаційними вимогам (рішення про проведення тестування та/або співбесіди приймає член Правління Національного банку).

Кваліфікаційна комісія проводить співбесіду з будь-яким керівником банку (кандидатом на відповідну посаду) у разі розгляду клопотання про незастосування до нього ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної пунктом 65 глави 6 розділу II цього Положення.

345. Порядок проведення тестування та співбесіди з керівником банку, керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку визначається розпорядчим актом Національного банку. Національний банк розміщує на сторінці офіційного Інтернет-представництва перелік нормативного-правових актів і документів, за якими складені питання для тестування.

346. Національний банк приймає рішення про погодження або відмову в погодженні на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту протягом 45 днів із дня подання для його погодження повного пакета документів, визначених цим Положенням.

Національний банк приймає рішення про погодження або відмову в погодженні на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку, якщо в рамках цього процесу розглядається питання про можливість незастосування до особи ознаки небездоганної ділової репутації, визначеної підпунктами 4–6 пункту 65 глави 6 розділу II цього Положення, протягом 90 днів із дня подання повного пакета документів, визначених цим Положенням.

347. Рішення про погодження або відмову в погодженні на посаду приймає:

1) Правління Національного банку – щодо голови правління банку;

2) Комітет з нагляду – щодо іншого керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку.

348. Член ради банку, який обирається (призначається) уповноваженим державним органом України як представник держави, якщо така особа на момент обрання (призначення) обіймає посаду в державному органі, пов'язану з виконанням функцій держави, вважається погодженим на посаду з дати подання щодо нього до Національного банку документів, визначених пунктами 331, 335 глави 40 розділу VII цього Положення.

349. Національний банк має право відкласти розгляд питання про погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку, якщо особа притягається до кримінальної відповідальності, – до вирішення питання щодо неї в установленому законодавством України порядку.

350. Національний банк відмовляє в погодженні керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту (кандидата на посаду), якщо він не відповідає кваліфікаційним вимогам, а щодо незалежного директора – та/або вимогам щодо незалежності. Національний банк має право визнати професійну придатність і/або ділову репутацію особи такою, що не відповідає вимогам Закону про банки та цього Положення, на підставі результатів тестування та/або співбесіди.

351. Національний банк повідомляє про рішення щодо погодження на посаду керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку протягом трьох робочих днів із дня його прийняття: банк – засобами електронної пошти, новостворений банк – письмово.

352. Банк у разі прийняття Національним банком рішення про відмову в погодженні на посаду керівника банку (крім голови, його заступника та члена ради банку), керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку забезпечує припинення повноважень такої особи протягом п'яти робочих днів і обирає/призначає іншу особу на цю посаду протягом двох місяців із дня отримання повідомлення Національного банку про відмову в погодженні.

353. Банк у разі прийняття Національним банком рішення про відмову в погодженні на посаду голови, його заступника та члена ради банку забезпечує обрання іншої особи на цю посаду протягом трьох місяців із дня отримання повідомлення Національного банку про відмову в погодженні.

42. Особливості звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

354. Банк погоджує з Національним банком рішення про звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку не з його ініціативи. Це рішення набирає чинності після його погодження Національним банком.

355. Банк для погодження звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку не з його ініціативи подає до Національного банку такі документи:

1) клопотання про погодження звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку із зазначенням обґрунтованих підстав для прийняття такого рішення;

2) рішення, витяг із рішення, засвідчену копію або проект рішення уповноваженого органу банку про звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку;

3) документи щодо підстав і обставин звільнення.

356. Національний банк має право провести співбесіду з керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку, який звільняється, та керівниками та/або працівниками банку для з'ясування обставин такого звільнення.

357. Національний банк приймає рішення про погодження звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку протягом п'ятнадцяти робочих днів після надання банком документів щодо звільнення (рішення приймає Комітет з нагляду) та повідомляє банк про це рішення засобами електронної пошти.

43. Дотримання вимог законодавства України щодо керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

358. Керівник банку, керівник підрозділу внутрішнього аудиту банку протягом часу обіймання посади в банку має відповідати кваліфікаційним вимогам щодо ділової репутації та професійної придатності, а незалежний директор – також вимогам щодо його незалежності.

359. Рада банку постійно контролює відповідність керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку вимогам законодавства України.

360. Банк не рідше, ніж один раз на рік перевіряє керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку щодо його відповідності кваліфікаційним вимогам, а незалежного директора – також на відповідність вимогам щодо незалежності, та письмово повідомляє Національний банк про результати такої перевірки.

Національний банк має право встановити для банків графік подання до Національного банку інформації про результати здійсненої банками перевірки відповідності керівників, керівників підрозділів внутрішнього аудиту банків установленим законодавством України вимогам (рішення приймає член Правління Національного банку).

361. Банк письмово повідомляє Національний банк про інформацію та/або обставини, що можуть негативно вплинути на виконання керівником банку, керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку своїх посадових обов'язків, про виявлену під час перевірки його невідповідність установленим вимогам, які неможливо усунути, протягом трьох робочих днів із дня виявлення. Банк повідомляє про заходи, які будуть ним ужиті в зв'язку з виявленою невідповідністю.

362. Банк повідомляє Національний банк у визначеному пунктом 337 глави 41 розділу VI порядку про зміни/перерозподіл повноважень і сфер відповідальності керівників банку, що відбулися або відбуватимуться внаслідок:

1) суттєвих змін у напрямках діяльності банку та/або структурі управління, включаючи зміну стратегії банку, його бізнес-моделі, політики управління ризиками банку, початку нового виду діяльності;

2) змін у складі органу управління банку.

363. Банк протягом 10 днів після настання визначених пунктом 362 глави 43 розділу VI цього Положення змін подає до Національного банку:

1) витяги з анкет (за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку, та в порядку, визначеному пунктом 333 глави 40 розділу VI цього Положення) всіх керівників банку, в яких відбулися зміни/перерозподіл повноважень і сфер відповідальності (в частині відомостей, що зазнали змін);

2) нову організаційну структуру банку та рішення уповноваженого органу банку про її затвердження, оформлені згідно з вимогами підпункту 9 пункту 331 глави 40 розділу VI цього Положення;

3) заповнення керівника банку про його відповідність вимогам щодо професійної придатності з урахуванням змін у його функціональному навантаженні, що містить обґрунтування такої відповідності (додатково подаються документи, що підтверджують відповідність професійної придатності особи).

364. Вимоги глави 43 розділу VI цього Положення застосовуються до філії іноземного банку в частині контролю за дотриманням кваліфікаційних вимог щодо керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту.

44. Здійснення Національним банком моніторингу за дотриманням вимог законодавства України щодо керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку

365. Національний банк постійно здійснює моніторинг відповідності керівників банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку кваліфікаційним вимогам, визначеним Законом про банки та цим Положенням, а також моніторинг відповідності незалежних директорів вимогам законодавства щодо їх незалежності.

366. Національний банк має право вимагати надання інформації, документів, пояснень щодо керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту для оцінки їх відповідності вимогам Закону про банки та цього Положення від банку, самої особи та/або запросити її на співбесіду з Кваліфікаційною комісією.

367. Національний банк розглядає питання про відповідність керівника банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам у разі:

1) отримання/виявлення інформації, що може свідчити про відсутність у особи бездоганної ділової репутації;

2) отримання/виявлення інформації, що може свідчити про невідповідність особи вимогам щодо професійної придатності;

3) виявлення в особи реального або потенційного конфлікту інтересів, що може вплинути на належне виконання нею повноважень і обов'язків, або інформації про те, що вона не може приділяти достатньо часу для виконання своїх посадових обов'язків;

4) отримання/виявлення інформації, що незалежний директор не відповідає вимогам законодавства України щодо його незалежності;

5) виявлення порушень і/або недоліків у діяльності банку, що свідчать про низький рівень корпоративного управління в банку та неякісне виконання керівником банку, керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку посадових обов'язків;

б) виявлення ознак здійснення банком ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників та інших кредиторів банку;

7) виявлення недоліків у системі внутрішнього контролю банку, уключно з тими, що стосуються управління ризиками у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

368. Кваліфікаційна комісія за результатами співбесіди з керівником, керівником підрозділу внутрішнього аудиту банку має право прийняти рішення про проведення тестування для визначення відповідності рівня його професійних знань вимогам законодавства України та провести таке тестування.

369. Національний банк має право розглянути питання щодо відповідності керівника, керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку кваліфікаційним вимогам без проведення співбесіди, якщо він був на неї запрошений і без поважної причини не з'явився.

370. Національний банк за результатами розгляду наявних інформації та документів, з урахуванням результатів співбесіди та/або тестування має право прийняти рішення про невідповідність керівника, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам, а щодо незалежного директора – також вимогам щодо незалежності (рішення приймає Комітет з нагляду).

371. Національний банк має право письмово вимагати від банку заміни керівника банку в разі прийняття Національним банком рішення про його невідповідність вимогам щодо ділової репутації, незалежності (щодо незалежного директора) та/або якщо керівник банку не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення банком вимог законодавства України, виявлених під час здійснення банківського нагляду.

372. Національний банк у разі прийняття рішення про невідповідність керівника підрозділу внутрішнього аудиту банку кваліфікаційним вимогам або про невідповідність керівника банку вимогам щодо професійної придатності (з інших підстав, крім визначених пунктом 371 глави 44 розділу VI цього Положення) повідомляє про це банк засобами електронної пошти.

373. Вимоги глави 44 розділу VI цього Положення застосовуються до філії іноземного банку в частині контролю за дотриманням кваліфікаційних вимог щодо керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту.

45. Загальні положення щодо внесення змін до статуту банку та його погодження Національним банком

374. Зміни до статуту банку вносяться шляхом його викладення в новій редакції.

375. Національний банк погоджує статут банку в новій редакції в порядку, визначеному розділом VII цього Положення.

376. Заявник для погодження статуту банку в новій редакції подає до Національного банку такі документи:

1) клопотання про погодження статуту банку в новій редакції, підписане уповноваженим представником банку;

2) три примірники статуту банку в новій редакції;

3) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів банку про затвердження змін до статуту шляхом його викладення в новій редакції або його засвідчена копія;

4) засвідчену підписом уповноваженого представника банку порівняльну таблицю змін до статуту, у якій зазначаються положення чинного статуту банку та відповідні положення з урахуванням унесених змін.

377. Статут банку в новій редакції оформляється відповідно до вимог Закону про реєстрацію юридичних осіб, містить інформацію, визначену Законом про банки, Законом про акціонерні товариства та іншими законодавчими актами України, та такі відомості:

1) усі попередні найменування банку (за наявності) з посиланням на відповідні рішення уповноважених органів банку про їх зміну;

2) найменування всіх банків, правонаступником яких є банк (за наявності), положення про правонаступництво банку щодо всього майна, прав і зобов'язань, переданих йому такими банками, а також посилання на рішення уповноважених органів банку про правонаступництво.

378. Статут банку в новій редакції на титульному аркуші в правому верхньому куті має містити вільне місце для штампа Національного банку про його погодження.

379. Рішення єдиного акціонера або протокол загальних зборів акціонерів банку оформляється відповідно до вимог Закону про акціонерні товариства.

380. Національний банк приймає рішення про погодження або відмову в погодженні статуту банку в новій редакції протягом одного місяця з дня отримання повного пакета документів, визначених у розділі VII цього Положення.

381. Рішення про погодження або відмову в погодженні статуту банку в новій редакції приймає Комітет з нагляду.

382. Примірники погодженого статуту, які надсилаються заявникові, повинні бути підписані уповноваженою особою Національного банку та засвідчені у визначеному Національним банком порядку.

383. Національний банк протягом трьох робочих днів із дня прийняття рішення про погодження статуту банку в новій редакції передає заявнику або надсилає на адресу банку лист про погодження статуту банку та два примірники погодженого статуту. Один примірник статуту банку залишається для зберігання в Національному банку.

384. Банк протягом трьох робочих днів із дня внесення державним реєстратором запису до Єдиного державного реєстру про державну реєстрацію змін до статуту банку повідомляє Національний банк засобами електронної пошти про державну реєстрацію змін до статуту банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

385. Національний банк протягом п'яти робочих днів після отримання від банку повідомлення про проведення державної реєстрації змін до його статуту вносить відповідний запис до Державного реєстру банків і повідомляє банк засобами електронної пошти про здійснення такого запису.

386. Національний банк має право відмовити в погодженні статуту банку в новій редакції в разі:

- 1) подання неповного пакета документів;
- 2) невідповідності поданих документів вимогам законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку;
- 3) подання до Національного банку документів, що свідчать про порушення вимог законодавства України;

387. Національний банк має право відмовити в погодженні статуту банку в новій редакції у зв'язку зі збільшенням статутного капіталу банку додатково в разі:

1) визнання Національним банком незадовільним фінансового/майнового стану хоча б одного з акціонерів, які здійснили додаткові внески до статутного капіталу банку в розмірі від одного відсотка капіталу банку з урахуванням його збільшення (застосовується в разі внесення до статуту банку змін у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок додаткових внесків);

2) відсутності підтвердження джерел походження коштів, за рахунок яких здійснюються внески для збільшення статутного капіталу банку (застосовується в разі внесення до статуту банку змін у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок додаткових внесків);

3) розподілу прибутку банку до підтвердження аудитором достовірності та повноти річної фінансової звітності, її відповідності вимогам законодавства України (застосовується в разі внесення до статуту банку змін у зв'язку зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок прибутку);

4) набуття акціонером істотної участі в банку або збільшення розміру істотної участі в банку, що йому належить, понад рівні володіння, визначені пунктом 257 глави 30 розділу V цього Положення, у результаті збільшення статутного капіталу банку без погодження з Національним банком цього набуття або збільшення;

5) якщо структура власності банку визнана Національним банком непрозорою або якщо структура власності банку в результаті збільшення його статутного капіталу не відповідатиме вимогам щодо прозорості, установленим Національним банком.

388. Національний банк протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про відмову в погодженні статуту банку в новій редакції надсилає банку лист про відмову в погодженні статуту банку в новій редакції з обґрунтуванням підстав такої відмови.

46. Особливості погодження Національним банком змін до статуту банку, пов'язаних зі зміною його місцезнаходження

389. Заявник у разі внесення до статуту банку змін, пов'язаних зі зміною його місцезнаходження, додатково до документів, визначених пунктом 376 глави 45 розділу VII цього Положення, подає до Національного банку підписані заявником відомості про наявні в банку приміщення за адресою нового місцезнаходження банку, касовий вузол, їх технічний стан і організацію охорони, які відповідають вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

390. Національний банк має право перевіряти відповідність приміщення банку вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

47. Особливості погодження Національним банком змін до статуту банку, пов'язаних зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок додаткових внесків

391. Заявник у разі внесення до статуту банку змін, пов'язаних зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок додаткових внесків, додатково до документів, визначених пунктом 376 глави 45 розділу VII цього Положення, подає до Національного банку:

1) рішення єдиного акціонера або протокол із рішенням загальних зборів акціонерів про збільшення статутного капіталу банку шляхом розміщення додаткових акцій наявної номінальної вартості та іншими рішеннями, передбаченими нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час зміни розміру статутного капіталу акціонерних товариств, або його засвідчену копію;

2) рішення уповноваженого органу банку про затвердження результатів розміщення акцій і звіту про результати розміщення акцій банку або його засвідчену копію;

3) затверджений уповноваженим органом банку звіт про результати розміщення акцій банку або його засвідчену копію;

4) засвідчену копію тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій банку, виданого Комісією з цінних паперів;

5) таблицю змін статутного капіталу банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

6) документи для ідентифікації нових акціонерів банку, які здійснили додаткові внески до його статутного капіталу в розмірі від одного відсотка статутного капіталу банку з урахуванням його збільшення, згідно з вимогами глави 4 розділу I цього Положення;

7) документи для оцінки фінансового/майнового стану акціонерів банку, які здійснили додаткові внески до його статутного капіталу в розмірі від одного відсотка статутного капіталу з урахуванням його збільшення, визначені в главах 18, 19 розділу III цього Положення;

8) правочини щодо придбання акцій банку акціонерами, які здійснили додаткові внески до його статутного капіталу в розмірі від одного відсотка

статутного капіталу банку з урахуванням його збільшення, або їх засвідчені копії;

9) засвідчені копії платіжних документів, що свідчать про здійснення акціонерами повної сплати додаткових внесків до статутного капіталу банку, та виписку банку про зарахування коштів, унесених до його статутного капіталу, підписану головою правління та головним бухгалтером банку.

392. Заявник у разі внесення до статуту банку змін, пов'язаних зі збільшенням статутного капіталу за рахунок коштів, які були залучені на умовах субординованого боргу, подає до Національного банку документи, визначені пунктом 376 глави 45 та пунктом 391 глави 47 розділу VII цього Положення, з урахуванням такої особливості: рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів про збільшення статутного капіталу банку шляхом розміщення додаткових акцій наявної номінальної вартості додатково може містити інформацію про збільшення статутного капіталу за рахунок коштів, залучених банком на умовах субординованого боргу.

393. Банк протягом 10 робочих днів із дня прийняття Комісією з цінних паперів рішення про реєстрацію звіту про результати розміщення акцій банку та видачу йому нового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій подає до Національного банку засвідчені копії відповідних документів.

48. Особливості погодження Національним банком змін до статуту банку, пов'язаних зі збільшенням розміру його статутного капіталу за рахунок прибутку

394. Заявник у разі внесення до статуту банку змін, пов'язаних зі збільшенням його статутного капіталу за рахунок прибутку, додатково до документів, визначених пунктом 376 глави 45 розділу VII цього Положення, подає до Національного банку:

1) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів про затвердження результатів діяльності банку за період, у якому отримано прибуток, який є джерелом збільшення статутного капіталу, розподіл прибутку та визначення частини прибутку, що направляється на збільшення статутного капіталу, збільшення статутного капіталу банку за рахунок прибутку та іншими рішеннями, передбаченими нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час зміни розміру статутного капіталу акціонерних товариств, або його засвідчену копію;

2) у разі збільшення статутного капіталу банку за рахунок прибутку, отриманого протягом минулих років, – рішення єдиного акціонера або

протоколи з рішеннями загальних зборів акціонерів банку про розподіл прибутку за кожний із таких років окремо;

3) реєстр нарахованої частини прибутку за кожним із акціонерів банку, підписаний головою правління та головним бухгалтером банку;

4) підписану головою правління та головним бухгалтером банку інформацію щодо джерел формування прибутку банку (структуру доходів і витрат), включаючи процентні/комісійні доходи, доходи від торговельних операцій, інші види доходів, що отримані від одного контрагента та сума яких перевищує 10 відсотків загальної суми процентних/комісійних доходів, доходи від торговельних операцій, доходи іншого типу відповідно, отримані банком, з ідентифікаційними даними кожного такого контрагента та зазначенням основних видів його діяльності (якщо в банку таких доходів немає, то надається інформація про 10 найбільших сум доходів у розрізі контрагентів із зазначенням основних видів їх діяльності);

5) таблицю змін статутного капіталу банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

395. Банк протягом 10 робочих днів із дня прийняття Комісією з цінних паперів рішення про видачу йому нового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій подає до Національного банку засвідчену копію цього свідоцтва.

49. Особливості погодження Національним банком змін до статуту банку, пов'язаних зі зменшенням його статутного капіталу

396. Заявник у разі внесення до статуту банку змін, пов'язаних зі зменшенням його статутного капіталу, додатково до документів, визначених пунктом 376 глави 45 розділу VII цього Положення, подає до Національного банку:

1) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів про зменшення статутного капіталу банку шляхом зменшення номінальної вартості акцій або шляхом анулювання раніше викуплених банком акцій, зменшення їх загальної кількості та іншими рішеннями, передбаченими нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час зміни розміру статутного капіталу акціонерних товариств, або його засвідчену копію;

2) таблицю змін статутного капіталу банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

397. Банк протягом 10 робочих днів із дня прийняття Комісією з цінних паперів рішення про видачу йому нового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій подає до Національного банку засвідчену копію цього свідоцтва.

50. Особливості погодження Національним банком змін до статуту державного банку у зв'язку зі зміною його статутного капіталу

398. Заявник у разі внесення до статуту державного банку змін, пов'язаних зі зміною його статутного капіталу, подає до Національного банку документи відповідно до глави 47 або 49 розділу VII цього Положення з урахуванням особливостей, визначених главою 50 розділу VII цього Положення.

399. Особливостями погодження Національним банком змін до статуту державного банку у зв'язку зі зміною його статутного капіталу є:

1) рішення щодо зміни статутного капіталу державного банку та інші рішення, передбачені нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час зміни розміру статутного капіталу акціонерних товариств, оформляються постановою Кабінету Міністрів України або рішенням уповноваженого органу державної влади;

2) якщо держава збільшує статутний капітал державного банку шляхом придбання акцій додаткової емісії в обмін на облігації внутрішньої державної позики, до Національного банку замість платіжних документів про зарахування коштів до статутного капіталу подається виписка банку за рахунками облігацій внутрішньої державної позики, що рефінансуються Національним банком;

3) у разі збільшення статутного капіталу державного банку пакет документів додатково містить копію постанови Кабінету Міністрів України про капіталізацію державного банку.

51. Спрощена процедура капіталізації банку відповідно до Закону про спрощені процедури

400. Банк має право здійснити капіталізацію за спрощеною процедурою відповідно до Закону про спрощені процедури за умови отримання на це попередньої згоди Національного банку (не застосовується до капіталізації банку, частка держави в статутному капіталі якого перевищує 75 відсотків, та до капіталізації банку за участю міжнародних фінансових організацій).

401. Заявник для отримання попередньої згоди Національного банку на капіталізацію банку за спрощеною процедурою подає до Національного банку такі документи:

1) клопотання про надання попередньої згоди Національного банку на капіталізацію банку за спрощеною процедурою із зазначенням розміру запланованого збільшення статутного капіталу, підписане заявником;

2) запевнення акціонерів банку та потенційних інвесторів про наміри взяти участь у капіталізації банку за спрощеною процедурою із зазначенням запланованих розмірів їх внесків до статутного капіталу банку, інформацією щодо коштів, які будуть спрямовані ними на таку капіталізацію, з посиланнями на відповідні підтвердні документи;

3) документи для ідентифікації потенційних інвесторів, які планують здійснити додаткові внески до статутного капіталу банку, згідно з вимогами глави 4 розділу I цього Положення;

4) документи, визначені в главах 18, 19 розділу III цього Положення, що підтверджують відповідність фінансового/майнового стану акціонерів і потенційних інвесторів, які планують здійснити додаткові внески до статутного капіталу банку, критеріям, визначеним у главі 14 розділу III цього Положення (з урахуванням вимог пункту 402 глави 51 розділу VII цього Положення);

5) документи, що підтверджують джерела походження коштів акціонерів і потенційних інвесторів, уключаючи ті, на які вони посилаються в запевненні, визначеному підпунктом 2 пункту 401 глави 51 розділу VII цього Положення.

402. Критерії, визначені в главі 14 розділу III цього Положення, застосовуються до акціонерів і потенційних інвесторів, які планують здійснити додаткові внески до статутного капіталу банку, з урахуванням таких особливостей:

1) відповідною датою для оцінки фінансового/майнового стану особи є дата подання до Національного банку пакета документів для отримання попередньої згоди на здійснення капіталізації банку за спрощеною процедурою;

2) якщо на банківських рахунках особи немає грошових коштів, що спрямовуватимуться на капіталізацію банку, на момент подання документів до Національного банку, замість документів щодо підтвердження наявності таких грошових коштів та розкриття траси платежу до Національного банку надається інформація особи про те, з яких джерел очікується отримання грошових коштів надалі та про банківські рахунки, на яких вони акумулюватимуться для подальшої оплати вартості додатково випущених акцій банку.

403. Національний банк приймає рішення про надання банку попередньої згоди на здійснення капіталізації за спрощеною процедурою або про відмову в наданні такої згоди протягом десяти робочих днів із дня подання повного пакета документів (рішення приймає Комітет з нагляду).

404. Національний банк має право відмовити в наданні попередньої згоди на здійснення капіталізації за спрощеною процедурою за наявності підстав, визначених абзацом третім частини першої статті 3 Закону про спрощені процедури.

405. Національний банк передає заявнику лист про надання або відмову в наданні попередньої згоди на капіталізацію банку за спрощеною процедурою та копію відповідного рішення Комітету з нагляду.

406. Попередня згода Національного банку на капіталізацію банку за спрощеною процедурою діє протягом шести місяців із дня повідомлення заявника про надання такої згоди.

407. Банк, що не здійснив капіталізацію за спрощеною процедурою протягом строку дії попередньої згоди, може подати Національному банку клопотання про продовження такого строку не пізніше ніж за 10 робочих днів до закінчення строку дії попередньої згоди. У клопотанні банк запевняє про те, що походження коштів, які спрямовуватимуться на капіталізацію банку, не змінилося, обґрунтовує необхідність продовження строку дії попередньої згоди та додає до цього запевнення відповідні підтвердні документи.

408. Національний банк засобами електронної пошти повідомляє банк про прийняте рішення щодо продовження або відмови в продовженні строку дії попередньої згоди протягом 10 робочих днів із дня отримання клопотання банку (рішення приймає Комітет з нагляду).

409. Банк для погодження змін до статуту банку, пов'язаних зі збільшенням його статутного капіталу за спрощеною процедурою, подає до Національного банку документи, визначені в пункті 7 частини другої статті 3 Закону про спрощені процедури.

410. Заявник подає до Національного банку такі докази оплати вартості акцій акціонерами банку:

1) платіжні документи, що свідчать про здійснення акціонерами повної сплати додаткових внесків до статутного капіталу банку, або їх засвідчені копії та виписку банку про зарахування коштів, що вносяться до його статутного капіталу, підписану головою правління та головним бухгалтером банку;

2) виписки з банківських рахунків акціонерів, що містять інформацію про рух коштів за цими рахунками з дати подання Національному банку інформації про грошові кошти, за рахунок яких здійснюватиметься оплата акцій, у складі пакета документів для отримання попередньої згоди на капіталізацію банку за спрощеною процедурою до дати сплати за акції банку включно (стосується

рахунків, за якими здійснювався обіг коштів, що були зараховані до статутного капіталу банку);

3) якщо інформація про грошові кошти, за рахунок яких здійснюватиметься оплата акцій, на етапі отримання попередньої згоди до Національного банку не подавалася згідно з підпунктом 2 пункту 402 глави 51 розділу VII цього Положення, виписки з банківських рахунків акціонерів, визначені в підпункті 2 пункту 410 глави 51 розділу VII цього Положення, подаються за період із дня отримання акціонером грошових коштів від третіх осіб до дати сплати за акції банку включно;

4) правочини про придбання акцій банку його акціонерами, які здійснили додаткові внески до статутного капіталу банку, або їх засвідчені копії.

411. Національний банк приймає рішення про погодження або відмову в погодженні статуту банку в новій редакції протягом трьох робочих днів із дня отримання повного пакета документів, визначених Законом про спрощені процедури та цим Положенням (рішення приймає Комітет з нагляду).

412. Національний банк має право відмовити в погодженні статуту банку в новій редакції в процесі капіталізації за спрощеною процедурою у випадках, визначених у пункті 386 глави 45 розділу VII цього Положення, та в разі:

1) збільшення статутного капіталу банку за рахунок грошових коштів, походження яких не було перевірено Національним банком під час надання попередньої згоди на капіталізацію за спрощеною процедурою;

2) подання пакета документів для погодження статуту банку в новій редакції після спливу строку дії попередньої згоди на капіталізацію за спрощеною процедурою (якщо Національним банком не було продовжено строк дії попередньої згоди).

52. Спрощені процедури капіталізації банку відповідно до Закону про систему гарантування

413. Національний банк застосовує спрощену процедуру погодження статуту банку в новій редакції у випадках, визначених Законом про систему гарантування.

414. Банк або уповноважена особа Фонду гарантування вкладів для погодження статуту банку в новій редакції у випадках, визначених Законом про систему гарантування, подає до Національного банку такі документи:

1) клопотання про погодження статуту банку в новій редакції, підписане уповноваженим представником банку або уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів, у двох примірниках;

2) рішення уповноваженого органу банку або уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів про затвердження статуту банку в новій редакції, а в разі зміни статутного капіталу банку також рішення про збільшення або зменшення статутного капіталу банку та рішення, передбачені нормативно-правовим актом Комісії з цінних паперів щодо реєстрації випусків акцій під час зміни розміру статутного капіталу акціонерних товариств, або їх засвідчені копії;

3) три примірники статуту банку в новій редакції, оформлені згідно з пунктом 377 глави 45 розділу VII цього Положення;

4) таблицю змін статутного капіталу банку за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку (подається в разі зміни статутного капіталу банку);

5) засвідчену копію тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій банку, виданого Комісією з цінних паперів (подається в разі зміни статутного капіталу банку);

6) копію постанови (рішення) Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку із зазначенням способу виведення банку з ринку за участю держави (подається в межах процедури, визначеної статтею 41¹ Закону про систему гарантування).

415. Дата подання повного пакета документів до Національного банку є датою погодження Національним банком статуту банку в новій редакції (рішення про погодження приймає Комітет з нагляду).

416. Дата подання повного пакета документів до Національного банку визначається за відміткою Національного банку про прийняття повного пакета документів (реєстраційний індекс/реєстраційний номер).

417. Національний банк за результатом розгляду поданих документів:

1) проставляє відмітку з датою прийняття повного пакета документів на першому примірнику клопотання про погодження статуту банку в новій редакції, якщо після розгляду поданого пакета документів Національний банк дійшов висновку, що поданий пакет документів є повним; або

2) відмовляє в проставлянні відмітки з датою прийняття повного пакета документів на клопотанні про погодження статуту банку в новій редакції, якщо

після розгляду поданого пакета документів Національний банк дійшов висновку, що поданий пакет документів є неповним (хоча б одного документа немає та/або хоча б один документ не відповідає вимогам законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку).

418. Національний банк після проставлення відмітки з датою прийняття повного пакета документів на клопотанні надає уповноваженому представникові банку під підпис або надсилає банку:

1) перший примірник клопотання про погодження статуту банку в новій редакції з відміткою про дату прийняття повного пакета документів;

2) два примірники погодженого статуту банку.

419. Національний банк, якщо він дійшов висновку, що поданий пакет документів є неповним, протягом трьох робочих днів надсилає банку електронною поштою лист із обґрунтуванням відмови в погодженні статуту банку в новій редакції.

VIII. Відокремлені підрозділи банку на території України

53. Загальні вимоги до відкриття відокремлених підрозділів банку на території України

420. Банк може створювати на території України відокремлені підрозділи, які здійснюють банківську діяльність від імені банку (філії, відділення тощо), та відокремлені підрозділи, які виконують функції представництва та захисту інтересів банку та не здійснюють банківської діяльності (представництва).

421. Банк може надавати банківські послуги за допомогою інших каналів обслуговування (банкомати, платіжні термінали, пункти самообслуговування, мобільні пристрої тощо), які не є відокремленими підрозділами банку.

422. Відокремлений підрозділ банку має відповідати таким вимогам:

1) наявність керівника, який діє на підставі виданої банком довіреності;

2) здійснення діяльності на підставі положення, затвердженого уповноваженим органом банку;

3) місцезнаходження в приміщенні, яке не належить до житлового фонду;

4) наявність щонайменше одного працівника, чие робоче місце розташоване в приміщенні відокремленого підрозділу банку та який перебуває в цьому відокремленому підрозділі переважну частину робочого часу.

423. Банк під час створення відокремленого підрозділу зобов'язаний присвоїти йому окремий реєстраційний код згідно зі своєю внутрішньою системою реєстраційної кодифікації.

424. Банк зобов'язаний повідомити Національний банк про свою внутрішню систему реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів та про зміни в ній, присвоєння реєстраційного коду відокремленому підрозділу та про зміну реєстраційного коду відокремленого підрозділу.

425. Банк подає до Національного банку зазначене в пункті 424 глави 53 розділу VIII цього Положення повідомлення не менше, ніж за 15 робочих днів до дня введення в дію зазначених у ньому змін.

426. Керівник відокремленого підрозділу повинен мати бездоганну ділову репутацію та вищу освіту.

427. Положення про відокремлений підрозділ має містити його повне найменування та місцезнаходження. Положення про відокремлений підрозділ, який здійснює банківську діяльність від імені банку, має містити перелік видів діяльності, банківських та інших фінансових послуг, які здійснює/надає відокремлений підрозділ від імені банку. Цей перелік може включати лише ті види діяльності, банківські та інші фінансові послуги, які має право здійснювати та надавати банк.

428. Банк має право відкривати відокремлені підрозділи, які здійснюють банківську діяльність, за таких умов:

1) банк має технічні та інші умови для здійснення відокремленими підрозділами відповідних видів діяльності, надання банківських та інших фінансових послуг та забезпечення їх належного обліку відповідно до вимог законодавства України, включаючи програмне забезпечення для щоденного формування звітної інформації в розрізі відокремлених підрозділів і надання її Національному банку, спеціальне банківське обладнання, комп'ютерну техніку, комунікаційні засоби;

2) приміщення відокремленого підрозділу відповідає вимогам нормативно-правових актів Національного банку з питань організації захисту приміщень та державним будівельним нормам, правилам і стандартам із питань створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

3) банк не віднесено до категорії проблемних;

4) відкриття банком відокремленого підрозділу є економічно обґрунтованим і відповідає стратегії та бізнес-плану банку;

5) до банку не застосовано обмежень на відкриття відокремлених підрозділів.

429. Національний банк має право прийняти рішення про припинення здійснення відокремленим підрозділом банку операцій на користь або за дорученням клієнтів, якщо інформація про відкриття банком цього відокремленого підрозділу містить неправдиві/недостовірні відомості та/або якщо процедура відкриття та/або діяльність такого відокремленого підрозділу не відповідає вимогам Закону про банки та нормативно-правових актів Національного банку (рішення приймає Комітет з нагляду).

54. Повідомлення про відкриття відокремленого підрозділу банку та про зміни щодо нього

430. Банк для включення відомостей про відокремлений підрозділ, який здійснює банківську діяльність, до Державного реєстру банків подає до Національного банку:

1) повідомлення про відкриття відокремленого підрозділу за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) економічне обґрунтування відкриття відокремленого підрозділу, що містить посилання на положення стратегії та бізнес-плану банку, які передбачають можливість його відкриття, короткий опис операцій, що здійснюватиме відокремлений підрозділ, банківських продуктів, що пропонуватимуться ним клієнтам, каналів їх продажу, планів банку щодо розвитку відокремленого підрозділу (територія покриття, можливі кадрові зміни, пов'язані з відкриттям, створення пунктів дистанційного обслуговування), очікувані доходи згідно з бізнес-планом, іншу інформацію щодо економічної обґрунтованості відкриття відокремленого підрозділу та запевнення банку про те, що відкриття відокремленого підрозділу не матиме негативних наслідків для фінансових показників діяльності банку (економічне обґрунтування не подається в разі відкриття відокремленого підрозділу в процесі реорганізації банку згідно з погодженням із Національним банком планом).

431. Банк для включення відомостей про представництво до Державного реєстру банків подає до Національного банку:

1) повідомлення про відкриття відокремленого підрозділу за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) рішення уповноваженого органу банку про відкриття представництва (його засвідчену копію);

3) положення про представництво, затверджене уповноваженим органом банку.

432. Національний банк протягом 10 днів із дня подання пакета документів:

1) включає відомості про відокремлений підрозділ банку до Державного реєстру банків на підставі документів, поданих банком відповідно до пунктів 430, 431 глави 54 розділу VIII цього Положення, та повідомляє про це банк електронною поштою протягом п'яти робочих днів після внесення запису, або

2) письмово повідомляє банк про порушення ним вимог цього Положення в таких випадках (рішення приймає член Правління Національного банку):

банк не подав усіх документів, визначених пунктами 430, 431 глави 54 розділу VIII цього Положення, та/або

подані документи не відповідають вимогам Національного банку та/або економічне обґрунтування відкриття відокремленого підрозділу здійснено на підставі недостовірних або нереалістичних показників.

433. Відокремлений підрозділ банку не має права розпочати свою діяльність до включення відомостей про нього до Державного реєстру банків.

434. Банк після усунення порушень, зазначених у листі Національного банку, має право повторно звернутися до Національного банку з відповідним повідомленням і документами/інформацією. Пакет документів, поданий банком повторно, розглядається Національним банком у строк та згідно з процедурою, що визначені в пунктах 430–432 глави 54 розділу VIII цього Положення.

435. Банк у разі внесення змін до інформації та документів, які подаються згідно з пунктами 430, 431 глави 54 розділу VIII цього Положення, протягом двох тижнів із дня внесення таких змін подає до Національного банку:

1) повідомлення про зміни в діяльності відокремленого підрозділу за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

2) рішення уповноваженого органу банку про внесення змін до положення про відокремлений підрозділ або про інші зміни в діяльності відокремленого підрозділу (його засвідчену копію).

436. Банк повідомляє Національний банк про прийняття рішення про закриття відокремленого підрозділу протягом семи днів із дня прийняття такого рішення та про фактичне припинення діяльності відокремленого підрозділу – протягом трьох днів із дня фактичного припинення діяльності та подає до Національного банку засвідчену копію відповідного рішення уповноваженого органу банку.

437. Повідомлення про прийняття рішення про закриття відокремленого підрозділу та про фактичне припинення діяльності відокремленого підрозділу подаються у формі повідомлення про зміни в діяльності відокремленого підрозділу.

438. Банк подає до Національного банку повідомлення та скановані копії документів щодо включення/виключення до/з Державного реєстру банків відомостей про відокремлені підрозділи банку, зміни в їх діяльності в електронному вигляді.

439. Банк повідомляє клієнтів відокремленого підрозділу, який здійснює банківську діяльність, про його закриття не пізніше ніж за 20 днів до дати припинення діяльності такого відокремленого підрозділу.

440. Національний банк вносить до Державного реєстру банків запис щодо зміни відомостей про відокремлений підрозділ банку на підставі документів, поданих банком відповідно до пунктів 435–437 глави 54 розділу VIII цього Положення, та повідомляє банк про внесення до Державного реєстру банків запису щодо зміни відомостей про відокремлений підрозділ, якщо така зміна стосується найменування, місцезнаходження та закриття відокремленого підрозділу, електронною поштою протягом п'яти робочих днів після внесення запису.

441. Зміна місцезнаходження відокремленого підрозділу не повинна призводити до зміни його реєстраційного коду. Банк, якщо зміна місцезнаходження відокремленого підрозділу призводить до зміни його реєстраційного коду, закриває цей відокремлений підрозділ та відкриває новий відокремлений підрозділ із новим місцезнаходженням.

442. Банк має право тимчасово призупинити діяльність відокремленого підрозділу на підставі рішення відповідного уповноваженого органу/уповноваженої особи банку на строк не більше ніж один рік. На строк тимчасового призупинення та після відновлення діяльності найменування,

місцезнаходження та реєстраційний код такого відокремленого підрозділу залишаються незмінними.

443. Банк повідомляє Національний банк про тимчасове призупинення діяльності відокремленого підрозділу, якщо строк такого призупинення перевищує три місяці. Повідомлення надається не пізніше наступного робочого дня після спливу тримісячного строку фактичного призупинення діяльності відокремленого підрозділу.

444. Банк повідомляє Національний банк про відновлення діяльності відокремленого підрозділу не пізніше наступного робочого дня після відновлення діяльності відокремленого підрозділу.

55. Пункти дистанційного обслуговування

445. Банк має право створювати на території сіл, селищ, військових частин пункти дистанційного обслуговування в структурі банку або його відокремленого підрозділу, який здійснює банківську діяльність.

446. Облаштування пунктів дистанційного обслуговування має відповідати вимогам нормативно-правових актів Національного банку з питань організації захисту приміщень.

447. Пункт дистанційного обслуговування, розташований у приміщенні будівлі або малої архітектурної форми, що працює сезонно або не кожного робочого дня, повинен мати в доступному для огляду місці оголошення з графіком, що визначає дні та час його роботи, номери контактних телефонів банку, за якими клієнти банку можуть отримати необхідну інформацію, адресу найближчого відокремленого підрозділу банку.

448. Банк, який надає свої послуги на території сіл і селищ, військових частин у пункті дистанційного обслуговування, створеному на базі спеціально обладнаного автомобіля, забезпечує роботу такого пункту дистанційного обслуговування за визначеними банком місцями та графіком та доводить їх до відома клієнтів.

449. Банк повідомляє Національний банк про початок роботи пункту дистанційного обслуговування не пізніше, ніж за три робочих дні до початку роботи цього пункту за формою, затвердженою розпорядчим актом Національного банку та розміщеною на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

450. Банк припиняє діяльність усіх пунктів дистанційного обслуговування наступного робочого дня після прийняття Національним банком рішення про його віднесення до категорії неплатоспроможних і повідомляє про це

Національний банк електронною поштою не пізніше наступного робочого дня після припинення такої діяльності.

ІХ. Діяльність українських банків на території інших країн

56. Загальні вимоги до створення та припинення діяльності дочірнього банку, філії та представництва українського банку на території іншої країни

451. Банк має право створити дочірній банк (уключаючи шляхом придбання акцій/частки в статутному капіталі іноземного банку та/або юридичної особи, яка прямо та/або опосередковано володіє участю в іноземному банку), філію чи представництво на території іншої країни за умови отримання дозволу Національного банку на таке створення.

452. Банк з метою створення дочірнього банку, філії чи представництва на території іноземної країни має отримати дозволи/ліцензії/погодження, що вимагаються у зв'язку з таким створенням відповідно до цього Положення, інших законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів України та/або законодавства країни створення дочірнього банку, філії чи представництва.

453. Національний банк надає дозвіл на створення дочірнього банку, філії чи представництва банку на території іншої країни в разі дотримання банком умов, визначених підпунктами 3–5 пункту 428 глави 53 розділу VIII цього Положення, та таких додаткових умов:

1) країна місцезнаходження дочірнього банку, філії, представництва приєдналися до міжнародних угод із питань запобігання та протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму, а щодо фінансового сектору країни немає негативних висновків міжнародних організацій, які здійснюють оцінку країн і/або їх фінансових секторів щодо відповідності основним міжнародним стандартам у цій сфері (такими висновками можуть бути резолюції Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй щодо застосування санкцій до країн, публічні заяви Групи з розробки фінансових заходів протидії відмиванню коштів (FATF) щодо країн, які мають стратегічні недоліки в національній системі запобігання відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, та боротьби з фінансуванням тероризму);

2) банківський нагляд у країні місцезнаходження дочірнього банку, філії, представництва відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду, розробленим Базельським комітетом з питань банківського нагляду.

454. Банк протягом одного місяця після реєстрації дочірнього банку, філії чи представництва за кордоном подає до Національного банку засвідчені копії документів, що підтверджують цю реєстрацію, та засвідчену копію дозволу

(ліцензії, іншого документа) на здійснення дочірнім банком/філією операцій, наданого органом банківського нагляду країни їх місцезнаходження.

455. Банк повідомляє Національний банк про зміни, внесені до положення про філію чи представництво банку, створені за кордоном, після їх реєстрації відповідно до вимог законодавства країни, на території якої вони створені.

456. Філія банку, створена за кордоном, може відкривати від імені банку кореспондентські рахунки в інших банках за умови повідомлення про це банком Національного банку не пізніше, ніж за 10 робочих днів до дати укладення відповідного договору. Право філії відкривати від імені банку кореспондентські рахунки в інших банках визначається положенням про філію.

457. Банк подає до Національного банку інформацію та/або документи органу банківського нагляду країни місцезнаходження філії/представництва про результати проведеної перевірки діяльності філії/представництва (якщо органом банківського нагляду подаються такі документи філії/представництву) та про оцінку діяльності філії/представництва та висунуті до неї вимоги протягом 20 днів після отримання цієї інформації та/або документів.

57. Порядок надання дозволу на створення дочірнього банку, філії чи представництва банку на території іншої країни

458. Заявник для отримання дозволу на створення дочірнього банку, філії чи представництва на території іншої країни подає до Національного банку такі документи:

1) клопотання про надання дозволу на створення дочірнього банку, філії чи представництва банку з посиланням на рішення уповноваженого органу банку про створення дочірнього банку, філії чи представництва;

2) бізнес-план, підписаний уповноваженим представником банку, що визначає види діяльності, які банк планує здійснювати в поточному році, стратегію діяльності банку на наступні три роки (на кожен рік окремо) та містить:

мету створення дочірнього банку, філії, представництва;

перелік операцій/функцій, які здійснюватиме/виконуватиме дочірній банк, філія, представництво;

інформацію про очікуваних клієнтів, яких дочірній банк, філія має намір залучити з метою обслуговування;

прогнози розрахункові баланс і звіт про фінансові результати діяльності дочірнього банку, філії на кожний із трьох наступних років;

економічне обґрунтування доцільності створення дочірнього банку, філії, представництва, підписане уповноваженим представником банку, яке має містити посилання на відповідні положення бізнес-плану банку;

3) опис і відомості про управлінську та організаційну структуру дочірнього банку (підрозділи, їх підпорядкованість, порядок прийняття рішень), положення про філію або положення про представництво банку;

4) протокол із рішеннями уповноваженого органу банку про відкриття філії/представництва та про призначення керівника, головного бухгалтера філії/представництва;

5) документи, що підтверджують відповідність кандидатів на посади керівника, головного бухгалтера та відповідального працівника за проведення фінансового моніторингу філії (незалежно від їх громадянства) вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації, установлених Законом про банки, цим Положенням та нормативно-правовим актом Національного банку щодо здійснення банками фінансового моніторингу.

459. Положення про філію банку має містити порядок припинення діяльності (ліквідації) філії.

460. Національний банк приймає рішення про надання дозволу на створення дочірнього банку, філії, представництва банку на території іншої країни або про відмову в наданні такого дозволу протягом двох місяців із дня подання повного пакета документів, визначених пунктом 458 глави 57 розділу IX цього Положення. Рішення приймає:

1) Правління Національного банку – щодо створення дочірнього банку або філії банку в іншій країні;

2) Комітет з нагляду – щодо створення представництва банку в іншій країні.

461. Національний банк повертає заявникові документи на доопрацювання в разі їх невідповідності вимогам цього Положення та/або в разі подання неповного пакета документів. Пакет документів, поданий повторно, розглядається Національним банком у строк, визначений пунктом 460 глави 57 розділу IX цього Положення.

462. Національний банк має право відмовити банку в наданні дозволу на створення дочірнього банку, філії, представництва в іншій країні, якщо банк не виконав хоча б однієї з вимог, визначених главами 56 та 57 розділу IX цього Положення.

463. Лист Національного банку з повідомленням про прийняте рішення про надання дозволу на створення дочірнього банку, філії, представництва банку в іншій країні є дозволом на таке створення.

464. Дозвіл на створення дочірнього банку, філії, представництва в іншій країні є дійсним протягом шести місяців із дня його отримання банком.

58. Особливості припинення діяльності філії банку, створеної в іншій країні

465. Діяльність філії банку, створеної в іншій країні, може бути припинена з ініціативи:

- 1) уповноваженого органу цього банку;
- 2) уповноваженого органу держави місцезнаходження філії.

466. Уповноважений орган банку в разі прийняття Національним банком рішення про припинення здійснення банком операцій, що здійснюються філією, зобов'язаний прийняти рішення про припинення діяльності філії.

467. Національний банк має право прийняти рішення про припинення здійснення банком операцій, що здійснюються філією, у разі:

1) порушення банком порядку відкриття філії, визначеного статтею 25 Закону про банки та цим Положенням;

2) невиконання банком вимог Національного банку щодо усунення допущених філією порушень законодавства України та/або країни місцезнаходження та/або здійснення філією ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників або інших кредиторів банку;

3) ненадання Національному банку (інспектору Національного банку чи призначеному ним аудитору) інформації/документів щодо діяльності філії;

4) збиткової діяльності філії протягом двох років поспіль;

5) порушення банком економічних нормативів унаслідок діяльності філії;

6) якщо діяльність філії негативно впливає на банк або створює загрозу порушення інтересів вкладників та інших кредиторів банку.

468. Банк втрачає право на здійснення операцій, що здійснюються його філією, з дня отримання рішення Національного банку про припинення здійснення банком цих операцій.

469. Банк у день отримання рішення Національного банку, визначеного пунктом 466 глави 58 розділу IX цього Положення, повідомляє філію про це рішення.

470. Банк протягом п'яти робочих днів після завершення процедури припинення діяльності філії повідомляє про це Національний банк з поданням засвідчених копій документів, що підтверджують таке припинення.

Х. Діяльність іноземних банків в Україні

59. Загальні положення щодо акредитації філії/представництва іноземного банку в Україні

471. Філія/представництво іноземного банку має право розпочати діяльність в Україні після її/його акредитації Національним банком.

472. Національний банк здійснює акредитацію філії/представництва іноземного банку за умов і в порядку, що визначені статтею 24 Закону про банки.

473. Національний банк приймає рішення про акредитацію чи відмову в акредитації філії/представництва іноземного банку в такі строки:

1) протягом трьох місяців із дня подання всіх документів, передбачених статтею 24 Закону про банки та розділом X цього Положення, – у разі акредитації філії іноземного банку (рішення приймає Правління Національного банку);

2) протягом одного місяця з дня подання всіх документів, передбачених статтею 24 Закону про банки та розділом X цього Положення, – у разі акредитації представництва іноземного банку (рішення приймає Комітет з нагляду).

474. Акредитація філії іноземного банку здійснюється шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру банків і видачі філії банківської ліцензії. Акредитація філії іноземного банку є підставою для здійснення нею банківської діяльності в Україні.

475. Акредитація представництва іноземного банку здійснюється шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру банків.

60. Акредитація філії іноземного банку в Україні

476. Заявником у процесі акредитації філії іноземного банку в Україні є іноземний банк.

477. Заявник для акредитації філії іноземного банку подає до Національного банку документи, визначені статтею 24 Закону про банки, з урахуванням вимог глави 60 розділу X цього Положення.

478. Положення про філію іноземного банку подається в трьох примірниках, має бути викладеним українською мовою, затверджене уповноваженим органом заявника та підписане його уповноваженим представником, прошитим і містити на титульній сторінці місце для відмітки про погодження положення Національним банком.

479. Положення про філію має містити повне найменування, інформацію про місцезнаходження, підпорядкованість філії, перелік видів діяльності/послуг, які вона має право здійснювати/надавати, порядок припинення діяльності (ліквідації) філії іноземного банку.

480. Заявник визначає перелік видів діяльності/послуг, які має право здійснювати/надавати філія, з урахуванням видів діяльності/послуг, дозволених банкам законодавством України, та інформує про нього Національний банк.

481. Заявник інформує Національний банк про наявність відповідних приміщень, організацію їх охорони, технічні та інші умови діяльності філії, внутрішні процедури, спеціалістів відповідної кваліфікації, залучених для забезпечення здійснення банківських операцій та їх обліку.

482. Керівник і головний бухгалтер філії мають відповідати вимогам, установленим статтею 42 Закону про банки до керівників банку.

483. Заявник подає до Національного банку рішення уповноваженого органу іноземного банку про призначення керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії іноземного банку та відомості щодо їх професійної придатності та ділової репутації згідно з вимогами розділу VI цього Положення.

484. Національний банк погоджує осіб, призначених на посади керівника, головного бухгалтера та керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії в порядку, визначеному розділом VI цього Положення.

485. Національний банк перевіряє відповідність законодавству України особи, призначеної на посаду відповідального працівника філії в порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку щодо здійснення банками фінансового моніторингу.

486. Іноземний банк підтверджує наявність власних коштів на здійснення внесків до приписного капіталу філії іноземного банку (з урахуванням

установленого статтею 24 Закону про банки його мінімального розміру) згідно з пунктами 145, 146 глави 18 розділу III цього Положення.

487. Іноземний банк подає документи для відкриття в Національному банку накопичувального рахунку для формування приписного капіталу філії одночасно з поданням пакета документів для акредитації філії. Кошти у вільно конвертованій валюті для формування приписного капіталу філії іноземного банку акумулюються/перераховуються іноземним банком не пізніше ніж через п'ять робочих днів після відкриття накопичувального рахунку філії в Національному банку. Заявник подає Національному банку копії платіжних документів, що підтверджують внесення коштів у розмірі приписного капіталу філії на її рахунок.

488. Заявник подає до Національного банку письмове зобов'язання іноземного банку (гарантію) безумовного виконання ним зобов'язань, які виникають у зв'язку з діяльністю його філії в Україні, підписане головою ради чи правління іноземного банку.

489. Філія іноземного банку має бути забезпечена належним банківським обладнанням, комп'ютерною технікою, програмним забезпеченням і комунікаційними засобами для здійснення банківської діяльності та захисту інформації, ведення бухгалтерського обліку та складання щоденного балансу та надання статистичної звітності, проведення розрахунків й участі в системі електронних платежів Національного банку, що відповідають вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

490. Філія іноземного банку має бути забезпечена приміщенням, касовим вузлом, технічний стан і організація охорони яких відповідають вимогам нормативно-правових актів Національного банку. Приміщення філії мають відповідати вимогам глави 28 розділу IV цього Положення щодо забезпечення доступу маломобільних груп населення до послуг, що надаються такою філією.

491. Національний банк має право перевірити відповідність банківського обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення та приміщення філії іноземного банку, яка відкривається в Україні, вимогам нормативно-правових актів Національного банку.

492. Заявник подає до Національного банку інформацію органу банківського нагляду країни, в якій зареєстровано іноземний банк, про його фінансовий стан, власників істотної участі в ньому, керівників іноземного банку, відсутність або наявність зауважень органу нагляду до діяльності цього банку, можливі ризики для банку у зв'язку зі створенням ним філії в Україні.

493. Заявник подає до Національного банку бізнес-план філії іноземного банку на поточний рік і три наступних роки згідно з вимогами, визначеними пунктом 215 глави 24 розділу IV цього Положення.

494. Заявник подає до Національного банку документи для оцінки ділової репутації іноземного банку згідно з вимогами глави 9 розділу II цього Положення.

495. Заявник подає до Національного банку відомості щодо власників істотної участі в іноземному банку за формою, визначеною нормативно-правовим актом Національного банку щодо порядку подання відомостей про структуру власності банку.

496. Національний банк протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про акредитацію філії іноземного банку надсилає на адресу філії із супровідним листом банківську ліцензію та два примірники погодженого Національним банком положення про філію. Примірники положення про філію, які надсилаються заявникові, повинні бути підписані уповноваженою особою Національного банку та засвідчені у встановленому Національним банком порядку.

497. Національний банк має право відмовити в акредитації філії іноземного банку з підстав, визначених статтею 24 Закону про банки.

498. Філія іноземного банку має право розпочати новий вид діяльності або надання нового виду фінансових послуг за умови виконання вимог глави 27 розділу IV цього Положення.

499. Філія іноземного банку не має права відкривати відокремлені підрозділи в Україні.

61. Акредитація представництва іноземного банку в Україні

500. Заявником у процесі акредитації представництва іноземного банку в Україні є іноземний банк.

501. Заявник для акредитації представництва іноземного банку подає до Національного банку документи, визначені статтею 24 Закону про банки, з урахуванням пункту 502 глави 61 розділу X цього Положення.

502. Положення про представництво іноземного банку подається в трьох примірниках, має бути викладене українською мовою, затверджене уповноваженим органом і підписане уповноваженим представником заявника, бути прошитим і містити на титульній сторінці місце для відмітки про погодження положення Національним банком.

503. Національний банк протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про акредитацію представництва іноземного банку надсилає на адресу представництва із супровідним листом два примірники погодженого Національним банком положення про представництво. Примірники положення про представництво, які надсилаються заявникові, повинні бути підписані уповноваженою особою Національного банку та засвідчені у встановленому Національним банком порядку.

504. Національний банк має право відмовити в акредитації представництва іноземного банку в Україні з підстав, визначених статтею 24 Закону про банки.

62. Зміни щодо філій, представництв іноземних банків в Україні

505. Іноземний банк відповідно до статті 24 Закону про банки повідомляє Національний банк про зміни інформації та документів щодо їх філій, представництв, які надавалися Національному банку, протягом двох тижнів після внесення цих змін із наданням зміненої інформації, документів або їх засвідчених копій.

506. Іноземний банк у разі внесення змін до положення про філію/представництво для його погодження подає до Національного банку такі документи:

1) рішення уповноваженого органу іноземного банку про внесення змін до положення про філію/представництво або його засвідчену копію;

2) нову редакцію положення про філію/представництво в трьох примірниках.

507. Іноземний банк у разі призначення на посаду нового керівника, головного бухгалтера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії погоджує їх із Національним банком згідно з вимогами розділу VI цього Положення.

508. Іноземний банк у разі внесення змін до положення про філію у зв'язку зі зміною її приписного капіталу підтверджує наявність власних коштів на здійснення додаткових внесків до приписного капіталу філії та подає копії платіжних документів, що підтверджують унесення коштів до приписного капіталу філії на її рахунок.

509. Філія в разі внесення змін до положення про філію у зв'язку зі зміною її найменування, крім визначених пунктом 506 глави 62 розділу X цього Положення документів, подає до Національного банку клопотання про заміну

банківської ліцензії, виданої філії Національним банком (рішення про заміну приймає член Правління Національного банку).

510. Іноземний банк у разі внесення змін до положення про філію у зв'язку зі зміною її місцезнаходження (крім випадків перейменування міста, вулиці, зміни номера будинку), крім визначених пунктом 506 глави 62 розділу X цього Положення документів, подає підписане його уповноваженим представником заповнення про відповідність нового приміщення, касового вузла філії вимогам, установленим Законом про банки та нормативно-правовими актами Національного банку.

511. Національний банк протягом одного місяця розглядає пакет документів щодо внесення змін до положення про філію/представництво та в разі їх відповідності законодавству України, нормативно-правовим актам Національного банку погоджує нову редакцію положення про філію/представництво та здійснює запис про це в Державному реєстрі банків (рішення приймає Комітет з нагляду).

512. Національний банк має право відмовити в погодженні нової редакції положення про філію/представництво з таких підстав:

- 1) подання неповного пакета документів;
- 2) невідповідності поданих документів вимогам законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку;
- 3) приміщення та/або касовий вузол філії не відповідає вимогам нормативно-правових актів Національного банку (у разі зміни місцезнаходження філії).

513. Національний банк у разі невідповідності нової редакції положення про філію/представництво іноземного банку законодавству України, нормативно-правовим актам Національного банку повідомляє про це іноземний банк із вимогою усунути невідповідність.

514. Національний банк має право ініціювати процедуру припинення діяльності (ліквідації) філії іноземного банку в порядку, визначеному законодавством України.

515. Національний банк скасовує акредитацію представництва іноземного банку в Україні не пізніше, ніж через 15 робочих днів із дня отримання відповідної інформації/документів у таких випадках:

1) повідомлення іноземного банку про закриття в Україні його представництва – у такому разі до Національного банку подаються такі документи:

клопотання іноземного банку про закриття представництва, підписане уповноваженим представником іноземного банку;

рішення уповноваженого органу іноземного банку про закриття представництва чи його засвідчена копія;

2) набрання законної сили рішенням суду про закриття в Україні представництва іноземного банку – у такому разі до Національного банку подається це рішення суду;

3) відкликання в іноземного банку банківської ліцензії та його ліквідації (банкрутства) – у такому разі до Національного банку подається рішення уповноваженого органу іноземної країни про ліквідацію (банкрутство) іноземного банку чи його засвідчена копія;

4) наявність інформації, що іноземний банк уключений до переліку осіб, до яких застосовано міжнародні санкції, в установленому законодавством порядку.

516. Національний банк має право скасувати акредитацію представництва іноземного банку в Україні в разі порушення представництвом банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку, а також у разі отримання Національним банком на його запит інформації від уповноваженого органу іноземної країни про відкликання в іноземного банку банківської ліцензії та його ліквідацію (банкрутство).

517. Національний банк скасовує акредитацію представництва іноземного банку шляхом прийняття Комітетом з нагляду рішення про скасування акредитації представництва іноземного банку та внесення (здійснення) запису до Державного реєстру банків про скасування акредитації представництва.

518. Датою запису до Державного реєстру банків про скасування акредитації представництва іноземного банку в Україні вважається дата набрання чинності рішенням Комітету з нагляду про скасування акредитації представництва.

XI. Припинення банківської діяльності

63. Загальні положення щодо припинення діяльності банку шляхом його ліквідації

519. Банк може бути ліквідований:

1) за рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку;

2) у разі відкликання Національним банком банківської ліцензії, виданої банку, з власної ініціативи (за наявності підстав, визначених у статті 77 Закону про банки) або за пропозицією Фонду гарантування вкладів згідно із Законом про систему гарантування.

520. Ліквідація банку за рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку здійснюється в порядку, визначеному законодавством про ліквідацію юридичних осіб, з урахуванням особливостей, визначених главою 64 розділу XI цього Положення.

521. Ліквідація банку в разі відкликання Національним банком банківської ліцензії, виданої банку, з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів здійснюється в порядку, визначеному Законом про систему гарантування.

522. Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк ліквідованим із дня внесення запису про припинення банку як юридичної особи до Єдиного державного реєстру.

523. Національний банк здійснює виключення із Державного реєстру банків відомостей про банк у зв'язку з його ліквідацією в порядку, визначеному главою 65 розділу XI цього Положення.

64. Ліквідація банку за рішенням його власників

524. Банк може бути ліквідований за рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку в порядку, передбаченому законодавством України та цим Положенням, за умови отримання згоди Національного банку.

525. Банк для отримання згоди Національного банку на ліквідацію банку за рішенням його власників подає до Національного банку такі документи:

1) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями зборів акціонерів про ліквідацію банку, обрання ліквідатора/ліквідаційної комісії, затвердження порядку ліквідації банку та іншими рішеннями, передбаченими законодавством України про припинення юридичних осіб (його засвідчену копію);

2) порядок ліквідації банку, затверджений рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку;

3) інформацію про ліквідатора/голову та членів ліквідаційної комісії банку, що підтверджує їх відповідність вимогам, установленим Законом про систему гарантування для ліквідатора банку та осіб, залучених до ліквідації.

526. Порядок ліквідації банку, що подається до Національного банку згідно з підпунктом 2 пункту 525 глави 64 розділу XI цього Положення, має містити інформацію про порядок і строк заявлення кредитором своїх вимог до банку, обсяги вимог кредиторів, перелік конкретних заходів щодо їх задоволення та строки виконання заходів щодо припинення здійснення банківської діяльності.

527. Правління Національного банку приймає рішення про надання згоди на ліквідацію банку за рішенням його власників.

528. Правління Національного банку одночасно з прийняттям рішення про надання згоди на ліквідацію банку за рішенням його власників приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, виданих банку.

529. Національний банк відмовляє в наданні згоди на ліквідацію банку за рішенням його власників у разі виявлення ознак, за якими цей банк повинен бути віднесений до категорії проблемних або неплатоспроможних (рішення приймає Правління Національного банку).

530. Ліквідація банку за рішенням його власників починається з дати прийняття Національним банком рішення про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, виданих банку.

531. Голова ліквідаційної комісії, обраної для здійснення ліквідації банку, керує її роботою. У період тимчасової відсутності голови ліквідаційної комісії його обов'язки виконує заступник голови цієї комісії.

532. Ліквідацію відокремленого підрозділу банку здійснює призначений ліквідаційною комісією уповноважений представник – член ліквідаційної комісії, який діє на підставі відповідної довіреності.

533. Ліквідатор/ліквідаційна комісія з дати відкликання Національним банком у банку банківської ліцензії до дати внесення запису про ліквідацію банку до Єдиного державного реєстру щомісяця до 10 числа має надавати Національному банку інформацію станом на початок місяця про виконання порядку ліквідації банку (про задоволення вимог кредиторів і про витрати, пов'язані з ліквідаційною процедурою).

65. Виключення із Державного реєстру банків відомостей про банк у зв'язку з його ліквідацією

534. Комітет з нагляду приймає рішення щодо виключення відомостей про банк із Державного реєстру банків на підставі документів, що подаються до

Національного банку ліквідатором/головою ліквідаційної комісії банку (у разі ліквідації банку за рішенням його власників) або Фондом гарантування вкладів (у разі ліквідації банку згідно з пунктом 521 глави 63 розділу XI цього Положення) після внесення запису про припинення банку як юридичної особи до Єдиного державного реєстру.

535. Ліквідатор/голова ліквідаційної комісії банку в разі ліквідації банку за рішенням його власників для виключення відомостей про банк із Державного реєстру банків подає до Національного банку:

1) рішення єдиного акціонера чи протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів банку про затвердження ліквідаційного балансу банку та звіту ліквідатора/ліквідаційної комісії про завершення ліквідації банку (їх засвідчені копії);

2) ліквідаційний баланс банку та звіт ліквідатора/ліквідаційної комісії про завершення ліквідації банку, засвідчені підписами ліквідатора/голови ліквідаційної комісії та затверджені рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку;

3) відомість накопичених оборотів за балансовими та позабалансовими рахунками за весь період ліквідації банку;

4) аудиторський звіт/висновок про здійснення перевірки повноти та достовірності ліквідаційного балансу банку;

5) інформацію про закриття накопичувального рахунку банку;

6) акти про передавання документів банку до архіву Національного банку;

7) інформацію про припинення повноважень/звільнення керівників банку та керівника підрозділу внутрішнього аудиту, що відбулися після прийняття рішення про ліквідацію банку за рішенням його власників (з датою припинення повноважень/звільнення кожного), та засвідчені копії рішень уповноваженого органу/уповноваженої особи про таке припинення повноважень/звільнення.

Національний банк має право вимагати в ліквідатора/голови ліквідаційної комісії банку подання додаткових документів, які підтверджують дані ліквідаційного балансу банку. Ліквідатор/голова ліквідаційної комісії банку подає додаткові документи не пізніше ніж через п'ять робочих днів із дати отримання відповідного запиту Національного банку.

536. Фонд гарантування вкладів у разі ліквідації банку згідно з пунктом 521 глави 63 розділу XI цього Положення для виключення відомостей про банк із Державного реєстру банків подає до Національного банку:

1) рішення виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів про затвердження ліквідаційного балансу банку та звіту Фонду гарантування вкладів або уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів про завершення ліквідації банку (їх засвідчені копії);

2) складений відповідно до нормативно-правового акта Фонду гарантування вкладів щодо порядку виведення банків із ринку звіт Фонду гарантування вкладів або уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів про завершення ліквідації банку;

3) акти про передавання документів банку до архіву Національного банку;

4) інформацію про припинення повноважень/звільнення керівників банку та керівника підрозділу внутрішнього аудиту, що відбулися після прийняття рішення про визнання банку неплатоспроможним або про відкликання Національним банком у банку банківської ліцензії з власної ініціативи (з датою припинення повноважень/звільнення кожного) та засвідчені копії рішень уповноваженого органу/уповноваженої особи про таке припинення повноважень/звільнення.

66. Особливості ліквідації філії іноземного банку

537. Філія іноземного банку може бути ліквідована за рішенням:

1) іноземного банку;

2) Національного банку про відкликання банківської ліцензії, виданої філії іноземного банку.

538. Порядок ліквідації філії іноземного банку визначається положенням про філію іноземного банку.

539. Національний банк приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій філії іноземного банку в разі:

1) наявності хоча б однієї з підстав, передбачених статтею 77 Закону про банки для відкликання банківської ліцензії банку;

2) невиконання іноземним банком зобов'язань, що виникли у зв'язку з діяльністю його філії в Україні;

3) неприведення філією іноземного банку своєї діяльності у відповідність до вимог законодавства України в строки, установлені статтею 75 Закону про банки.

540. Рішення про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій філії іноземного банку приймає Правління Національного банку.

541. Національний банк негайно повідомляє філію іноземного банку, іноземний банк і орган банківського нагляду країни, в якій зареєстровано іноземний банк, про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій філії іноземного банку та розміщує інформацію про це відкликання на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

542. Філія іноземного банку в день отримання рішення Національного банку про відкликання банківської ліцензії зобов'язана повернути Національному банку видані їй банківську ліцензію та генеральну ліцензію на здійснення валютних операцій.

543. Філія іноземного банку в день отримання рішення про відкликання банківської ліцензії припиняє здійснення всіх операцій і починає процедуру ліквідації в порядку, передбаченому положенням про філію іноземного банку, включаючи виконання своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами.

544. Національний банк здійснює виключення з Державного реєстру банків відомостей про філію іноземного банку на підставі отриманої від іноземного банку інформації про ліквідацію такої філії, яка містить опис здійснених заходів із задоволення вимог кредиторів. Іноземний банк разом з інформацією про ліквідацію філії подає до Національного банку акти про передавання документів цієї філії до архіву Національного банку.

67. Припинення здійснення банківської діяльності без припинення юридичної особи

545. Банк, що припиняє банківську діяльність за рішенням єдиного акціонера або загальних зборів акціонерів банку про припинення здійснення банківської діяльності без припинення юридичної особи, у порядку, передбаченому Законом про спрощені процедури (далі – банк, що припиняється), для погодження плану припинення банківської діяльності банку без припинення юридичної особи (далі – план припинення) подає до Національного банку такі документи:

1) заяву про погодження плану припинення, підписану уповноваженим представником банку, що припиняється;

2) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів банку про припинення здійснення банківської діяльності банку, що припиняється, без його припинення як юридичної особи, про затвердження плану припинення та, на розсуд акціонера/загальних зборів акціонерів банку, про надання органу управління або уповноваженій особі банку повноважень щодо внесення змін до плану припинення (його засвідчену копію);

3) план припинення, затверджений єдиним акціонером або загальними зборами акціонерів банку.

546. План припинення має відповідати таким вимогам:

1) містити інформацію про обсяги вимог кредиторів до банку, що припиняється, строки припинення діяльності відокремлених підрозділів банку (за їх наявності), строки здійснення остаточних розрахунків із Фондом гарантування вкладів, строки припинення участі в платіжних системах;

2) передбачати перелік конкретних заходів щодо задоволення вимог кредиторів за вимогами, що виникли у зв'язку зі здійсненням банком, що припиняється, банківської діяльності;

3) містити строки виконання заходів щодо припинення здійснення банківської діяльності банком, що припиняється;

4) містити інформацію про наявність у банку, що припиняється, ліцензій на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, виданих Комісією з цінних паперів, і про намір банку, що припиняється, провадити відповідний вид діяльності після відкликання Національним банком виданої йому банківської ліцензії;

5) містити інформацію про наявність у банку, що припиняється, наміру здійснювати подальшу діяльність як платіжна організація платіжної системи.

547. Національний банк приймає рішення про погодження плану припинення або про відмову в такому погодженні протягом 10 робочих днів із дня отримання документів, визначених пунктом 545 глави 67 розділу XI цього Положення (рішення приймає Правління Національного банку).

548. Національний банк відмовляє в погодженні плану припинення в разі виявлення ознак, за якими банк, що припиняється, може бути віднесено до категорії неплатоспроможних.

549. Національний банк має право повернути пакет документів, поданих для погодження плану припинення, без розгляду в разі:

1) невідповідності плану припинення вимогам, визначеним у пункті 546 глави 67 розділу XI цього Положення;

2) недотримання загальними зборами акціонерів банку вимог Закону про спрощені процедури щодо прийняття рішення про припинення здійснення банком, що припиняється, банківської діяльності та затвердження плану припинення;

3) подання неповного пакета документів, визначених у пункті 545 глави 67 розділу XI цього Положення, та/або подання документів, що не відповідають вимогам законодавства України;

4) подання документів, які містять недостовірну інформацію;

5) недостатності вартості майна (активів) банку, що припиняється, для виконання в повному обсязі всіх його зобов'язань, пов'язаних зі здійсненням банківської діяльності, перед вкладниками та іншими кредиторами (крім субординованого боргу).

550. Банк, що припиняється, протягом одного місяця після завершення виконання плану припинення звертається до Національного банку з клопотанням про відкликання виданих йому банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, до якого додаються такі документи:

1) рішення єдиного акціонера або протокол із рішеннями загальних зборів акціонерів банку про затвердження балансу банку, що припиняється, станом на день виконання в повному обсязі всіх зобов'язань, пов'язаних зі здійсненням банківської діяльності, перед вкладниками та іншими кредиторами банку, що припиняється (далі - баланс припинення), та звіту голови правління банку про завершення виконання плану припинення, який містить опис здійснених заходів із задоволення вимог кредиторів та інформацію про стан здійснення остаточних розрахунків із Фондом гарантування вкладів (далі – звіт голови правління банку) (його засвідчену копію);

2) баланс припинення, засвідчений підписами голови правління та головного бухгалтера банку, та звіт голови правління банку за його підписом, затвержені єдиним акціонером або загальними зборами акціонерів банку;

3) відомість накопичених оборотів за балансовими та позабалансовими рахунками за весь період припинення діяльності банку, що припиняється;

4) копію аудиторського звіту/висновку з аудиторським звітом про здійснення перевірки повноти та достовірності балансу припинення;

5) оригінали банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, виданої банку, що припиняється;

6) інформацію про закриття кореспондентських рахунків банку, що припиняється, та рахунків клієнтів, відкритих у банку;

7) книгу реєстрації відкритих рахунків банку, що припиняється, в електронному вигляді.

551. Національний банк має право вимагати в банку, що припиняється, подання, крім визначених у пункті 550 глави 67 розділу XI цього Положення документів, інформації та документів, які підтверджують дані балансу припинення та стосуються припинення банком, що припиняється, банківської діяльності. Банк, що припиняється, надає інформацію та документи не пізніше ніж через п'ять робочих днів із дати отримання відповідного запиту Національного банку.

552. Національний банк приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, виданих банку, що припиняється, або про відмову в задоволенні відповідного клопотання банку, що припиняється, протягом 10 робочих днів із дня отримання повного пакета документів, визначених у пунктах 550, 551 глави 67 розділу XI цього Положення (рішення приймає Правління Національного банку).

553. Підстави для відмови в задоволенні клопотання про відкликання банківської ліцензії банку, що припиняється, визначені в частині шостій статті 2 Закону про спрощені процедури.

554. Національний банк у день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії банку, що припиняється, виключає відомості про нього із Державного реєстру банків.

Директор Департаменту методології

Наталія ІВАНЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Перший заступник Голови
Національного банку України

_____ К. Рожкова

(підпис)

_____ 2018 року

(дата)

Додаток 1
до Положення про ліцензування банків
(пункт 152 глави 18 розділу III)

Орієнтовний перелік фінансових показників для аналізу фінансового стану юридичних осіб (крім банків)

№ з/п	Назва показників	Група показника	
1	2	3	
1	Показник поточної ліквідності (П1)	Ліквідності	
2	Показник швидкої ліквідності (П2)		
3	Показник фінансового левериджу (П3)		
4	Показник оборотності кредиторської заборгованості (П4)	Ефективності	
5	Показник оборотності дебіторської заборгованості (П5)		
6	Показник валової прибуткової маржі (П6)		
7	Показник операційної маржі (П7)		
8	Показник чистої прибуткової маржі (П8)		
9	Показник рентабельності активів (П9)		
10	Показник рентабельності власного капіталу (П10)		
11	Показник рентабельності задіяного капіталу (П11)		
12	Показник покриття боргу (П12)		Навантаження на капітал
13	Показник боргового навантаження (П13)		

Порядок розрахунку та критерії аналізу показників фінансового стану юридичної особи

1. Показник поточної ліквідності (П1) (Current Ratio, CR) визначається як співвідношення суми всіх оборотних засобів у вигляді запасів, короткострокової дебіторської заборгованості, виключаючи прострочену заборгованість, короткострокових фінансових вкладень, грошових коштів та інших оборотних активів до поточних зобов'язань.

Показник поточної ліквідності показує, наскільки поточні зобов'язання покриваються оборотними активами. Аналіз цього коефіцієнта характеризує платоспроможність юридичної особи.

Рівень показника поточної ліквідності оцінюється з урахуванням специфіки галузевої приналежності і діяльності юридичної особи, а також тривалості виробничого циклу, характерного для такого виду діяльності.

Під час аналізу коефіцієнта поточної ліквідності слід ураховувати істотність простроченої кредиторської заборгованості.

2. Показник швидкої ліквідності (П2) (Quick Ratio, QR) визначається як співвідношення суми дебіторської заборгованості за продукцію, грошових коштів та їх еквівалентів до поточних зобов'язань.

Показник швидкої ліквідності є індикатором короткострокової ліквідності юридичної особи, який вимірює здатність вчасно погасити свої короткострокові зобов'язання за допомогою високоліквідних активів. Рівень показника швидкої ліквідності оцінюється з урахуванням специфіки галузевої приналежності і діяльності юридичної особи, а також тривалості виробничого циклу, характерного для такого виду діяльності.

3. Показник фінансового левериджу (П3) (Debt to Equity Ratio, Financial Leverage) визначається як співвідношення позикового капіталу до власного капіталу.

Значення показника фінансового левериджу характеризує ступінь ефективності використання власного капіталу.

4. Показник оборотності кредиторської заборгованості (П4) (Payable days, PD) визначається як співвідношення суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) до середньої за звітний період суми кредиторської заборгованості.

Показник оборотності кредиторської заборгованості відображає ефективність управління заборгованістю перед постачальниками та іншими кредиторами та відображає кількість обертів кредиторської заборгованості за звітний період.

Під час оцінки такого показника доцільно провести аналіз якісного стану кредиторської заборгованості з метою оцінки величини й динаміки сумнівної і простроченої кредиторської заборгованості, що може бути наслідком погіршення фінансового стану, помилки в розрахунках із кредиторами тощо.

5. Показник оборотності дебіторської заборгованості (П5) (Receivables days, RD) визначається як співвідношення суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) до середньої за звітний період суми дебіторської заборгованості.

Показник оборотності дебіторської заборгованості відображає ефективність управління заборгованістю клієнтів і інших дебіторів та відображає кількість обертів дебіторської заборгованості за звітний період.

Під час оцінки цього показника доцільно провести аналіз якісного стану дебіторської заборгованості з метою оцінки величини і динаміки сумнівної і простроченої дебіторської заборгованості, зростання якої свідчить про зниження ліквідності. Крім того, під час аналізу оборотності дебіторської заборгованості доцільно визначити частку дебіторської заборгованості в загальному обсязі оборотних засобів.

6. Показник валової прибуткової маржі (П6) (Gross Profit Margin) визначається як співвідношення прибутку від звичайної діяльності до виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг).

Цей показник відображає, яка частина доходу від продажу залишається у юридичної особи після покриття витрат, пов'язаних із реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та визначається у відсотках.

7. Показник операційної маржі (П7) (Operating Margin) визначається як співвідношення суми фінансового результату від операційної діяльності (Operating Profit) до суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (Revenue) та інших операційних доходів.

Цей показник характеризує питому вагу операційного прибутку в обороті юридичної особи та визначається у відсотках.

8. Показник чистої прибуткової маржі (П8) (Net Profit Margin) визначається як співвідношення суми чистого прибутку (Net Profit) до суми виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (Revenue).

Цей показник характеризує питому вагу чистого прибутку в обороті юридичної особи та визначається у відсотках.

9. Показник рентабельності активів (П9) (Return on assets, ROA) визначається як співвідношення чистого прибутку від операційної діяльності до середньорічної величини активів.

Рентабельність активів показує ефективність використання активів юридичної особи для генерації прибутку та визначається у відсотках.

10. Показник рентабельності власного капіталу (П10) (Return on equity, ROE) визначається як співвідношення прибутку до оподаткування до власного капіталу.

Рентабельність власного капіталу характеризує ефективність використання власного капіталу та визначається у відсотках.

Під час аналізу показника рентабельності власного капіталу доцільно порівнювати значення рентабельності активів юридичних осіб з аналогічною величиною активів, що здійснюють аналогічний вид діяльності, або із середньогалузевим рівнем рентабельності власного капіталу в такому виді діяльності.

11. Показник рентабельності задіяного капіталу (П11) (Return on capital employed, ROCE) визначається як співвідношення прибутку до сплати податків та відсотків (ЕВІТ) до суми власного капіталу та довгострокових зобов'язань.

Рентабельність задіяного капіталу характеризує ефективність використання власного капіталу з урахуванням залучених довгострокових коштів (довгострокові кредити, позики) та визначається у відсотках.

12. Показник покриття боргу (П12) (Debt-Service Coverage Ratio (DSCR) розраховується як співвідношення суми чистого доходу (Net Operating Income) за певний період до суми боргових зобов'язань за такий самий період.

Показник покриття боргу характеризує спроможність юридичної особи здійснювати сплату за борговими зобов'язаннями на вимогу кредиторів.

13. Показник боргового навантаження (П13) (Debt/ЕВІТDА ratio) розраховується як співвідношення сукупних зобов'язань (довгострокових та короткострокових) до прибутку до вирахування відсотків, податків та амортизації (ЕВІТDА).

Показник боргового навантаження характеризує платоспроможність юридичної особи, спроможність обслуговувати наявні зобов'язання.

14. Рівень кожного з наведених показників залежить від специфіки діяльності юридичної особи, зокрема визначається галузевою належністю, тривалістю виробничого циклу, структурою запасів і витрат, впливом зовнішніх чинників на фінансовий стан юридичної особи, а саме: стан галузі (виду економічної діяльності), до якої вона відноситься, значущість юридичної особи в масштабах галузі (виду економічної діяльності), порівняльні дані показників в динаміці за юридичними особами, що здійснюють діяльність в аналогічних умовах.

Під час визначення оптимального значення показників або для порівняння можливо застосовувати їх середній рівень, що склався серед юридичних осіб такого виду економічної діяльності (галузі), що здійснюють діяльність у порівнянних умовах у масштабах регіону або держави.

Під час проведення аналізу значень показників доцільно порівняти їх із величиною або динамікою цих самих показників у юридичних осіб, які мають аналогічні масштаби діяльності та/або вид діяльності.

15. У коментарях до розрахункових показників необхідно надавати розшифровку тих даних, які містяться у фінансовій звітності та які використовуються для розрахунку відповідного показника. Розшифровка таких даних має відбуватися за принципом суттєвості питомої ваги статті у фінансовій звітності, а саме:

- 1) для балансу (звіту про фінансовий стан) юридичної особи – 10% та більше від валюти балансу станом на відповідну дату;
- 2) для звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) – 10% та більше від розміру сукупного доходу за відповідний період.

Додаток 2
до Положення про ліцензування банків
(пункт 161 глави 19 розділу III)

Інформація про майновий стан фізичної особи

 станом на _____

Таблиця 1

Інформація про майно (активи) фізичної особи

№ з/п	Вид	Опис майна	Правовстановлюючий документ	Дата набуття права власності	Титульний власник	Вартість придбання майна, грн	Вартість майна станом на відповідну дату, грн
1	2	3	4	5	6	7	8
Загальна вартість майна							

Таблиця 2

Інформація про зобов'язання фізичної особи

№ з/п	Правочин, на підставі якого виникло зобов'язання	Кредитор	Боржник	Кінцевий строк погашення	Сума заборгованості станом на відповідну дату, грн
1	2	3	4	5	6
Загальна сума зобов'язань					

Інформація про доходи та витрати фізичної особи
за _____

Таблиця 3

Інформація про доходи

№ з/п	Вид доходу	Особа, яка отримала дохід, та підстава для його отримання	Сума доходу, грн
1	2	3	4
Загальна сума доходу			

Таблиця 4

Інформація про витрати

№ з/п	Вид витрат	Особа, яка понесла витрати, та підстава для їх понесення	Сума витрат, грн
1	2	3	4
Загальна сума витрат			

Пояснення щодо параметрів заповнення додатка

1. У заголовку додатка зазначаються прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи в родовому відмінку та відповідна дата у форматі ДД.ММ.РРРР.

2. У таблиці 1 зазначається інформація щодо майна, що належить фізичній особі на праві власності (є спільною сумісною власністю подружжя), з урахуванням зазначених нижче вимог.

3. До складу майна може бути включене будь-яке майно, уключаючи нерухоме майно, кошти, розміщені на рахунках, відкритих у банках/кредитних установах в Україні та за кордоном, транспортні засоби, цінні папери, майнові права на частки в статутних капіталах юридичних осіб, за винятком:

1) майна, на яке було накладене обтяження на підставі закону, договору чи рішення суду, незалежно від того, чи було відповідне обтяження зареєстроване у встановленому законодавством порядку (за винятком обтяження, встановленого для забезпечення виконання зобов'язань, зазначених у таблиці 2);

2) цінних паперів, які не були погашені їх емітентами в установлений строк у зв'язку з виникненням у таких емітентів фінансових труднощів, цінних паперів, емітенти яких перебувають у стадії припинення/ліквідації, щодо яких встановлено режим зовнішнього управління та/або розпочато справу про їх визнання неплатоспроможними (банкрутами), а також цінних паперів, які/емітента яких визнано такими, що мають ознаки фіктивності відповідно до законодавства;

3) акції/частки в статутних капіталах юридичних осіб, які перебувають у стадії припинення/ліквідації, щодо яких встановлено режим зовнішнього управління та/або розпочато справу про визнання їх неплатоспроможними (банкрутами);

4) акцій банків та/або акцій/частки в статутних капіталах юридичних осіб, які мають пряму або опосередковану участь у банках, якими фізична особа володіє на дату заповнення документа.

4. Вартість придбання майна, зазначеного в таблиці 1, зазначається з урахуванням ціни, за якою майно було набуто в минулому і яка була зазначена у відповідному правочині, укладеному фізичною особою (її чоловіком/дружиною). У разі набуття майна безоплатно зазначається 0.

5. У колонці 8 таблиці 1 зазначається ринкова вартість майна станом на відповідну дату. Ринкова вартість майна визначається відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, за винятком:

1) вартості емісійних цінних паперів, що перебувають в обігу на фондових біржах та включені до біржових реєстрів таких фондових бірж, яка визначається згідно з правилами розрахунку, передбаченими статтею 8 Закону про акціонерні товариства;

2) вартості коштів, що розміщені на рахунку, відкритому на ім'я фізичної особи в банку та іншій кредитній/фінансовій установі в Україні та за кордоном, що визначається як сума таких коштів на відповідному рахунку.

6. У таблиці 2 зазначається інформація щодо всіх невиконаних фінансових зобов'язань фізичної особи (її чоловіка/дружини) перед юридичними та фізичними особами станом на відповідну дату (включаючи зобов'язання щодо сплати основної суми заборгованості, нарахованих, але не сплачених процентів, сум комісій та інших платежів, що підлягають сплаті за відповідним правочином).

7. У таблицях 3 та 4 зазначається інформація щодо доходів та витрат фізичної особи (її чоловіка/дружини) з урахуванням зазначених нижче вимог.

8. До складу доходів включаються отримані фізичною особою (її чоловіком/дружиною) на законних підставах в Україні та за кордоном грошові кошти та інше майно за умови, що особою було належним чином та в повному обсязі сплачені податки, збори та інші обов'язкові платежі у зв'язку з отриманням таких грошових коштів/іншого майна.

9. До витрат фізичної особи (її чоловіка/дружини) в обов'язковому порядку включаються суми витрат, що були понесені фізичною особою у періоді (періодах), за які нею надається інформація про доходи в таблиці 3, а саме:

1) сума податків і зборів (незалежно від їх виду), сплачених фізичною особою згідно з вимогами законодавства України та/або законодавства іноземних держав (для фізичних осіб, які у відповідному періоді (відповідних періодах) не були податковими резидентами України) у зв'язку з отриманням доходів, зазначених у таблиці 3;

2) сума витрат на придбання майна, зазначеного в таблиці 1;

3) сума витрат на придбання майна, дохід від відчуження якого включено до таблиці 3;

4) сума витрат на оплату вартості майна, робіт, послуг, понесених фізичною особою (що мають бути понесені фізичною особою на підставі укладеного нею правочину), за умови, якщо вартість такого майна, робіт, послуг за одним правочином перевищувала п'ятнадцятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законодавством України на дату оплати;

5) сума витрат фізичної особи, понесених фізичною особою (що мають бути понесені фізичною особою на підставі укладеного нею правочину) на здійснення внесків до статутних капіталів банків та/або на придбання акцій банків та/або акцій/часток у статутних капіталах юридичних осіб, які мають пряму або опосередковану участь у банках;

6) сума витрат на сплату процентів, комісій та інших платежів за фінансовими зобов'язаннями фізичної особи перед юридичними та фізичними особами, включно за фінансовими зобов'язаннями, зазначеними в таблиці 2;

7) суми коштів, стягнутих з фізичної особи (що підлягають стягненню з фізичної особи) на підставі виконавчих документів.

10. У таблиці 3 зазначається період, за який надається інформація про доходи та витрати фізичної особи (її чоловіка/дружини) з метою підтвердження джерел власних коштів.

11. Відомості в колонках “Вартість майна станом на відповідну дату”, “Сума заборгованості станом на відповідну дату”, “Сума фінансового зобов'язання”, “Сума доходу та/або сума витрат”, якщо вони виражені в іноземній валюті, для цілей включення до документа, а також подальшого розрахунку розміру власних коштів фізичної особи та підтвердження їх джерел перераховуються в гривню за офіційним курсом гривні до відповідної іноземної валюти, установленим Національним банком станом на:

1) відповідну дату – для вартості майна та розміру фінансового зобов'язання;

2) дату фактичного отримання фізичною особою доходу – для сум доходів;

3) дату фактичного понесення фізичною особою витрат – для сум витрат.

Додаток 3
до Положення про ліцензування банків
(підпункт 6 пункту 214 глави 24 розділу IV)

Вимоги
до оформлення організаційної структури банку, що подається до Національного
банку України

1. Організаційна структура банку надається у вигляді схематичного зображення, яке повинно містити відомості про:

1) органи управління банку (рада та правління), а також посади та прізвище, ім'я, по батькові осіб, що входять до складу кожного з таких органів (інформація про склад органів управління може зазначатися в схемі або в примітках до неї);

2) керівників банку, які не входять до органів управління (із зазначенням посади, прізвища, ім'я, по батькові та структурного підрозділу, до якого входить кожен із таких керівників);

3) розподіл сфер відповідальності за напрямками діяльності банку (кураторство) між головою та членами правління, а також іншими посадовими особами (за наявності) (зазначаються напрям діяльності банку, а також посада та прізвище, ім'я, по батькові особи, яка здійснює його кураторство);

4) структурні підрозділи (наприклад, департаменти, управління) центрального апарату (головного офісу) банку, що перебувають у прямому підпорядкуванні осіб, зазначених у підпункті 3 пункту 1 цього додатка (зазначається найменування кожного структурного підрозділу, а також у примітках – короткий опис основних функцій, які він виконує);

5) структурні підрозділи, що безпосередньо входять до складу структурних підрозділів центрального апарату (головного офіса) банку, зазначених у підпункті 4 пункту 1 додатка 7 до цього Положення (тобто ієрархічно перебувають на один рівень нижче зазначених структурних підрозділів) (зазначається найменування кожного структурного підрозділу);

б) ключових осіб банку – посадових осіб, які не входять до складу жодного структурного підрозділу, але які мають можливість суттєво впливати на прийняття рішень з основних напрямів діяльності банку (кредитної,

Продовження додатка 3
інвестиційної, облікової політики, політики управління активами та іншої політики, стратегії банку) (за наявності) (зазначаються посада та прізвище, ім'я, по батькові особи, а також у примітках до схеми – короткий опис питань, віднесених до її компетенції);

7) підрозділ внутрішнього аудиту, підрозділ з управління ризиками та підрозділ з контролю за дотриманням норм (комплаєнс) (зазначаються найменування підрозділів та прізвище, ім'я, по батькові керівників);

8) зв'язки, що відображають підпорядкування посадових осіб та структурних підрозділів, зазначених у схемі.

2. Відомості про відокремлені підрозділи банку не вносяться до організаційної структури, проте вона має містити дані про структурні підрозділи центрального апарату (головного офіса) банку та/або посадових осіб банку, до компетенції яких входить розвиток мережі відокремлених структурних підрозділів банку.

3. У разі подання повідомлення про початок нового виду діяльності або надання нового виду фінансових послуг організаційна структура банку повинна містити відомості про структурні підрозділи центрального апарату (головного офіса) банку, що здійснюватимуть зазначений у повідомленні новий вид діяльності та/або вид фінансових послуг.

4. Організаційна структура банку затверджується уповноваженим органом банку, підписується керівником такого органу та скріплюється відбитком печатки банку.

Зразок оформлення організаційної структури банку

Затверджено

Рішенням наглядової ради [скорочене найменування банку]

від [число, місяць, рік]

Протокол № [номер]

Організаційна структура [скорочене найменування банку] станом на [число, місяць, рік]

* Зазначаються прізвище, ім'я, по батькові особи.

Перелік нормативно-правових актів
Національного банку України, що втратили чинність

1. Постанова Правління Національного банку України від 08 вересня 2011 року № 306 “Про затвердження деяких нормативно-правових актів Національного банку України”, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 18 жовтня 2011 року за № 1203/19941.
2. Постанова Правління Національного банку України від 25 липня 2013 року № 296 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів та Положення про порядок подання відомостей про структуру власності”, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 15 серпня 2013 року за № 1413/23945.
3. Постанова Правління Національного банку України від 14 січня 2015 року № 10 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів та Положення про порядок подання відомостей про структуру власності”.
4. Постанова Правління Національного банку України від 05 березня 2015 року № 164 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.
5. Постанова Правління Національного банку України від 04 червня 2015 року № 357 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.
6. Пункт 1 постанови Правління Національного банку України від 10 червня 2015 року № 368 “Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України”.
7. Пункт 1 постанови Правління Національного банку України від 15 жовтня 2015 року № 700 “Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України”.
8. Пункт 2 постанови Правління Національного банку України від 24 грудня 2015 року № 942 “Про затвердження Положення про порядок попередньої кваліфікації осіб, які можуть брати участь у виведенні

Продовження додатка
неплатоспроможних банків з ринку, та погодження набуття ними участі в банках”.

9. Постанова Правління Національного банку України від 13 квітня 2016 року № 261 “Про внесення Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

10. Постанова Правління Національного банку України від 18 жовтня 2016 року № 395 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

11. Постанова Правління Національного банку України від 16 листопада 2016 року № 401 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

12. Постанова Правління Національного банку України від 13 лютого 2017 року № 10 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

13. Постанова Правління Національного банку України від 16 травня 2017 року № 38 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

14. Пункт 1 постанови Правління Національного банку України від 16 червня 2017 року № 56 “Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України”.

15. Постанова Правління Національного банку України від 28 грудня 2017 року № 146 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.

16. Постанова Правління Національного банку України від 26 березня 2018 року № 27 “Про затвердження Змін до Положення про порядок реєстрації та ліцензування банків, відкриття відокремлених підрозділів”.